

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΔΑ' | ΑΘΗΝΑΙ, ΦΙΛΟΘΕΗΣ 19—ΤΗΛ. 27.689 | 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1954 | ΑΡΙΘ. 1—2

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

1. ΜΗΝΥΜΑ

Πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν (*).

Πρὸς τοὺς Ἕλληνας Χριστιανούς, τοὺς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἀγωνιζομένους τὸν καλὸν τῆς ἀρετῆς ἀγῶνα, πρὸς τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τοὺς γέροντας, τοὺς ὁποίους ἡ ἀσθένεια καὶ τὸ βάρος τῶν ἐτῶν κρατοῦν καθηλωμένους ἐπὶ τῆς κλίνης, πρὸς τοὺς ναυτιλομένους, οἵτινες ὁργάνουν τοὺς ὠκεανούς καὶ παλαίουν μὲ τὴν θάλασσαν, πρὸς τοὺς ἐσθίοντας τὸν ἄρτον τῆς ξενιτείας καὶ τιμῶντας πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα, πρὸς τοὺς βιαίως ἀπαχθέντας καὶ πικρῶς μακρὰν τοῦ πατρῖου ἐδάφους στενάζοντας, πρὸς τοὺς δεινῶς ὑπὸ τῶν σεισμῶν πληγέντας καὶ τὴν καταστροφὴν τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν μετὰ καρτερίας καὶ γενναιότητος φέροντας, πρὸς τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς, οἵτινες, διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς ἐλπίδος εἰς τὸν Λυτρωτὴν, καλὸν θεμέλιον θέτουν διὰ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῶν, πρὸς ἅπαντας τούτους καὶ πρὸς τὰς ἐνόπλους τοῦ ἔθνους Δυνάμεις, ἀπευθύνομεν τὴν εὐχὴν καὶ ἐνλογίαν τῆς Ἐκκλησίας, ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς τῆς θείας Ἐπιφανείας.

Ἐπιθυμοῦμεν δὲ κατὰ τὴν ἐόρτιον ταύτην ἐπικοινωνίαν νὰ προτρέψωμεν πατρικῶς τοὺς Ἕλληνας Ὁρθοδόξους εἰς πίστιν καὶ ὑπακοὴν πρὸς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ τεχθέντος Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καὶ Θεανθρώπου Διδασκάλου τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ πίστις αὕτη εἶναι ὁ ἀσάλευτος θεμέλιος τῆς ζωῆς καὶ τῶν ἀτόμων καὶ τῶν οἰκογενειῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν ομάδων καὶ τῶν ἔθνων. Ἡ πίστις καὶ ἡ ὑπακοή εἰς τὸ Εὐαγγέλιον, αὕτη μόνον δύναται νὰ γίνῃ αἰτία ἀληθινῆς προσόδου καὶ δημιουργικῆς δραστηριότητος καὶ κοινωνικῆς δικαιοσύνης καὶ ἐθνικῆς προκοπῆς καὶ γενικῶς αἰτία αἰσιοδοξίας διὰ τὸ μέλλον τοῦ κόσμου. Ὑπεράνω τοῦ τραχέος ἀγῶνος τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐπιβιώσεως, ὑπὲρ τὴν πτωχείαν καὶ τὰς θλίψεις, αἵτινες μεταπολεμικῶς κατατρώχουν τοὺς ἀνθρώπους, πέραν τῆς ἀγωνίας καὶ τοῦ φόβου, ὅστις

συνέχει πᾶσαν ψυχὴν ἐπὶ τῇ προόψει ἐνὸς νέου πολέμου, ὑπεράνω πάντων τούτων εἶναι ἡ πίστις πρὸς τὸν τεχθέντα Σωτῆρα, ἡτις, ὥς ὁ ἀσπὴρ ἐκεῖνος ὁ ἐπὶ τῇ Θείᾳ Γενήσει φανεῖς, ὁδηγεῖ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐμπνέει εἰς αὐτοὺς αἰσιοδοξίαν.

Αὐτὴν τὴν αἰσιοδοξίαν καὶ τὴν ἐλπίδα, τὴν ἐκ τῆς πίστεως καὶ ὑπακοῆς εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ τεχθέντος Σωτῆρος, εὐχόμεθα εἰς πάντας, πρὸς τοὺς ὁποίους μετὰ χαρᾶς ἀπευθυνόμεθα κατὰ τὴν μεγάλην ταύτην ἐορτὴν τῆς Ἐκκλησίας καὶ κοσμοχαρμόσυνον ἡμέραν. Ἡ σωτήριος χάρις τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ, ἡ εἰρήνη, τὴν ὁποίαν εὐηγγελισθὴ κατὰ τὴν Θείαν Γέννησιν ἡ οὐράνιος στρατιά, ἡ χαρὰ, τὴν ὁποίαν ἡσθάνθησαν οἱ Μάγοι, ὅτε προσεκύνησαν τὸν τεχθέντα Βασιλέα, καὶ τὸ οὐράνιον φῶς, τὸ ὁποῖον περιέλαμψε τοὺς ἀγραυλοῦντας ποιμένας, ταῦτα πάντα εἴθε νὰ συνοδεύουν τὴν ζωὴν ὑμῶν, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπευθυνόμεθα σήμερον. Χαίρετε, ὅτι «ἐτέχθη ἡμῖν σήμερον σωτήρ», ὅτι ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ ὁ μέγας βουλῆς ἄγγελος, παρεχόμενος πᾶσιν ἡμῖν εἰρήνην.

2. ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρὸς τὸ πλήρωμα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς (*).

«...ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ».

Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

Ἄς θεωρήσωμεν διὰ τῆς πίστεως τὴν Γέννησιν τοῦ Σωτῆρος, διότι τὸ μέγα θαῦμα τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου ὄντως ὑπερβαίνει πᾶσαν ἀνθρωπίνην κατάληψιν. Μόνον διὰ τῆς πίστεως κατανοεῖται ἡ συγκατάβασις τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ἡ σάρκωσις τῆς θείας οὐσίας, ἡ Γέννησις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, διότι μόνον ἡ πίστις δύναται νὰ ἀνακαλύπτῃ τὰς πρώτας αἰτίας τῶν φαινομένων, νὰ ἐνορᾷ εἰς τὸ βάθος τῶν ὑλικῶν πραγμάτων τὴν συντηροῦσαν αὐτὰ Θείαν Πρόνοιαν καὶ νὰ αἰσθάνεται τὴν θείαν παρουσίαν εἰς τὸν κόσμον. Ἡ πίστις δύναται νὰ ἀκούῃ ὥς οἱ ποιμένες παρὰ τοῦ Ἀγγέλου, ὅτι «ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ».

(*) Ἐξέπεμφθη ραδιοφωνικῶς εὐθὺς μετὰ τὴν θ. λειτουργίαν τῆς 25-12-53.

(*) Ἀνεγνώσθη ἐν ἁπασι τοῖς Ἱ. ναοῖς τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν κατὰ τὴν θ. Λειτουργίαν τῆς 25-12-53.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐπὶ τῇ Χριστοῦ Γεννήσει (Μήνυμα πρὸς τὸν Ἕλληνα λαόν. Ἐγκύκλιος πρὸς τὸ πλήρωμα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν). — Ἐόρτια Γράμματα (τοῦ Μακ. Ἀρχ/που Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἀρχ/που Καντεβουρίας). — Μητρ. Σάμου Εἰρηναίου, Ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ τοῦ νέου ἔνιαυτοῦ 1954. — Ε.Γ.Μ., Ἀναγκαῖα καὶ σκόπιμος συμπλήρωσις τοῦ εορτολογίου μας. Ἡ εορτὴ τοῦ 12οῦς Ἰησοῦ. — Ἀρχιμ. Τίτου Ματθαίου, Ἀνέκδοτος ἐπιστολὴ τοῦ Πενταπόλεως Νεκταρίου πρὸς τὸν πρ. Κεφαλληνίας Σαυρίδωνα. — Πρωθ. Νικολάου Παπαδοπούλου, Ὑμνογράφοι ἑδωσπόντων ὕμνων τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς (Συνέχεια). — Διάκ. Paul Ballester Convalier, Τὸ ταξίδιον καὶ τὸ ἔργον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου εἰς τὴν Ἰσπανίαν (α'). — Τάσου Ἀθ. Γριτσοπούλου, Ἡ ὑπὸ τοῦ Καποδίστρια διορισθεῖσα πενταμελής ἐκκλησι. ἐπιτροπὴ καὶ τὸ ἔργον αὐτῆς (τέλος). — Δαμιανοῦ Μ. Στρομπουλλή, Ἡ Ἐκκλησία καὶ ὁ «κόσμος». — Ἀποστολ. Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἐκθέσεις: α'), Ἐπὶ τοῦ Ἀπολογισμοῦ 1952 - 1953. β') Ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ 1953 - 1954. — Παγκ. Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, Προκήρυξις ὑποτροφιστῶν. — Παρατηρήσεων Στήλη: Ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτι. Ἐπιδοφόρος ἀπαρχή. Ἀνθρωποὶ ἀγάπης καὶ εἰρήνης. Ἀνάγκη μεγίστης προσοχῆς! Ἀσεβῆς πλαστογραφία. Πιθικισμοὶ κατορθώματα. — Χρονικά. — Πνευματικὴ κίνησις (α'). — Βιβλιοκρισία. — Βιβλιογραφία.

Ἐπὶ αἰῶνας, ἀγωνιώσα καὶ ἐλπίζουσα, ἡ ἀνθρωπότης ἀνέμενε τὸ οὐράνιον μήνυμα, τὴν κοσμοχαρμόδουν ταύτην ἀγγελίαν, τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς παλαιᾶς ἐκείνης καὶ ἀδιαψεύστου ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ, τῆς διὰ τῶν αἰώνων «πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως» ἐπαναληφθείσης. Ἀλλ' ἦδη «τῶν προφητῶν τὰ κηρύγματα τὸ πέρας ἐδέξαντο» δι' ἑνὸς τρόπου ἀνεγμνεύτου, δι' ἑνὸς γεγονότος ὑπερφυσικοῦ, ἐξεπληρωθῆ ἡ θεία ὑπόσχεσις, ἦλθεν ἡ εὐδοκία τοῦ Πατρὸς, «ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος...». Ἦκουσεν ὁ κόσμος ποτὲ μετὰ ὀδύνης καὶ τρόμου τὴν θείαν ἐτυμηνόριον, ὅτε ὁ Πρωτόπλαστος ἐξεβάλλετο ἀπὸ τὸν Παράδεισον, «ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις σου» ἀκούει σήμερον μετὰ χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως τὸ λυτρωτικὸν μήνυμα, ὅτι ἐδόθη χάρις εἰς αὐτόν «ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ».

Ἀλλ' ὅμως βλέπομεν, ὅτι ἡ θεία καταδίκη καὶ μετὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ Σωτῆρος βαρύνει ἀκόμη τὸν κόσμον ἡ γῆ κατὰ ἕν μέρος εἶναι ἐπικατάρατος ἐν τοῖς ἔργοις τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι δυστυχῶς τοῦτο μία πραγματικότης, τὴν αἰτίαν τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ἀναζητήσωμεν ὅχι βεβαίως εἰς τὴν ἀδυναμίαν τοῦ φυσικῶς παντοδυνάμου Θεοῦ, ἀλλ' εἰς τὴν πρόθεσιν τοῦ ἡθικῶς ἐλευθέρου ἀνθρώπου. Δὲν εὐρήκαν τὴν λύτρωσιν ἀπὸ τὰ δεινὰ των καὶ δὲν θὰ τὴν εὕρουν ποτὲ ὅσοι δὲν ἠθέλησαν νὰ δεχθῶν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, τὴν δωρεὰν προσφερομένην λύτρωσιν, τὸν ἐρχόμενον νὰ γεννηθῇ εἰς τὰ σπλάγια τῶν καρδιῶν των Σωτήρα. Πόλεμοι καὶ ἐπαναστάσεις, στέροις καὶ πτωχεῖα, ταλαιπωρία καὶ θλίψις θὰ μαστίζωσιν τοὺς ἀνθρώπους, ἐφ' ὅσον θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ ἀναζητοῦν τὴν λύτρωσιν εἰς τὰς ἰδίας των δυνάμεις καὶ δὲν θὰ θέλουν νὰ ἀκούσουν τὸ ἀγγελικὸν μήνυμα, ὅτι «ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ».

Ἀλλ' ὑμεῖς, τέκνα τῆς Ἐκκλησίας πιστά, ἀκού-

σατε τί ἡ πίστις ὡς αὖρα λεπτὴ ψιθυρίζει εἰς τὰ ὦτα καί, «ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ ἀναχθέντες τῇ διανοίᾳ», ἴδετε τί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἀποκαλύπτει ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν. «Ὁ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθεὶς ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Πατρὸς σαρκοῦται». Ἡ Παρθένος ἔρχεται εἰς Βηθλεὲμ, ἡ Φάτιν ὑποδέχεται τὸ θεῖον Βρέφος, οἱ Ποιμένες κηρύττουν τὸ θαῦμα, οἱ Μάγοι προσφέρουν τὰ δῶρα, οἱ Ἀγγελοι ὕμνουσιν τὴν οὐράνιον δόξαν καὶ τὴν ἐπίγειον εἰρήνην. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς μετὰ τῶν Ἀγγέλων δοξάζομεν τὸν ἐπουράνιον Βασιλέα, μετὰ τῶν Μάγων προσκυνοῦμεν τὸν τεχθέντα Σωτήρα καὶ δεόμεθα Αὐτοῦ ἐκτενῶς, ἵνα ἡ εἰρήνη ἐδραιωθῇ μονίμως ἐπὶ τῆς γῆς. Πιστεύομεν καὶ ὁμολογοῦμεν, ὅτι «ἐτέχθη ἡμῖν σήμερον σωτήρ».

Οὗτος ὁ Σωτήρ ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς Παρθένου ἀνατείλας ἥλιος τῆς δικαιοσύνης εἶθε νὰ φωτίξῃ τὴν ζωὴν πάντων ὡμῶν καὶ νὰ ὁδηγῇ τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος εἰς ὁδοὺς σωτηρίας.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν τῇ 25ῃ Δεκεμβρίου 1953.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
+ Ὁ Ἀθηνῶν ΣΠΥΡΙΔΩΝ
Πάντων ὡμῶν πρὸς Θεὸν εὐχέτης

ΕΟΡΤΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Α'.

ΤΟΥ ΜΑΚ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (*)

Ἀριθ. Πρωτ. 2559

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 31-12-53

Παναγιώτατε καὶ θεϊότατε Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὴ Πατριάρχα, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ Σεβασμιώτατε καὶ περισπούδαστε ἀδελφε καὶ συλλειτουργέ, Κύριε Ἀθηναγόρα, τὴν Ὑμετέραν Παναγιώτητα ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ἐπερὶδυστα προσαγορεύομεν

Ἀνέτειλε καὶ αὖθις τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως ἡ ἐπέτειος ἡμέρα, ἐν ᾗ ἡ καθ' ἡμᾶς Ἀγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἐν ὕμνοις καὶ ψάλλεσιν πνευματικαῖς πανηγυρίζει, ἀγαλλομένη, τὸ μέγα γεγονός, τὸ σωτήριο τοῦ Θεοῦ ἐπὶ γῆς βλέπουσα, τὸν δὲ ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου καθήμενον ἀνθρώπον ἐπ' ἐλευθερίᾳ καλούμενον καὶ εἰς οὐρανὸν ἀνυψούμενον τῇ ἐν Σπηλαίῳ καὶ φάτιν ἀλόγων ταπεινώσει τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐπὶ τῇ πανευφροσύνῳ ταύτῃ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας εορτῇ, Ἱερῷ καὶ ἀρχαίῳ ἔθει στοιχοῦντες, ἐόρτιον κοινωνίαν ποιοῦμεθα διὰ τοῦδε τοῦ γράμματος, εὐχαριστοῦντες μὲν τῷ Θεῷ τῷ εὐδοκήσαντι ἀγαγεῖν ἡμᾶς καὶ αὖθις εἰς τὰς σεπτὰς ταύτας ἡμέρας, τῇ δ' Ὑμετέρᾳ πολυφιλήτῳ Παναγιώτη ἀδελφικὸν ἀπονέμομεν τὸν ἀσπασμόν, ἐν Χριστῷ τεχθέντι.

Ἐγγὺς δὲ οὔσης τῆς ἀνατολῆς τοῦ νέου σωτηρίου ἔνιαυτοῦ, ἐπιλαμβάνομεθα τῆς εὐκαιρίας εὐχασθαι τοῦτον Ὑμῖν, καὶ τῇ καθ' ὡμᾶς ἀγιωτάτῃ

(*) Ὅμοια Γράμματα ἐστάλησαν πρὸς πάντας τοὺς Ὁρθοδόξους Πατριάρχας καὶ τοὺς Προέδρους τῶν Ὁρθοδόξων Ἀποκεφάλων Ἐκκλησιῶν.

ἀδελφῇ Ἐκκλησίᾳ, εὐλογητὸν παρὰ Κυρίου, χορηγὸν εἰρήνης καὶ ἀγάπης πάντων πρὸς πάντας ἀνθρώπους, ἐπ' ἐπαληθεύσει τῆς Εὐαγγελικῆς φωνῆς: «Ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες, ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις».

Ἐπὶ δὲ τούτοις, καὶ αὖθις κατασπαζόμεθα Αὐτὴν ἀδελφικῶς φιλήματι.

Τῆς Ὑμετέρας θειοτάτης Παναγιότητος
Ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός
† Ὁ Ἀθηνῶν ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Β'.

ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΝΤΕΡΒΟΥΡΙΑΣ

Πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος Κύριον Σπυριδῶνα

Ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Ἡ χάρις καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μεθ' Ὑμῶν.

«Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεὲμ καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν» (Λουκ. 2, 15). Πᾶσα χριστιανικὴ ψυχὴ ὁμοῦ μετὰ τῶν ἀπλῶν ποιμένων τῆς Βηθλεὲμ κατὰ τὴν ἐνιαύσιον ἐορτὴν τῆς τοῦ Κυρίου Γεννήσεως ἀκολουθεῖ τὴν ὁδόν, ἣτις ὁδηγεῖ εἰς «τὸ βρέφος, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ». Οὕτω πράττοντες πάντες οἱ καὶ ἐκ διαμέτρου διαφόρων παραδόσεων Χριστιανοὶ ἀποδεικνύουσιν εἰς τὸν κόσμον τὴν οὐσιώδη αὐτῶν ἐνότητα ἐν τῇ λατρείᾳ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, «ὅστις δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατήλθεν ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ ἐσαρκώθη ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐννηθρόπισε» (Σύμβολον Νικαίας).

Οἱ ποιμένες, ἰδόντες φῶς μέγα, διήλθον ἕως τοῦ Σπηλαίου, διότι «δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτοὺς» καὶ διότι ἤκουσαν τὸν εὐαγγελισμόν τοῦ Ἀγγέλου. Πόσης μεγάλης ἀνάγκης αὐτοῦ τοῦ φωτὸς ἔχει ὁ κόσμος σήμερον ὅποτε ἡ δυσπιστία καὶ ἡ ὑποψία συσκοτίζουν τὰς συνεννοήσεις τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐπιρρίπτουν σκιὰν ἀπειλητικὴν εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Οἰκουμένης!

Βαθὺ αἰσθημα ἐνώσεως ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ πρὸς σωτηρίαν καὶ θεραπείαν τούτων μὲ ὁδηγεῖ, ἀγαπητὲ ἀδελφέ, εἰς εὐχὰς κατὰ τὴν γενέθλιον ἐπέτειον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Ὡς εὐχηθῶμεν, ὅπως ἡ θεία δύναμις, ἡ προερχομένη ἐκ τοῦ Βρέφους κειμένου εἰς ἀγκάλας τῆς Μητρὸς Αὐτοῦ, καταβάλῃ τὰς δυνάμεις τοῦ σκότους, τοῦ μίσους καὶ τῆς καταδυναστεύσεως.

Προσεύχομαι ὑπὲρ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Ὑμῶν λαοῦ, εὐχόμενος Ὑμῖν τε καὶ αὐτῷ καλὰ Χριστούγεννα.

Ἐπὶ τούτοις διατελῶ,

Ὑμέτερος ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός
GEOFFRY

Labeth Palace
Δεκέμβριος 1953

Ἀρχιεπίσκοπος Καντέρμπουργκ
καὶ Πριμᾶτος πάσης Ἀγγλίας

ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ 1954

Ὁ ἄνθρωπος ἄνευ Θεοῦ χάνει τὴν ἀξίαν του.

Καὶ ἡ ἀνατολὴ τοῦ νέου ἐνιαυτοῦ δὲν εὐρίσκει τὸ ἀνθρώπινον Γένος ἀπληλαγμένον φόβων καὶ ἀγωνιῶν. Δὲν ἀπεμακρύνθησαν οἱ κίνδυνοι, τοὺς ὁποίους συνεσώρευσαν ἰδέαι καὶ πράξεις τῶν ἡγετῶν τῶν λαῶν εἰς βάρος τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ὑψηλοτέρας ἠθικῆς τάξεως εἰς τὸν κόσμον. Ὁ ρυθμὸς τῆς διειδυτοῦς ζωῆς δὲν εἶναι ἀκόμη ἀπόρροια τῆς ἐλευθερίας πνοῆς, ποὺ ὀφείλει νὰ κυριαρχῇ εἰς τὰς σχέσεις τῶν λαῶν τῆς γῆς. Οἱ πολιτικοὶ ὑπολογισμοὶ καὶ τὰ ὕλικά συμφέροντα δὲν ἀρκοῦν ὥς κριτήρια ἀνευρέσεως τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀληθείας ἐπὶ τῆς ὁποίας νὰ καταστῇ δυνατόν νὰ θεμελιωθῇ ἡ ζωὴ τῶν Ἑθνῶν. Τὸ βάθος τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς εἶναι ἡ ἐλευθερία. Αὕτη εἶναι μυστήριον καὶ πραγματικότης πνευματικῆς. Αὕτη βιωματικὴ ὥς δημιουργὸς δύναμις, ὥς παλμὸς ἀνώτερος, καθορίζει τὸ νόημα τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἱστορίας.

Βαρύνει ἡ ἱστορικὴ πορεία τῶν λαῶν ἐντὸς τῆς ἐθνικῆς τῶν συνειδήσεως, καὶ ἡ διανόησίς των, τὰ ἰδανικά των καὶ ἡ προοπτικὴ τοῦ μέλλοντός των δὲν ἀφίνουν τὰ Ἑθνη καὶ τὴν πολιτικὴν των ἡγεσίαν νὰ ὑπακούσουν εἰς τὴν βαθυτέραν φωνὴν τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας. Μόνον ὑπεράνω τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως, μόνον εἰς τὰς ἀποκαλύψεις τοῦ ἀνθρωπίνου καὶ τοῦ θείου πνεύματος συναντῶνται ὅλοι οἱ λαοὶ εἰς ἀδελφικά αἰσθήματα, εἰς κοινὸς ἀγῶνας πρὸς ἐπικράτησιν τοῦ πολιτισμοῦ, ὁ ὁποῖος ὀφείλει νὰ θεωρεῖται κοινὴ πνευματικὴ κληρονομία, κοινὸν κεφάλαιον τοῦ ἀνθρωπίνου Γένους. Ἐτη δλόκληρα παρήλθον μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ τελευταίου παγκοσμίου πολέμου, καὶ ἡ ἀναταραχὴ καὶ ὁ σάλος τῶν πολιτικῶν, κοινωνικῶν καὶ οικονομικῶν σχέσεων τῶν Ἑθνῶν ἐξακολουθεῖ νὰ κρατῇ εἰς ἀνησυχίαν τὴν πολιτικὴν ἡγεσίαν τοῦ κόσμου. Εἰς μάτην ἡ ἰδρυσις τοῦ θεσμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἑθνῶν. Εἰς μάτην τὰ διαβούλια καὶ αἱ συζητήσεις καὶ αἱ ἀγορεύσεις τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν. Δὲν κατορθοῦται νὰ ἐπέλθῃ ὁ συντονισμὸς τῶν βλέψεων καὶ τῶν σκοπῶν. Ἡ πολιτικὴ σκέψις, ποὺ κυριαρχεῖ εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν γνώμων τῶν Συνεδρῶν περιορίζει τὴν ἔρευναν τῶν θεμάτων εἰς ἀπλὴν ἐπιφανειακὴν πολιτικὴν συνεννόησιν.

Τὸ ψυχικὸν βάθος τῶν λαῶν καὶ τῶν ἰδίων ἡγετῶν παραμένει ἀποκεκρυμμένον. Καὶ ἐν τούτοις, μόνον ἡ ἐλευθερία, ὥς τὸ πνευματικὸν βάθος τοῦ κόσμου, ὥς ἀνθρωπίνῃ ἀξιοπρέπεια, ὥς εἰκὼν Θεοῦ ποὺ προσιδιάζει εἰς κάθε ἄνθρωπον καὶ εἰς κάθε λαὸν ἀνεξαρτήτως θρησκείας καὶ γεωγραφικῆς καὶ ἱστορικῆς προελεύσεως, μόνον ἡ ἐλευθερία ὥς ὑπεράττη ἀξία δύναται νὰ ἐμπνεύσῃ, νὰ καθοδηγήσῃ τοὺς Ἀρχοντας τῶν Ἑθνῶν εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθοῦς βάσεως τῆς ἐνότητος, τῆς παγίωσεως τῆς εἰρήνης εἰς τὸν κόσμον. Ἀλλὰ ποία ἐλευθερία; Ὅχι ἡ ἐλευθερία ποὺ εἶναι συνυφασμένη μὲ τὸ κακόν, μὲ τὴν ἀρνησιν, τὴν δολιότητα, τὴν ἰδιοτέλειαν, τὸ μῖσος, τὸν

φόνον και τὸν πόλεμον, ἀλλὰ ἡ ἐλευθερία ποὺ εἶναι φωτισμένη ἀπὸ τὴν χριστιανικὴν ἰδέαν, ἀπὸ τὴν ἀληθιαν τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ, ὡς δικαιοσύνης και ἀγάπης. Αὐτὴ συγκινεῖ, και καθοδηγεῖ, και ἱκανοποιεῖ, και θεμελιώνει τὴν εἰρήνην, και γεννᾷ τὴν ἀμοιβαίαν ἐμπιστοσύνην, και ἐξασφαλίζει τοὺς ὅρους τῆς ἐλευθέρως ἐργασίας, και προάγει τὸν πολιτισμὸν τῶν λαῶν.

Αἱ Ἀτλαντικαὶ Κοινότητες και τὰ Διεθνή Συμβούλια σχηματίζονται και κινούνται ἐντὸς τῆς ἀτμοσφαίρας τοῦ φόβου και τῶν κινδύνων τοῦ πολέμου, ποὺ γεννᾷ ἡ ἀμοιβαία δυσπιστία τῶν Ἑθνῶν. Προβάλλονται τὰ ὅπλα τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας, διὰ νὰ ἐπιτευχθοῦν αἱ διεθνεῖς συμβάσεις τῆς εἰρήνης. Ἀλλ' ὁ φόβος, ὁ ἀπορρέων ἀπὸ τὰς ἐξολοθρευτικὰς δυνάμεις, γεννᾷ ἀμύσφαιραν ἀρνήσεων, ἐπιφυλάξεων, ἐκκοροτήτων, ἀγωνιῶν. Δὲν ἀρκεῖ, ἀρὰ γε, ἡ σοφία τῶν ἐκλεκτῶν, τῶν ἡγεμόνων και τῶν μεγάλων πολιτικῶν νὰ κατανοήσῃ τὴν πραγματικότητα και νὰ ἐκπονήσῃ ἓνα σχέδιον εἰρήνης, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου νὰ ἀναπαύεται ἡ διεθνὴς συνείδησις, νὰ ἐξασφαλίζεται ἡ ἀπρόσκοπτος ἱστορικὴ πορεία τῶν λαῶν;

Ἴσως δὲν εἶναι ἀστήρικτος ἡ γνώμη, ὅτι ὁ κόσμος διέρχεται κρίσιν, κρίσιν θρησκευτικὴν, κρίσιν ἡθικὴν και καθόλου πνευματικὴν. Παρεθεωρήθη τὸ πνεῦμα ὡς πρόσσπον ἐκ τῆς πρὸς τὸν πολιτισμοῦ. Μονόπλευρος εἶναι ἡ πνευματικὴ πορεία τοῦ κόσμου. Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἡ σπουδὴ τῶν θετικῶν Ἐπιστημῶν ὑπῆρξε τὸ κύριον μέλημα τῶν γενεῶν. Οἱ σοφοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου ἐφθασαν εἰς ἐπιστημονικὰς ἐρεῦνας μέχρι διασπάσεως τοῦ ἀτόμου, διὰ νὰ συγκεντρωθοῦν ἀπεριόριστοι δυνάμεις πυρηνικῆς ἐνεργείας εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ θαυμαστός τεχνικὸς πολιτισμὸς τοῦ παρόντος αἰῶνος εἶναι καρπὸς τῶν ἐπιτευγμάτων, ποὺ ἐπραγματοποίησαν αἱ θετικαὶ ἐπιστήμαι.

Ἀλλ' ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς και τῆς Ἱστορίας εἶναι ἀκατανόητος διὰ τοὺς ἐπιστήμονας τῶν ἀνακαλύψεων τῶν μυστικῶν τῆς φύσεως. Ἡ Ἱστορία δὲν ἔχει νόημα, ἐφ' ὅσον δὲν προάγεται ἐντὸς αὐτῆς ἡ δικαιοσύνη, ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν, ἡ ἀμοιβαία ἀγάπη και ἀλληλεγγύη τῶν λαῶν. Ὅλη ἡ πρὸς τὸν ἀποκτῆ τὴν ἀξίαν της, ἐφ' ὅσον ὅλαι αἱ δημιουργίαι τοῦ πνεύματος, οἰκονομικαὶ, ἐπιστημονικαὶ, πολιτικαὶ, καλλιτεχνικαὶ, εἶναι ἱεραρχημέναι ὑπὸ τὰς ὑπερτάτας ἀξίας και πραγματικότητας, ὁποῖαι εἶναι ὁ ἀνθρώπος και ὁ Θεός. Ὅλαι αἱ προσπάθειαι ὀφείλουσι νὰ κατατείνουσιν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἀνθρωπίνου Γένους, εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν πόνων του, τῶν ἀθλιότητων του, εἰς τὴν προσέγγισιν, εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν κόσμον. Ὁ Χριστός, τὰ διδάγματά Του καί, πρὸ παντός, ἡ ζωὴ Του, ὡς δικαιοσύνη, ὡς ἀγάπη σταυρουμένη ὑπὲρ τοῦ κόσμου, ὡς δυνάμις ποὺ θριαμβεύει ἐντὸς τῆς Ἀναστάσεως, ὡς ἀγάπη ὀλόφωτος, ὡς δημιουργία, ὡς μείωσις και ἐξαφάνισις τοῦ κακοῦ και τοῦ θανάτου, ἐμφανίζεται ὡς ὁ βαθύτερος σκοπὸς τῆς ζωῆς. Ἡ παρέμβασις τοῦ Θεανδρικοῦ Του προσώπου ἐντὸς τῆς ἱστορικῆς πορείας τῶν λαῶν τῆς γῆς, ἀπεκάλυψε νέον φῶς εἰς τὴν ζωὴν. Ὁ κόσ-

μος, ὡς φύσις και ζωὴ, εἶναι ὑποτεταγμένος εἰς τὰς δυνάμεις τοῦ σκότους. Δὲν παρέμεινε καθαρὸς, ἀγνός, ὡς ἐξῆλθεν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Δημιουργοῦ. Τὸ κακόν, ὡς δυνάμις φθορᾶς, διασπάσεως τῆς ἀρμονίας και τῆς τάξεως, δυναστεύει και τὴν ἄφνητον κτίσιν, και τὰ δημιουργήματα και τὸ ἀνθρώπινον Γένος. Δὲν ἐκδηλοῦται μόνον ὡς ἀλληλοσπαραγμὸς τῶν μεγάλων κατὰ τῶν μικρῶν εἰς τὸ βασίλειον τῶν δημιουργημάτων τῆς θαλάσσης και τῆς ξηρᾶς, δὲν κυριαρχεῖ ὡς νόσος και θάνατος εἰς πᾶν εἶδος ζωῆς, ἀλλὰ και ὡς ἡθικὸν κακόν, μαστίζει τὸ Γένος τῶν ἀνθρώπων και τοὺς λαοὺς τῆς γῆς. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ λυτρωθῇ ὁ κόσμος διὰ τῶν ἰδίων του δυνάμεων. Ματαιοπονοῦν εἰς τὰς ἐπιδιώξεις των ὑπὲρ τῆς διασώσεως τῶν λαῶν οἱ σοφοὶ και οἱ ἡγῆται τοῦ κόσμου. Ἀδυνατοῦν νὰ δώσουν λύσεις εἰς τὰ μεγάλα προβλήματα τοῦ κόσμου, νὰ θεραπεύσουν τὰ δεινὰ, μετὰ τὰ ὁποῖα εἶναι συνυφασμένη ἡ ζωὴ. Ἡ Ἱστορία τῶν Ἑθνῶν εἶναι τραγικὴ και μόνον θεῖα ἐπέμβασις, και μάλιστα ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς ἀποκαλύψεως τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, λυτρώ-ναι, φωτίζει τοὺς δρόμους τῆς ἱστορικῆς πορείας τῶν λαῶν. Ἡ ἐλευθερία, συμπτύσσουσα μετὰ τὴν θεῖαν Χάριν, δημιουργεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ πνεύματος, ἱκανοποιεῖ τὰς ἀγωνιώδεις ψυχὰς, δικαιώνει τὰς ἐλπίδας τῶν πονεμένων καρδιῶν, εἰρηνεύει τοὺς λαοὺς. Ἡ εἰρήνη εἶναι ἡ μετὰ δικαιοσύνης ἐξασφάλισις τῶν ὅρων τῆς ἐργασίας. Ἀληθὴς εἰρήνη ἀπομακρύνει, καταργεῖ τοὺς πολέμους, διαλύει τοὺς φόβους, θεμελιούται διὰ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ κόσμου εἰς τὸν Θεὸν τῆς ἀναδημιουργίας, τῆς ἀγάπης και τῆς δικαιοσύνης τῶν ἐλπίδων ἐνὸς ἐκάστου και ὅλων ὁμοῦ. Ἐκεῖναι αἱ σελίδες τῆς Ἱστορίας λάμπουν ὡς φῶς καθοδηγήσεως, ὅσαι ἀναγράφουν τὰς πνευματικὰς δημιουργίας, τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, τῆς ἀληθείας ποὺ ἐξεφράσθη εἰς ἔργα βεβαιούντα τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος, και εἰς ἔργα δικαιοσύνης και ἀρετῆς. Τὸ ἡμέτερον Ἕθνος ἐσημείωσε τὴν φωτεινότεραν πορείαν ἐντὸς τῆς Ἱστορίας τῶν λαῶν και ἀπέβη ὁ τηλαυγὴς φάρος τῆς πνευματικῆς καθοδηγήσεως τοῦ κόσμου. Αἱ δημιουργίαι του, οἱ ἀγῶνές του, αἱ θυσίαι του δὲν εἶναι ἄσχετοι μετὰ τὴν πίστιν του εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖος μέσα εἰς τὰ σχήματα τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἐγένεν ὁ Θεὸς τῆς μεγάλης Του Ἱστορίας.

Ἄνευ Θεοῦ, και μάλιστα προσωπικοῦ, ὡς εἶναι ὁ χριστιανικὸς Θεός, ὁ ἀνθρώπος χάνει τὴν ὄντολογικὴν, τὴν αἰωνίαν του ἀξίαν. Τὰ ἔργα του μένουσι ἀδικαίωτα, θρυμματισμένα, ἐκβάλλουσιν εἰς τὸ μηδέν. Οἱ πνευματικοὶ ἀγῶνες, αἱ πνευματικαὶ δημιουργίαι δικαιούνται μόνον, ἐφ' ὅσον τὴν τελευταίαν λέξιν εἰς τὴν ἐκπολιτιστικὴν πορείαν τῶν λαῶν τὴν ἔχει ὁχι τὸ κακόν ὡς ἀρνήσις, ὡς καταστραφὴ, ἀλλ' ἡ ἀγάπη ὡς θέσις, ὡς φῶς, ὡς νέα δημιουργία. Ὁ Χριστὸς δὲ εἶναι ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης, τῆς δημιουργίας, τῆς νέας, τῆς καινῆς και τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Εἴθε τὸ νέον ἔτος νὰ δικαιώσῃ τὰς ἐλπίδας τοῦ κόσμου και νὰ ἐπαναφέρῃ τοὺς λαοὺς, μετὰ τοῦ ἡμετέρου ἱστορικοῦ Ἑθνους, εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εἰρήνης

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΚΑΙ ΣΚΟΠΙΜΟΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΥ ΜΑΣ

‘Η εορτή τοῦ Δωδεκαετοῦς Ἰησοῦ

Πρὸ ἐνὸς ἀκριβῶς ἔτους ἐρρίφθη ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης ἡ σκέψις περὶ τῆς καθιερώσεως εἰδικῆς εορτῆς εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐν τῷ Ναῷ παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δωδεκαετοῦς (Λουκ. β' 41—52). Ἐκ τούτου δ' ὀρμηθεὶς ὁ περὶ τὰ τοιαῦτα πάντοτε ζηλωτὴς Αἰδεσιμ. κ. Ἰωάννης Σπ. Ράμφος, γνωστὸς καὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ» λαμπρῶν ἀγιολογικῶν μελετημάτων του, παρώτρυνε τὸν ἐν Ἀγίῳ Ὁρεὶ ὑμνογράφον Ὁσιολογ. κ. Γεράσιμον Μικραγιαννανίτην, ὅπως συνθέσῃ σχετικὴν ἀσματικὴν Ἀκολουθίαν, ἣν, ἐτοιμὴν ἤδη κατὰ πάντα, ἔχομεν τὴν στιγμὴν ταύτην ἐν χειρογράφῳ ὑπ' ὄψει.

Καὶ ἡ μὲν ἐν τῇ λειτουργικῇ πράξει χρησιμοποίησις τῆς Ἀκολουθίας ταύτης ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς περὶ αὐτῆς αποφάσεως τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, ἐν ἣ περιπτώσει βεβαίως ἤθελεν αποφασίσει Αὕτη ἵνα θεσπίσῃ τὴν περὶ ἧς πρόκειται εορτήν. Ἀς ἐπιτραπῇ οὐχ ἥττον, ἐπ' εὐκαιρίᾳ καὶ πάλιν τῆς ἐν τῇ θ. λειτουργίᾳ τῆς 1ης Ἰανουαρίου ἀναγνώσεως τῆς σχετικῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς, ὅπως ἐπανέλθωμεν διεξοδικώτερον ἐπὶ τοῦ, δι' ἐλαχίστων μόλις καὶ παρεπιπτόντως πως θιγέντος πέρυσι, θέματος τούτου.

Ἡ ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μας εορτολογίου ἀπουσία τῆς ἀναμνήσεως ἐνὸς τόσο σημαντικοῦ γεγονότος τῆς ἐπιγείου ζωῆς τοῦ Κυρίου, τοῦ μοναδικοῦ δὲ ἐκ τῶν παιδικῶν Του χρόνων ἐπεισοδίου, ὅπερ διεσώθη, καὶ διηγήθη καὶ μετὰ τόσων λεπτομερειῶν, ἐν τοῖς κανονικοῖς Εὐαγγελίοις, ἀποτελεῖ ἀναμφιβόλως πραγματικὴν ἄλλειψιν. Ἰσως ἡ παραλείψις αὕτη νὰ ὀφείλεται εἰς τὴν ἀντίληψιν, ὅτι τὸ γεγονός τοῦτο τῆς παιδικῆς ἡλικίας τοῦ Κυρίου δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνων, ἅτινα ἔχουσιν ἀμεσον σχέσιν πρὸς τὸ ἀπολυτρωτικὸν Του ἔργον. Εἶναι ὅμως προφανές, ὅτι καὶ ἡ κατὰ τὸ ἀνθρώπινον πρόωρος ἐκδήλωσις τῆς «συνέσεως» τῶν «ἀποκρίσεων» τοῦ Δωδεκαετοῦς ἐκείνου Παιδός, ἣτις προῦκάλεσε τὴν κατάπληξιν καὶ τὸν θαυμασμόν τῶν διδασκάλων τοῦ Νόμου, ἀλλὰ καὶ ἡ τὴν βαθυτάτην ἐπίγνωσιν τῆς θείας καταγωγῆς Του ἐμφαίνουσα αὐτομαρτυρία Του, «ἐν τοῖς τοῦ Πατρὸς μου δεῖ εἶναί με», δὲν εἶναι στοιχεῖα τῆς ἱστορίας Του ἀμοιρα μεγάλης σημασίας. Διὰ τὴν μεγάλην δὲ σημασίαν, ἣν ἐνεκα τῶν στοιχείων τούτων ἐνέχει τὸ ἐπεισόδιον ἀπεμνημονεύθη τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ συγγραφέως, ὅστις ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἀνέλαβε νὰ συμπληρώσῃ, διὰ τῶν εἰς τὴν διάθεσίν του στοιχείων, τὴν εὐαγγελικὴν ἱστορίαν.

καὶ τῆς ἀγάπης, τῆς ἀμοιβαίας κατανοήσεως πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ὕγιους, τοῦ ὁλοκληρωμένου πολιτισμοῦ εἰς τὸν κόσμον.

† Ὁ Σάμου ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

Καὶ εἶναι σχεδὸν βέβαιον, ὅτι τὴν περὶ τῆς εἰς τὸν Ναὸν ἐπισκέψεως τοῦ Δωδεκαετοῦς Ἰησοῦ διήγησιν ὀφείλει ὁ Λουκᾶς — ὅπως καὶ τὰς λοιπὰς λεπτομερεῖς εἰδήσεις τῶν δύο πρώτων κεφαλαίων τοῦ Εὐαγγελίου του — εἰς αὐτὴν τὴν Μητέρα τοῦ Κυρίου. Καὶ ἀποτελεῖ, ἄρα, καθήκον καὶ δικαίωμα συγχρόνως τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως συμπληροῦσα τὸ εορτολόγιον αὐτῆς περιλάβῃ καὶ τὸ εὐαγγελικὸν τοῦτο ἐπεισόδιον εἰς τὰ δι' αὐτοῦ τιμώμενα γεγονότα τῆς ζωῆς τοῦ Ἰδρυτοῦ καὶ Ἀρχηγοῦ αὐτῆς.

Ὑπὲρ τοῦ πόσον ἀναγκαία ἀποβαίνει εἰς τὰς ἡμέρας μας ἡ συμπλήρωσις αὕτη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μας εορτολογίου συνηγορεῖ καὶ ἡ παντελὴς παρ' ἡμῖν ἔλλειψις ἄλλων εορταστικῶν εἰκαιριῶν, εἰδικῶν διὰ τὴν θρησκευτικὴν ἐποικοδομὴν καὶ τὴν ἔξαρσιν τοῦ χριστιανικοῦ φρονήματος τῆς παιδικῆς ἡλικίας. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι αἱ ἀπὸ τινος ἐπικρατήσασαι εορταὶ πρὸς πανηγυρικὴν ἑναρξιν ἢ λήξιν τῶν μαθημάτων τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, καθὼς καὶ αἱ πολλαχοῦ τελούμεναι χάριν τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων ἰδιαιτέρας λειτουργίαι, δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς εὐκαιρίαι πρὸς τοιαύτην τινὰ πνευματικὴν ἐπὶ τῶν παίδων ἐπίδρασιν, πλὴν ὅμως αἱ εὐκαιρίαι αὗται δὲν δύνανται νὰ ἰσοφαρίσουν τὴν ἔλλειψιν μιᾶς καθολικῆς, δι' ὁλόκληρον τὸν παιδικὸν καὶ τὸν ἐφηβικὸν κόσμον, εἰδικῆς πανηγύρεως πρὸς τιμὴν τοῦ Παιδὸς Ἰησοῦ. Αἱ εορταὶ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει ἢ ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθημάτων τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων ἔχουσιν εἰδικόν, σχολικὸν μᾶλλον, χαρακτήρα, αἱ δὲ χάριν τῶν μαθητῶν αὐτῶν τελούμεναι λειτουργίαι οὐδὲν ἔχουσι τὸ εἰδικώτερον προσιδιάζον εἰς τὴν ἡλικίαν ταύτην, μηδὲως διαφέρουσαι τῶν χάριν τῶν ἐνηλίκων τελουμένων, πλὴν ἴσως τοῦ κηρύγματος καὶ τῆς μικροτέρας πως χρονικῆς τῶν διαρκείας.

Ἐπὶ πλέον, ἡ εορτὴ τοῦ «Δωδεκαετοῦς Ἰησοῦ», θεσπιζομένη τυχόν, δὲν θὰ ἦτο εορτὴ μόνον τῶν εἰς τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα φοιτῶντων, ἀλλὰ θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποβῇ εορτὴ δι' ὁλόκληρον τὸν παιδικὸν καὶ ἐφηβικὸν κόσμον τῆς χώρας, διὰ καταλλήλου δὲ ὁργανώσεως τῶν κατ' αὐτὴν θὰ ἀπετέλει μίαν πανηγυρικὴν εὐκαιρίαν πρὸς εὐρύτεραν μετὰ τῶν παίδων καὶ τῶν ἐφηβῶν διάδοσιν τοῦ πνεύματος τῆς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον ἀγάπης. Θὰ πρέπει ὅμως νὰ εὐρεθῇ ἡ καταλληλοτέρα πρὸς τοῦτο ἐποχὴ τοῦ ἔτους καὶ νὰ ὁρισθῇ διὰ τὸν εορτασμόν μία ἡμερομηνία, κατὰ τὴν ὁποίαν μὲ πᾶσαν ἀνεσιν θὰ εἶναι δυνατόν εἰς ὅλον τὸ πλῆθος τῶν Ἑλληνοπαίδων νὰ μετὰσχῃ τῶν εορταστικῶν ἐκδηλώσεων τῆς ἡμέρας, τοῦ πανηγυρισμοῦ τῆς ὁποίας τὴν ὁργάνωσιν θὰ ἠδύνατο, διὰ τὸ ἐνιαῖον καὶ τὴν ἀνάγκην τοῦ συντονισμοῦ, ν' ἀναλάβῃ ἡ παρὰ τῇ Ἀποστολικῇ Διακονίᾳ ἀρμοδία Διεύθυνσις τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων.

Ἡ περὶ τῆς παιδικῆς ταύτης εορτῆς σκέψις δὲν εἶναι νέα, οὔτε ὀφείλει τὴν πατρότητά της εἰς τὸν γράφοντα. Ἡ περὶ αὐτῆς πρότασις διευτυπώθη — καθ' ὅσον γνωρίζομεν — πρὸ εἰσοσασίας καὶ πλέον πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ Ὁρθόδοξα Πα-

τριαρχεία καὶ πρὸς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Κύπρου, πρωτοβουλία τοῦ σεβαστοῦ Καθηγητοῦ μας κ. Ἀμίλκα Σ. Ἀλιβιζάτου. Ἐτυχε δὲ αὕτη τότε τῆς γενικῆς ἐπιδοκιμασίας τῶν τε Πατριαρχείων καὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου, προθύμων — ὡς ἐδήλουν εἰς τὰ ἀπαντητικά των ἔγγραφα — ν' ἀποδεχθῶν τὴν καθιέρωσιν τῆς ἐορτῆς, ἐφ' ὅσον θ' ἀνελάμβανε τὴν πρωτοβουλίαν ταύτης ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐκ τοῦ Κλίματος τῆς ὁποίας προήρχετο ἡ πρότασις.

Ὁ ἀειμνήστος Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος, πεπεισμένος καὶ αὐτὸς περὶ τῆς ἀναγκαιότητος καὶ τῆς σκοπιμότητος τῆς καθιερώσεως τῆς ἐορτῆς, ἦτο ἕτοιμος νὰ εἰσηγηθῇ ταύτην εἰς τὴν περὶ αὐτὸν Ἱερὰν Σύνοδον, ἀλλ' αἱ ἐκ τοῦ παλαιοσημερολογητικοῦ σχίσματος καὶ τῶν πολιτικῶν ἀνωμαλιῶν προκύψαναι τότε ἐπανειλημμέναι ἐκκλησιαστικαὶ δυσχέρειαι δὲν ἐπέτρεψαν τὴν πραγματοποιήσιν τῆς προθέσεως ἐκείνης τοῦ μακαριστοῦ Πρωθιεράρχου.

Ὅχι ἦτιον δὲν ἐδίστασεν ὁ ἀειμνήστος νὰ ἐγκρίνῃ καὶ αὐτοπροσώπως νὰ ἐπευλόγησιν τῷ 1937 καὶ τῷ 1938 τὸν ὑπὸ τῆς «Φιλικῆς Ἑταιρείας Νέων» Πειραιῶς ἐκκλησιαστικὸν ἐορτασμὸν ἄλλης παρεμφεροῦς ἐορτῆς, τῆς τοῦ «Ἐργάτου Χριστοῦ» (1), τακτικῶς νῦν τελουμένης κατ' ἔτος ἐν Ἑλευσίνι, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος κ. Ἰακώβου, κατ' αἴτησιν τοῦ αὐτόθι λαμπρῶς ἀπὸ τετραετίας ἐργαζομένου Αἰδес. Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Γεωργ. Πυρουνάκη (2).

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐορτὴ τοῦ «Δωδεκαετοῦς Ἰησοῦ» τελεῖται ἤδη, ὡς γνωστόν, κατ' ἔτος ἀπὸ τοῦ 1952, τῇ μετὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Χριστουγέννων Κυριακῇ, ἐν Ἑλευσίνι, τῇ αὐτοπροσώπῳ συμμετοχῇ τοῦ οἰκείου, ὡς εἶρηται, Μητροπολίτου, ὡς ἐορτῇ τῶν μαθητῶν τῆς Κατηχητικῆς Περιφερείας Ἑλευσίνος.

Τοσαῦτα καὶ διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ ζητήματος.

Καθῆκον θεωρήσαντες ἵνα ἐκθέσωμεν τ' ἀνωτέρω, δὲν ἀποσκοποῦμεν ἄλλο τι, εἰ μὴ νὰ δώσωμεν ἀφορμὴν πρὸς εὐνυτέραν καὶ ἀρμοδιωτέραν ἐξέτασιν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται θέματος.

Ε. Γ. Μ.

1. Μεταξὺ τῶν καταλοίπων τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Χρυσόστομου εὐρέθη καὶ τὸ χειρόγραφον τῆς ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἐορτῇ τοῦ «Ἐργάτου Χριστοῦ» ὁμιλίας του, ὅπερ παραδοθὲν ὑπὸ τοῦ ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης του Καθηγητοῦ κ. Γρηγ. Παπαμιχαήλ εἰς τὴν λαβούσαν τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ἐορτασμοῦ Ὁργάνωσιν, ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ Αἰδес. Γ. Πυρουνάκη ἐκδοθέντι περιοδικῷ «Χαρούμενα Νιάτα» (Ἑλευσίς, Μάρτιος 1950).

2. Ἡ ἐορτὴ τοῦ «Ἐργάτου Χριστοῦ» ἐπανηγυρίσθη ἐν Πειραιεὶ καὶ τῷ 1939, χοροστατοῦντος τοῦ τότε Ἐπισκόπου Ταλαντίου, νῦν δὲ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης, κ. Παντελεήμονος, ὡς ἐκπροσώπου τοῦ τότε Ἀρχιεπισκόπου ἀειμνήστου Χρυσάνθου, ἐσυνεχίσθη δὲ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Κατοχῆς ἐν τῷ ἱερῷ ναφ τοῦ Σωτήρος (λεωφόρου Συγγροῦ) ὑπὸ τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Ἀθαν. Κοντογιάννη. Τὴν ἐορτὴν ταύτην υἱοθέτησε, τῇ ἐνεργείᾳ τῆς ΦΕΝ, καὶ ἡ Γενικὴ Συνομοσπονδία Ἐργατῶν Ἑλλάδος, ὡς πανελλήνιον ἐργατικὴν ἐορτὴν, προτείνανσα ὅπως καθιερωθῇ ἡ τέλεσις ταύτης κατὰ τὸ φθινόπωρον.

Τὰς πληροφορίες ταύτας ὀφείλομεν εἰς τὸν πρωτοστατήσαντα εἰς τὴν καθιέρωσιν τῆς ἐορτῆς Αἰδесμολ. Πρωτο-

ΑΝΕΚΔΟΤΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΩΗΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ

Ὁ Μητροπολίτης Πενταπόλεως (1846—1920) Νεκτάριος, παραιτηθεὶς τῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀλεξανδρείας ἀρχιερατικῆς αὐτοῦ θέσεως καὶ ἐλθὼν εἰς Ἑλλάδα, ὅπου τὸ πρῶτον εἰργάσθη ὡς ἱεροκλήρυξ Εὐδοίας, Φθιώτιδος καὶ Λακωνίας, διηύθυνε τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ριζαρείου Σχολὴν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1894 μέχρι τοῦ 1908. Κατὰ τὴν χρονικὴν ταύτην περίοδον ἡσχολεῖτο συγχρόνως καὶ εἰς τὴν συγγραφὴν θεολογικῶν ἔργων, ὧν τὴν ἐγκρίσιν ἐκδόσεως ἐζήτει παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Αὕτη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος εἶχεν ἀναθέσει εἰς τὸν τότε πρῶην Μητροπολίτην Κεφαλληνίας Σπυρίδωνα νὰ ἐκφέρῃ τὴν κρίσιν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὑποβληθέντος αὐτῇ συγγράμματος τοῦ Μητροπολίτου Πενταπόλεως Νεκταρίου καὶ διευθυντοῦ τῆς Ἐκκλησι. Ριζαρείου Σχολῆς περὶ τῶν θείων Μυστηρίων. Ἐνεκα τούτου ἐνεπύχθη ἀλληλογραφία μεταξὺ τῶν δύο ἀρχιερέων, ἐν ᾗ παρετίθεντο αἱ ἀπόψεις αὐτῶν ἐπὶ διαφόρων θεολογικῶν θεμάτων. Ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῆς μονῆς ἁγίας Τριάδος Αἰγίνης, τῆς ὑπὸ τοῦ Νεκταρίου τῷ 1904 ἰδρυθείσης, εὐρέθη ἐπιστολὴ, ἐν ἀντιγράφῳ μὲν καὶ ἀνευ ἡμερομηνίας, ἔχουσα ὅμως τὴν ὑπογραφήν τοῦ Πενταπόλεως Νεκταρίου, ἣτις ἀπεστάλη πρὸς τὸν πρῶην Κεφαλληνίας Σπυρίδωνα, ἐπὶ τοῦ ἀποσταλέντος αὐτῷ ἔργου τοῦ «Λειτουργικά». Ἀτυχῶς παρὰ τὴν ἐπισταμένην ἔρευναν τοῦ διασωθέντος ὑπολοίπου μέρους τοῦ ἀρχείου τοῦ Πενταπόλεως Νεκταρίου, δὲν κατέστη δυνατὴ ἡ ἀνέυρεσις τῆς πρὸς αὐτὸν μετὰ τοῦ βιβλίου σταλείσης πιθανῶς ἐπιστολῆς τοῦ πρῶην Κεφαλληνίας Σπυρίδωνος.

Ἐπειδὴ ἐν τῇ τοῦ Νεκταρίου ἐπιστολῇ ἀναφέρεται παρατήρησις τούτου ἐπὶ διδλικοῦ θέματος, καταχωροῦμεν κατωτέρω ὁλόκληρον τὸ κείμενον αὐτῆς¹.

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφε Ἀρχιεπίσκοπε πρῶην Κεφαλληνίας Κύριε Σπυρίδων, τὴν ὑμετέραν ἀδελφικὴν ἀγάπην ἀδελφικῶς ἀσπάζομαι.

Ἐλαβον τὰ Λειτουργικά, τὰ ὁποῖα ἡ ὑμετέρα Σεβασμιότης εὐηρεστήθη νὰ μοι ἀποστείλῃ καὶ τὰ ὁποῖα εὐχαρίστως ἀνέγνων. Ἐκ τούτων ἐπέγνων τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα καὶ ἐκφράζω τὸν σεβασμὸν μου πρὸς αὐτήν, διὰ τὴν ἄκραν αὐτῆς φιλοπονίαν καὶ τὴν μεγάλην αὐτῆς ἐργασίαν πρὸς πλουτισμὸν τῆς ἐκκλη-

1. Περὶ τῆς βιογραφίας τοῦ Πενταπόλεως Νεκταρίου, κτίτορος τῆς ἐν Αἰγίνῃ μονῆς αὐτοῦ, πολλὰ θ' ἀναφέρῃ ὁ ἐκδοθησόμενος προσεχῶς πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ἀναμνηστικὸς τόμος. Τινὰ περὶ αὐτοῦ εἶπε ἐν ἄρθρῳ ἡμῶν «Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ ἱ. λειψάνου τοῦ ἁγίου Νεκταρίου, Μητροπολίτου Πενταπόλεως καὶ κτίτορος Μονῆς ἁγ. Τριάδος Αἰγίνης» (1846—1920) ἐν περιοδικῷ «Λυχνία», Ἀθήναι 1953, ἀριθ. φύλλου 10, σελ. 140—142.

πρεσβύτερον κ. Γεώργιον Πυρουνάκην, Πρόεδρον τότε τῆς Φ. Ε. Ν.

Ὁ Θεολόγος κ. Ἰωάννης Τιμαγένης, καθηγητὴς τοῦ παρὰ τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ Ἀνωτέρου Ἐκκλησι. Φροντιστηρίου, ἐποίησεν «Ἀπολυτίκιον» εἰς τὴν ἐορτὴν τοῦ «Ἐργάτου Χριστοῦ».

σιαστικῆς φιλολογίας καὶ ὑποστήριξιν τῶν ἀληθειῶν αὐτῆς καὶ πρὸς παιδαγωγίαν τοῦ πληρώματος αὐτῆς. Εὐχομαι ὑμῖν ὑγείαν, ἔτη μακρὰ πρὸς ἐκτύπωσιν τῶν μήπω ἐκτυπωθέντων ἔργων ὑμῶν καὶ πρὸς ὠφέλειαν τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος.

Αἱ παρατηρήσεις ὑμῶν ἐν τοῖς Λειτουργικοῖς, πλὴν τῆς ἐβδόμης, καθ' ἣμας εἰσιν καλῶς εἰρημέναι. Περὶ τῆς ἐβδόμης ἔχω διάφορον γνώμην. Ἡ ὑμετέρα Σεβασμιότης ἔλαβεν ὡς δεδομένον καὶ ἀνεπίδεκτον ἀντιρρήσεως τὴν μετὰ τὸ τέλος τοῦ Εὐαγγελίου Μάρκου περικοπὴν, τὴν ἀπὸ τοῦ 9ου στίχου τοῦ 16ου κεφαλαίου ἀρχομένην, ἐν ᾗ ἀναφέρεται, ὅτι ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀλλ' ἡ περικοπὴ αὕτη δὲν ἀνήκει εἰς τὸν συγγραφέα τοῦ Εὐαγγελίου, εἶναι δὲ προσθήκη μεταγενεστέρα, ἣτις κατ' ἀρχὰς μὲν προσετέθη εἰς τὸ τέλος τοῦ Εὐαγγελίου ὡς σημειώσεις ὑπὸ τινος ἀντιγραφέως, μετὰ ταῦτα δὲ ὑπὸ ἐτέρων ἀντιγράφων ὡς συνέχεια τοῦ Εὐαγγελίου. Τοῦτο ὡς γνώμη εἶναι καὶ πάντων τῶν ἐρμηνευτῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ Ζηγαδηνοῦ ἔτι καὶ ὅλων τῶν νεωτέρων κριτικῶν καὶ ἐρμηνευτῶν τοῦ Εὐαγγελίου, ὅλον δὲ γίνεται καὶ παντὶ τῷ μελετῇσαντι τὸ 16ον κεφάλαιον μέχρι τοῦ 8 στίχου «ἐφοδοῦντο γάρ» διότι ἐν τούτοις φαίνεται, ὅτι ὁ Μάρκος συμφωνεῖ τοῖς ἄλλοις εὐαγγελισταῖς τοῖς ἱστοροῦσι τὴν πρώτην ἐπίσκεψιν τῆς Κυρίας Θεοτόκου καὶ τῶν Μυροφόρων εἰς τὸν τάφον τοῦ Κυρίου. Κατὰ τὴν διήγησιν τοῦ Ματθαίου ὁ Ἰησοῦς συναντήσας τὰς Μυροφόρους, ἐπιστροφούσας ἀπὸ τοῦ τάφου ἐχαιρέτησεν αὐτάς, αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν Αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ προσεκύνησαν Αὐτῷ. «Ὡστε οἱ Μυροφόροι, μεθ' ὧν ἦν καὶ ἡ Θεοτόκος, πρῶται εἶδον τὸν Ἰησοῦν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Μάρκος τὴν αὐτὴν ἱστορεῖ ἐπίσκεψιν, τὴν ὁποίαν μᾶλλον ἀνεπτυγμένως καὶ λεπτομερέστερον διηγείται ὁ Ματθαῖος κατὰ τὸ σῶνθες αὐτοῦ, εἶναι ἀπαράδεκτον, ὅτι αὐτὸς ἀμέσως κατωτέρω λέγει, ὅτι «ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ», ἐν ᾗ τῇ Μαγδαληνῇ Μαρίᾳ ἐφάνη ὁ Κύριος μετὰ τὴν δευτέραν ἐπίσκεψιν αὐτῆς εἰς τὸν τάφον τοῦ Κυρίου, ἀκολουθήσασα τῷ Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ πρὸς οὓς σπεύσασα κατ' ἐντολὴν τοῦ Ἀγγέλου, ν' ἀναγγείλῃ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου καὶ ἀποχωρήσασα τῆς Κυρίας Θεοτόκου καὶ τῶν λοιπῶν Μυροφόρων, ἐρχομένων πρὸς τὸν τάφον, ὡς ἐκ τῆς ἱστορικῆς διηγήσεως τοῦ Ματθαίου φαίνεται, δὲν ἦτο μετὰ τῶν ἄλλων Μυροφόρων καὶ διὰ τοῦτο δὲν εἶδε τὸν Κύριον ἀναστάντα. Ἐντεῦθεν καὶ ἵστατο μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Ἰωάννου ἔξωθεν τοῦ τάφου κλαίουσα, ὥστε ἡ ἐμφάνισις τοῦ Κυρίου εἰς τὴν Μαρίαν ἐγένετο κατὰ τὴν δευτέραν ἐπίσκεψιν τῆς Μαρίας εἰς τὸν τάφον, ἐν ᾗ ὁ Κύριος ἐφανερῶθαι εἰς τὰς Μυροφόρους κατὰ τὴν πρώτην ἐπίσκεψιν. Δὲν ἐφανερῶθαι λοιπὸν πρῶτον εἰς τὴν Μαρίαν, ἀλλ' εἰς τὰς Μυροφόρους, μετὰ τῶν ὁποίων προηγεῖται ἡ Κυρία Θεοτόκος. Ὡστε ὁ Κύριος ἐφάνη πρῶτον τῇ ἁγίᾳ Παρθένῳ καὶ δεύτερον τῇ Μαγδαληνῇ Μαρίᾳ.

Τοῦτο τὸ φρόνημα ἔχων καὶ ὁ ὑμνογράφος, ὁ γράψας τὸν ὕμνον «ἀγγελικαὶ δυνάμεις», ἔγραψεν «ὑπὸ τῆς Παρθένῳ». Διὰ τοῦτο φρονῶ, ὅτι πρέπει νὰ

μείνῃ τὸ «ὑπὸ τῆς Παρθένῳ». Τὸ ὅτι ὁ Κύριος ἐφανερῶθαι πρῶτον τῇ Παρθένῳ, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εὐθὺς ὡς ἐξαιρέτη ἡ περικοπὴ ἡ ὑποδειχθεῖσα τοῦ Μάρκου, μὴ ἀνήκουσα εἰς τὸν συγγραφέα, γίνεται κατὰ δῆλον, ὅτι ἐφάνη πρῶτον τῇ Παρθένῳ καὶ ταῖς Μυροφόροις, ταῖς συνοδευούσαις αὐτήν. Ἀλλὰ καὶ ἡ γνώμη ἀρχαίων Πατέρων εἶναι, ὅτι ἐφάνη τῇ Παρθένῳ. Περὶ τοῦτου συνιστῶμεν τῇ ὑμετέρᾳ Σεβασμιότητι ν' ἀναγνώσῃ τὴν 18ην ὁμιλίαν τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἐπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, ἐν ᾗ καὶ ὅτι πρώτη τὸν Κύριον ἡ Θεοτόκος εἶδεν ἐκ νεκρῶν ἀναστάντα.

Τὸ ὑμέτερον φρόνημα, φαίνεται μοι, ὅτι δὲν δύναται νὰ στηριχθῇ, διότι οὐδὲ ἀρχαῖον χειρόγραφον ἢ ἔντυπον ὑπάρχει, ὑποστηρίζον τοῦτο. Κατ' ἐμὲ καὶ ἂν ὑπῆρχε εἰς τι, θὰ ἦτο ἐσφαλμένον. Τὸ ὑμέτερον φρόνημα ὅπως ἀντικατασταθῇ τὸ «ὑπὸ τῆς Παρθένῳ» διὰ τοῦ «ὑπὸ τῆς Παρθένῳ κατ' ἐμὴν ταπεινὴν γνώμην δὲν εἶναι ὀρθόν, διότι ὁ Κύριος ἀπαντήσας τῷ θανάτῳ, ἦτοι θανὼν καὶ ταφείς καὶ σκυλεύσας τὸν ἄδην, ἀνέστη καὶ ἐφάνη ταῖς Μυροφόροις καὶ ἐχαιρέτησεν αὐτάς, εὐαγγελιζόμενος χαρὰς Εὐαγγελία. Αὐτὸ εἶναι τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλω μετ' ἀγάπης ἀδελφικῆς πρὸς τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα.

Ἐπίσης ἐτέραν τινα παρατήρησιν ἔχω περὶ τῆς Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς. Ἐν τῇ 53ῃ σελίδι λέγετε, ὅτι «ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, ἣτις, ὡς γνωστόν, ἐκ τῶν ἱστορουμένων ἐν τοῖς Εὐαγγелиοῖς δὲν ἦτο Παρθένος». Τὴν γνώμην ταύτην δὲν παραδεχόμεθα, διότι ἐν τοῖς Εὐαγγелиοῖς οὐδαμοῦ παρατηρεῖται, ὅτι ἡ Μαγδαληνὴ ἦτο πόρνη, οὐδὲ ἡδυνήθημεν, ἐρμηνεύσαντες τὰ Εὐαγγелиα ἐν τῇ Εὐαγγελικῇ ἡμῶν ἱστορίᾳ, νὰ εὐρωμεν τοιοῦτον τι εἰρημένον περὶ αὐτῆς, ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῷ βίῳ αὐτῆς ἀναφέρεται. Ἄν εὐαρεστηθῇτε, μελετήσατε τὴν ἡμετέραν Εὐαγγελικὴν ἱστορίαν, ἐν ᾗ λόγον ποιούμεαι περὶ τῶν ἀμαρτωλῶν γυναικῶν.

Δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως καὶ ἀγάπης, μεθ' ὧν διατελῶ ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

† Πενταπόλεως ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Τὴν γνώμην ταύτην ἐξήνεγκον οἱ ἀλληγορικῶς ἐρμηνεύσαντες τὰ δαιμόνια, ἀλλὰ ἡμεῖς τὴν ἀλληγορίαν δὲν δεχόμεθα.

† Πενταπόλεως ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Τὸ περιεχόμενον τῆς ὡς ἄνω ἐπιστολῆς εἶναι ἀπολύτως γνήσιον, καθ' ὅτι φέρει τὰς ὑπογραφὰς τοῦ συγγραφέως, ἀπολύτως ὁμοίας πρὸς τὰς λοιπὰς ἐν ἄλλαις αὐτοῦ ἐπιστολαῖς ὑπαρχούσας. Τὸ ὅτι δὲ ἀντεγράφῃ αὕτη ὑπὸ ἄλλης χειρὸς εἶναι ἀνευ σημασίας τινός, δεδομένου ὅτι ὁ σ. καὶ ἄλλων αὐτοῦ ἐπιστολῶν τὴν ἀντιγραφὴν ἀνέθετεν εἰς πρόσωπα τοῦ ἰδιαίτερου αὐτοῦ πνευματικοῦ κύκλου. Ἐπειτα δ' εὐρέθη μετὰ τῶν καταλοίπων ἀνεκδότων ἔργων αὐτοῦ, τῶν ὁποίων, ὡς ἐγράψαμεν ἄλλαχού, ἐπιβάλλεται ἡ ἐκδοσις, ἡ ὁποία ἐλπίζομεν, ὅτι δὲν θὰ βραδύνῃ.

Ἀρχιμ. ΤΙΤΟΣ ΜΑΘΑΙΑΚΗΣ

ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΙ
ΑΔΕΣΠΟΤΩΝ ΥΜΝΩΝ*
ΤΗΣ ΜΕΓ. ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

* Συνέχεια ἀπὸ σελ. 354 τοῦ Α' Τόμου

Ἦχος πλάγ. β'. Ἀνδρέου, Πυροῦ.

Ἦ ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ
κρεμασθεῖσα ζωὴ τῶν ἀπάντων

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἦχος α'. Θεοδώρου, Σιονδίου.

Τὴν σάρκα καθαρθέντες
ὑπὸ τῆς ἐγκρατείας

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοδώρου.

Τὸν ἄρνα ἐπὶ ξύλου
ἡ ἁμνὰς θεωροῦσα

Ἦχος πλάγ. β'. Ἀνδρέου, Πυροῦ.

Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς διασκορπίσας
τὸν πλοῦτον ἄσωτίᾳ τὸν βίον.

Ἦχος βαρὺς. Ἀνδρέου, Πυροῦ.

Ἀσώτου δίκην ἀπέστην
τῆς χάριτός σου Κύριε

ΚΥΡΙΑΚῇ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ

Ἦχος πλάγ. β'. Νικολάου (1).

Νῦν ἀγγελικαὶ
στρατιαὶ δορυφοροῦσι

Ἦχος ὁ αὐτός. Νικολάου.

Ἵνα τοῦ Ἀδάμ
ἀφανίσῃς τὴν κατάραν

Ἦχος πλάγ. β'. Νικολάου.

Κλείει τὴν Ἑδὲμ
διὰ ξύλου πάλαι ὄφρις

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος πλ. β'. Νικολάου.

Ὅτε τῷ σταυρῷ
προσηλούμενον ἑώρα

Ἦχος β'. Νικολάου.

Λυθέντες τῶν δεσμῶν
τῆς πάλαι καταδίκης

Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄγε νῦν σὺν ἡμῖν
Δαυὶδ τὴν λύραν κίνει

Ἦχος β'. Νικολάου.

Ὅψώμεθα λαοὶ

1. Ἐκ τῆς ἀκροστιχίδος τῶν προσομοίων.

προκείμενον τὸ ξύλον

Δόξα. Καὶ νῦν. Νικολάου.

Ὑψούμενον σταυρῷ
ὑπὸ βροτῶν ὁρώσα

Ἦχος πλάγ. α'

Λέοντος τοῦ Δεσπότη καὶ Βυζαντίου.

Ὅρωσά σε ἡ κτίσις ἅπασα
ἐπὶ σταυροῦ γυμνὸν κρεμáμενον

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Λέοντος τοῦ Δεσπότη καὶ Βυζαντίου.

Ὁ συμμαχήσας, Κύριε,
τῷ πραοτάτῳ Δαυὶδ

Ἦχος βαρὺς. Κοντάκιον. Ρωμανοῦ.

Οὐκέτι φλογίνῃ δορυφαία
φυλάττει τὴν πύλιν τῆς Ἑδὲμ

Ἦχος πλάγ. δ'. Ἀνδρέου, Πυροῦ.

Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην
τῶν κακίστων Φαρισαίων

Ἦχος πλάγ. δ'. Κωνσταντίνου, Δεσπότη (1).

Σήμερον ὁ Δεσπότης τῆς κτίσεως
καὶ Κύριος τῆς δόξης

Δόξα. Ἦχος πλάγ. δ'. Λέοντος, τοῦ Σοφοῦ.

Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ
προσιτός μοι γίνεται

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'. Λέοντος, τοῦ Σοφοῦ.

Σήμερον τὸ προφητικὸν
πεπλήρωται λόγιον

Ἦχος πλάγ. δ'. Ἀνδρέου, Πυροῦ.

Ἀτενίσας τὸ ὄμμα εἰς οὐρανόν,
οὐ τολμῶ ὁ τάλας ἐγώ.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾷ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἦχος γ'. Θεοδώρου, τοῦ Σιονδίου.

Μεσοπονήσαντες νῦν τὴν ἐγκράτειαν
καὶ εἰς προσκύνησιν, Χριστέ μου,

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοδώρου.

Ὡς ἀγεώργητος, Παρθένε
ἄμπελον τὸν ὠραιότατον

Ἦχος πλάγ. β'. Ἀνδρέου, Πυροῦ.

Ἀρίστην ὁδὸν ὑψώσεως, Χριστέ,
τὴν ταπεινώσιν ἔδειξας

1. Τὸ ἔντυπον γράφει, ποίημα Λέοντος, Δεσπότη. Διαφωνία καὶ τῶν κωδίκων Γ 86 φύλ. 186 Μ. Λαύρας, καὶ 1499 φύλ. 252 Βατοπεδίου, πρὸς τὸν 883 φύλ. 236 καὶ 884 φύλ. 261α Ἐθνικῆς.

Ἦχος πλάγ. δ'. Ἀνδρέου, Πυροῦ.
Μεγαλορρήμων Φαρισαῖος
ἐβδελύχθη καυχησάμενος
.....

Τῇ ΤΡΙΤῇ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἦχος πλάγ. δ'. Θεοδώρου.

Ὡσπερ ζωὴν τῆς κτίσεως
τὸν σὸν σταυρὸν προκείμενον
.....

Ἦχος δ' αὐτός. Θεοδώρου.

Χαῖρε ἡ δι' ἀγγέλου
τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου
.....

Ἦχος πλάγ. δ'. Ἀνδρέου, Πυροῦ.

Τοῦ μεγαλάρχου Φαρισαίου
τὴν ἐξ οἰήσεως ἐννοοῦσα
.....

Ἦχος α'. Θεοδώρου, τοῦ Στουδίτου.

Ὅν πάλαι Μωϋσῆς
προτυπώσας ἐν ταῖς παλάμαις
.....

Ἦχος γ'. Ἀνδρέου, Πυροῦ.

Νικῶν τὸν τελώνην τοῖς παραπτώμασιν,
οὐ ζηλῶ τῇ μετανοίᾳ
.....

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἦχος α'. Θεοδώρου.

Λαμπροφθοροῦντες ταῖς ἀρεταῖς
προσέλθομεν τῆς ἐγκρατείας
.....

Ἦχος α'. Θεοδώρου.

Ὅρωσά σε Χριστέ,
ἡ πανάμωμος μήτηρ
.....

Ἦχος πλάγ. δ'. Ἀνδρέου, Πυροῦ.

Τῆς νηστείας τὴν ὁδὸν μεσάσαντες
τὴν ἄγουσαν ἐπὶ τὸν σταυρὸν σου τὸν τίμιον
.....

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἦχος πλάγ. δ'. Λέοντος, Δεσπότη (1).

Μεσάσαντες τὸ πέλαγος τῆς ἐγκρατείας
λιμένα ἐκδεχόμεθα τῆς σωτηρίας
.....

Ἦχος δ'. Ἀνδρέου, Πυροῦ.

Ἡ τῶν ἀγαθῶν πρόξενος νηστεία
τὴν ἐαυτῆς μεσότητά νῦν ἐπήγαγε
.....

Ἦχος πλ. α'. Ἀνδρέου, Πυροῦ.

Οἱ ἐν κρυπτῷ ἀρετὰς ἐργαζόμενοι
πνευματικὰς ἀμοιβὰς ἐκδεχόμενοι
.....

Ἦχος α'. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Σήμερον τὸν σταυρὸν
τοῦ Κυρίου προσκυνοῦντες
.....

Τῇ ΠΕΜΠΤῇ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἦχος βαρύς, Θεοδώρου.

Κύριε, τὸν σὸν σταυρὸν
ὁρῶντες προκείμενον σήμερον
.....

Ἦχος βαρύς, Θεοδώρου.

Κύριε, ἡμεῖς ἐσμεν
λαός σου καὶ πρόβατα
.....

Τριψίδιον. Θεοδώρου, τοῦ Στουδίτου.

Ἦχος βαρύς. Ῥοδὴ δ'.

Προτίθεται ὁ πανάγιος
σταυρὸς προσέλθωμεν
.....

Ἦχος βαρύς. Ἀνδρέου, Πυροῦ.

Ζηλώσωμεν οἱ πιστοὶ
τοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν
καὶ μὴ φαρισαϊκῶς καυχησώμεθα
.....

Ἦχος πλ. β'. Ἀνδρέου, Πυροῦ.

Παρὰ τοῦ Κυρίου τοῦ ταπεινώσαντος ἑαυτὸν
μέχρι τοῦ διὰ σταυροῦ θανάτου
.....

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἦχος δ'. Θεοδώρου.

Τὸ φῶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν
νῦν καθορῶντες, Χριστέ,
.....

Ἦχος δ'. Θεοδώρου,

Σταυρῷ σε ὑψούμενον
ὥς θεάσατο ἡ ἀνυμφος
.....

Ἦχος δ'. Ἀνδρέου, Πυροῦ.

Ὁ τῆς ἀληθείας ἐξεταστής
καὶ τῶν κρυπτῶν γνώστης Κύριος
.....

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'. Ἀνδρέου, Πυροῦ.

Σήμερον ὁ δεσπότης
τῆς κτίσεως καὶ Κύριος
.....

Ἦχος βαρύς. Ἀνδρέου, Πυροῦ.

Τοῖς πάθεσι δουλώσας
τῆς ψυχῆς μου τὸ ἀξίωμα
.....

(Συνεχίζεται)

ΝΙΚΟΛ. ΠΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Πρωθιερεὺς

1. Ὑπ' ἀριθ. 884 κώδιξ Ἑθνικῆς.

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑΝ

Α.

Σκοτεινὰ καὶ ἀμφίβολοι εἶναι αἱ ἱστορικαὶ πληροφορίες περὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς τὴν Ἰβηρικὴν χερσόνησον καὶ θὰ ἀπετέλει ἔργον μακρὸν καὶ ἔξω τοῦ σκοποῦ μας τὸ νὰ ἐκθέσωμεν ἐδῶ πλήρως τὴν σειρὰν τῶν θεωριῶν καὶ παραδόσεων, αἱ ὁποῖαι μὲ περισσοτέραν ἢ ὀλιγωτέραν ἐπιστημονικὴν βάσιν, ἀνεπτύχθησαν ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ διὰ μέσου τῶν αἰώνων.

Μεταξὺ αὐτῶν ἡ πλέον διαδεδομένη παράδοσις, ἡ ὁποία σήμερον ἔχει προσλάβει ἐπίσημον χαρακτῆρα εἰς τὴν χώραν ἐκείνην, τόσον ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας, ὅσον καὶ τοῦ Κράτους, ὑποστηρίζει, ὅτι ὁ ἀπόστολος Ἰάκωβος, ὁ υἱὸς τοῦ Ζεβεδαίου, εἶχε μεταβῆ εἰς τὴν Ἰσπανίαν καὶ ἐθεμελίωσεν ἐκεῖ τὸν Χριστιανισμόν. Εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Ἐβρου εἰς τὴν Καισαρυγούσταν⁽¹⁾ τοῦ εἶχε παρουσιάσῃ ἡ Παναγία Παρθένος—ἡ ὁποία ὅμως τὸν καιρὸν ἐκείνον ἔζη ἀκόμη εἰς τὴν μακρυνὴν Παλαιστίνην—διατάσσουσα αὐτὸν νὰ κτίσῃ ναὸν πρὸς τιμὴν τῆς καὶ νὰ διαδώσῃ τὸν χριστιανισμόν εἰς ὅλοκληρον τὴν χερσόνησον.

Συμφώνως πρὸς τὴν παράδοσιν αὐτήν, ἀνηγέρθη εἰς τὴν πόλιν Καισαρυγούσταν ὑπὸ τοῦ ἔθνους τεραστία βασιλική, εἰς μνήμην τοῦ γεγονότος αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ὅμως, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, οὐδέποτε ἔχει λάβει χώραν. Ἐντὸς τοῦ ναοῦ τούτου τιμᾶται βαθύτατα μία βραχεῖα στήλη, ἐπὶ τῆς ὁποίας λέγεται ὅτι ἔκαμε τὴν περίφημον ἐκείνην ἐμφάνισιν τῆς ἡ Παναγία Παρθένος, ἣτις προσκυνεῖται ἐκεῖ ὑπὸ τὸν τίτλον «Παρθένος τῆς Στήλης». Ἡ ἐτησία ἀναμνηστικὴ πανήγυρις ἀποτελεῖ σήμερον τὴν ἐθνικὴν ἑορτὴν τῆς Ἰσπανίας καὶ τὴν «Ἡμέραν τοῦ ἔθνους».

Δυστυχῶς ἡ παράδοσις αὐτή, μὲ τὴν ἀμφίβολον ὠραιότητα καὶ προφανῶς τὴν ἀδυναμίαν τῆς νὰ ἀντιμετωπίσῃ καὶ τὴν πλέον ἐλαφρὰν ἱστορικὴν κριτικὴν, εὐρίσκεται τόσον στενῶς συνδεδεμένη μὲ τὴν ἱστορίαν τῆς χώρας ἐκείνης κατὰ τοὺς τελευταίους αἰῶνας, ὥστε δυσκόλως δύναται νὰ συζητηθῇ, χωρὶς νὰ θίξῃ τὴν ἐθνικὴν μας ὑπερηφάνειαν.

Αὐτὸς δ' εἶναι ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον τὸ πρᾶγμα σοβαρὸν ζήτημα περὶ τοῦ ταξιδίου τοῦ ἀποστόλου Παύλου εἰς τὴν Ἰσπανίαν τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποτελέσῃ ἀληθῶς ἀντικείμενον ἐπιστημονικῆς καὶ ἀντικειμενικῆς σπουδῆς περὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ χριστιανισμοῦ εἰς τὴν Ἰβηρίαν, ἔχει ἐγκαταλειφθῇ ὡς δευτερευούσης σημασίας ὑπὸ τῶν περισσοτέρων ρωμαιοκαθολικῶν ἱστοριογράφων μῆς χώρας ἐκείνης, ἐπιθυμούντων νὰ μὴ γίνωνται δυσάρεστοι τόσον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὅσον καὶ εἰς τὸ Κράτος.

Ἐντεῦθεν τὸ λυπηρὸν γεγονὸς ὅτι, ἐκτὸς ὥρι-

σμένων ἐξαιρέσεων ἀξίων πάσης τιμῆς⁽¹⁾ ὅλοι σχεδὸν οἱ συγγραφεῖς, οἱ ἀσχοληθέντες βαθύτερον καὶ ἀντικειμενικώτερον περὶ τοῦ ταξιδίου καὶ τῆς παραμονῆς τοῦ Ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν εἰς τὴν Ἰβηρίαν, δὲν ἀνήκουν εἰς τὴν χώραν ἐκείνην.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ ἔχουν γράφει, ἰδίᾳ, Γερμανοὶ ἱστοριογράφοι, ἐκ τῶν ὁποίων διακρίνονται διὰ τὰς περιφρήσεις μελέτας τῶν οἱ Zahn⁽²⁾ καὶ Werner⁽³⁾, καίτοι πολλὰ σημεῖα τῶν ἐργασιῶν τῶν φέρουν ἐμφανῆ τὴν ἐπίδρασιν τῶν προτεσταντικῶν τῶν πλανῶν.

Συγγραφεῖς ἐπίσης ἐνδιαφερόντων ἔργων εἶναι οἱ Spitta⁽⁴⁾, Gamis⁽⁵⁾, Dubowy⁽⁶⁾ καὶ Steinmetz⁽⁷⁾. μεταξὺ πολλῶν ἄλλων⁽⁸⁾. Ἐπίσης ὁ Harnak ἔχει ἀσχοληθῇ ἀρκετὰ ἀντικειμενικῶς μὲ τὸ θέμα αὐτό⁽⁹⁾.

Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ἀποσπάσματος τοῦ Muratori τῷ 1740, καὶ τῶν ἀποκρύφων Πράξεων «Petri cum Simone», δημοσιευθεισῶν τῷ 1891, συνέβαλεν οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν διαφώτισιν τοῦ ζητήματος τούτου, τὸ ὁποῖον μέχρι τότε περιεστρέφετο σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου περὶ τὴν γνωστὴν μαρτυρίαν τοῦ Κλήμεντος Ρώμης περὶ τοῦ ταξιδίου τοῦ Ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν εἰς τὴν Ἰβηρίαν. Ἐκτοτε εἶδε τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος σειρὰ τις ἐργασιῶν, ἀρκούντως ἐνδιαφέρουσα ἐξ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως. Μεταξὺ τούτων διακρίνεται διὰ τὴν τολμηρὰν ἀντικειμενικότητά της ἡ μελέτη τοῦ ἱσπανοῦ Ἰησοῦτου García Villada, δολοφονηθέντος ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν τῷ 1936⁽¹⁰⁾, ἡ ὁποία εἰς τὴν βάσιν της ἀπο-

1. Ἐχομεν ὅπ' ὄψει τὰς ἐργασίας, καίτοι ἀρκετὰ ἐλαττωματικὰς καὶ ἀτελεῖς, τῶν: Morales, Crónica General de Espana, 1, 9, 11, Alcalá, 1574· Flórez, Espana Sagrada, 3, 2, 1754· Sánchez, S. I., Comment. in Act. Apost. acc. Disputatio de Sancti Iacobi et Pauli Apostolorum in Hispaniam adventu. Tract. quartus, σ.σ. 92-101. Lugduni, 1616· La Fuente, Historia Ecclesiástica de Espana, 1873. τ. 1, σ.σ. 57-74.

2. Geschichte des Neutestamentischen Kanons τ. 2, μέρος 2, σ.σ. 834 κ. ἐ.· Erlangen καὶ Leipzig, 1890· ἐπίσης εἰς τὴν Realencyclopädie für protestantische Theologie und Kirche, τ. 15, σ.σ. 85-86, 1904.

3. Die Reise Pauli nach Spanien und dessen zweite römische Gefangenschaft. Oesterreichische Vierteljahrsschrift für Kat. Theologie. 2, σ.σ. 321-346. 3, 1-52. 1863.

4. Zur Geschichte und Literatur des Christentums, σ.σ. 1-108, Göttingen, 1893.

5. K. G. S., τ. 1, σ.σ. 1-75.

6. Klemens von Rom über die Reise Pauli nach Spanien. Freiburg, im Breisgau, 1914.

7. Die zweite Römische Gefangenschaft des Apostels Paulus. Leipzig, 1897.

8. Π. χ., Savio, La realtà del viaggio di S. Paolo nella Spagna, Roma, 1914· Fouard, Saint Paul, ses dernières années, Paris, 1910· A. Leclercq, L'Espagne chrétienne, Paris, 1906· D. M. Férotin, Liber Ordinum en usage dans l'Eglise visigothique et mozarabe d'Espagne du cinquième au onzième siècle, Paris, 1904 κ. ἐ.

9. Mission und Ausbreitung des Christentums in der drei eirten Jahrhunderten. Leipzig, 1924, 4.

10. Zacarias García Villada, S. I. εἰς «Razón y Fe», τ. 38 (1914), σ.σ. 116-302, καὶ τ. 39, σ. 54· καὶ πλέον ἀνεπτυγμένο, εἰς τὴν Historia Ecclesiástica de Espana, lib. 1, τ. 1, σ.σ. 105 κ. ἐ.

1. Ἡ σημερινὴ Zaragoza, εἰς τὸ Aragón.

τελεῖ ἀνάπτυξιν σχεδίου ἐκπονηθέντος ἤδη ὑπὸ τοῦ Θεοδωρήτου, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ε' αἰῶνος, ὅπερ καὶ ἡμεῖς ἐλάβομεν σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν διερεῦνησιν τοῦ θέματος⁽¹⁾.

Παρὰ ταῦτα ὅμως, οὐδεμία πρόθεσις ἐκ μέρους ἡμῶν ὑπῆρχε νὰ ἀκολουθήσωμεν εἰς τὴν παρούσαν μελέτην οἰονδήποτε ἐκ τῶν προαναφερθέντων συγγραφέων, οὔτε ἄλλην τινὰ μελέτην ἐκ τῶν πολυαριθμῶν, αἰτινες διαπραγματεύονται τὸ θέμα αὐτό. Προτίστως διότι τὸ μεγαλύτερον μέρος αὐτῶν τῶν ἐργασιῶν ἐνεφασίσθη πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως ἢ δημοσιεύσεως οὐσιαστικῶν στοιχείων διὰ τὴν ὀριστικὴν λύσιν τῆς ὑποθέσεως. Ἄλλωστε, δὲν εἶναι ὀλίγοι οἱ ἐπηρεασθέντες ἐξ ἐνδείξεων, αἰτινες σήμερον ἀποδεικνύονται ἀνίσχυροι. Τοιαῦται εἶναι αἱ μαρτυρίαι μιᾶς ἐπιστολῆς τοῦ Ψευδο-Ἀρεοπαγίτου καὶ τοῦ βυζαντινοῦ κατὰ λόγον τῶν Ἀποστόλων, ἀποδιδόμεναι εἰς τὸν ἅγιον Ἰππόλυτον. Ἐπίσης ἡ ψευδοεπιστολὴ τοῦ Πάπα Στεφάνου τοῦ βου μετὰ τὴν μνείαν τῆς εἰσόδου τοῦ Ἀπ. Παύλου εἰς τὴν Ἰσπανίαν ἀπὸ τὴν Narbone.

Εἰς τοῦτο ὀφείλεται τὸ ὅτι τὰ ἔργα ταῦτα ἔχουσιν ἐπιστημονικὴν ἀξίαν ἀρκετὰ περιορισμένην δι' ἡμᾶς.

Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου, οἱ διάφοροι συγγραφεῖς, ἐνδιαφερόμενοι περισσότερον διὰ τὴν πάσῃ θυσίᾳ ὑποστήριξιν τῶν θεωριῶν ποὺ ἀντιπροσωπεύουν, παρὰ διὰ τὴν εἰλικρινῆ διαφώτισιν τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας, ἢ παραβλέπουν ὠρισμένας ἐνδείξεις, αἱ ὁποῖαι δὲν τοὺς ἐξυπηρετοῦν, ἢ διστάζουν νὰ ἐξετάσουν τὰς ἰδικὰς τῶν ἐνδείξεις μετὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ἀντικειμενικότητα, ποὺ ἀπαιτεῖ ἡ ἱστορικὴ κριτικὴ.

Χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ παύσωμεν ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς μεθόδους, τὰς ὁποίας ἠκολούθησαν οἱ πρὸ ἡμῶν ἀσχοληθέντες, μετὰ τὸ θέμα αὐτό, καὶ ἐπωφελοῦμενοι τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν, ἐπροτιμήσαμεν νὰ ἀφοσιωθῶμεν εἰς μίαν κατ' εὐθείαν μελέτην τῶν πηγῶν.

Εἰς αὐτὴν θὰ χρησιμοποιήσωμεν μόνον τὰ τεκμήρια ἐκεῖνα, ἅτινα ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐξυπηρετοῦν τὸν τεθέντα σκοπὸν, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι δὲν εἴμεθα μακρὰν τῆς μεθόδου τῆς ἱστορικῆς κριτικῆς, ἂν βασιζόμενοι ἐπὶ γεγονότος τινὸς ἀναμφιβόλου ἱστορικῆς σημασίας, τείνωμεν νὰ βεβαιώσωμεν ἄλλα γεγονότα, ἐπίσης ἀληθῆ, περὶ τῶν ὁποίων ὅμως δὲν διεσώθησαν ἱστορικὰ τεκμήρια.

Εὐτυχῶς ἔχουν παρέλθει οἱ χρόνοι, κατὰ τοὺς ὁποίους ἡ ἱστορικὴ κριτικὴ ἦτο περιορισμένη εἰς τὰ ὅρια ἐκεῖνα ποὺ ὁ διάσημος F. Hurter ἐξέφρασε μετὰ τὴν περίφημον φράσιν του «Quod non est in monumentis, non est in historia»⁽²⁾.

Νομίζομεν, ὅτι ὅσα θὰ ἐκτεθοῦν ἐνταῦθα περαιτέρω θ' ἀποτελέσουν ἀποδείξεις τόσον ἀδιασείστους διὰ τὴν αὐθεντίαν, τῆς ὁποίας χαίρουν, καὶ διὰ τὴν σαφήνειαν, μετὰ τὴν ὁποίαν φυσικῶς διατυπώνονται,

1. Ἡ γνώμη τοῦ Θεοδωρήτου περὶ τῆς ἱστορικότητος τοῦ ταξιδίου τοῦ Ἀπ. Παύλου εἶναι ἀναμφιβόλως ἡ πλέον ἀντικειμενικὴ ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας.

2. «Ὅ,τι δὲν ὑπάρχει εἰς τὰ μνημεῖα, δὲν θεωρεῖται ἱστορικόν».

Η ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ ΔΙΟΡΙΣΘΕΙΣΑ ΠΕΝΤΑΜΕΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΑΥΤΗΣ*

'Αρκαδία, 3 'Απριλίου

189 Ἀφοριστικὸν εἰς Φιλιατρὰ ἐναντίον τῶν ὅσοι ἔκλεψαν τὰ χρήματα τῆς Κυριαζίνης Κοροβζίνης, τὰ ὁποῖα εἶχε κρύψει ἐπὶ τῆς ἐπιδρομῆς τοῦ Ἱμπραήμ κλπ.

190 Πρὸς ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς ἐπαρχίας Χριστιανουπόλεως, ἱερωμένους καὶ κοσμικούς, νὰ γνωρίσουν ἐκκλησιαστικὸν Τοποτηρητὴν τὸν πανοσιώτατον ἅγιον Πρωτοσύγκελλον, τὸν ὁποῖον διώρισεν ἡ Σ. Κυβέρνησις καὶ νὰ προσφέρουν εἰς αὐτὸν πᾶσαν τιμὴν καὶ σέβας.

191 Πρὸς τὸν παπα-Ἱερόθεον, ἐφημέριον τοῦ χωρίου Βερβίτζας, νὰ περιορισθῇ εἰς τὰ ἱερατικά του χρέη καὶ ν' ἀπέχη εἰς τὸ ἐξῆς ἀπὸ κοσμικῶν τρόπων κλπ.

192 Ἀφοριστικὸν εἰς Ζούρτζαν, ἐναντίον τῶν ὅσοι ἐπῆραν τὸ πρᾶγμα τῶν θυγατέρων τοῦ οἰκονόμου τῆς Ἀρκαδίας.

193 Ἀφοριστικὸν εἰς Ἀγουλινίτζαν, ἐναντίον τῶν ὅσοι ἐπῆραν τὸ πρᾶγμα τοῦ ἀδελφοῦ καὶ ἀνεψιοῦ τοῦ ἁγίου Πρωτοσυγκέλλου, τὸ ὁποῖον εἶχον εἰς Λίμνην.

Πύργος, 7 'Απριλίου

194 Πρὸς τὸν ἡγούμενον τῆς Σκαφιδιάς, νὰ παρενρθεῇ εἰς τὸν Πύργον, διὰ νὰ λάβῃ τὰς ἐκκλησιαστικὰς ὁδηγίας καὶ νὰ δώσῃ καταγραφὴν τῆς καταστάσεως τοῦ μοναστηρίου του.

195 Πρὸς τὸν ἡγούμενον τοῦ Φραγκοπηδήματος, ὁμοιον.

196 Πρὸς τὸν πανιερώτατον ἅγιον Λαρίσης καὶ Τοποτηρητὴν Ὡλένης κ. Κύριλλον, νὰ πρᾶττῃ τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν ἐπαρχίαν του πᾶν ὅ,τι ἀποβλέπει τὴν θεοσέβειαν τῶν χριστιανῶν καὶ τὴν πρὸς τοὺς νόμους ὑπακοήν, καὶ ὅτι αἱ χειροτονίαι εἶναι ἀπηγορευμέναι ἐπὶ τοῦ παρόντος.

197 Πρὸς τοὺς μονάζοντας, ἱερεῖς καὶ ὅλους τοὺς κατοικοῦντας τὴν ἐπαρχίαν Ὡλένης, νὰ γνωρίζουν τὸν ἀρχιερέα τους, νὰ πείθωνται πρὸς αὐτὸν καὶ νὰ φυλάττουν χρῆμα χριστιανικὰ τοῦ λοιποῦ κλπ.

198 Πρὸς τὸν Γεώργιον Ἡλιόπουλον, Ζατουναῖον, ὅτι ἀνεγνώσθη ἡ ἀναφορά του καὶ ὅτι ἡ μαρτυρία τῶν πατέρων τῆς Σκαφιδιάς εἶναι ἀνίσχυρος καὶ ἄκυρος καὶ ἔχει ἡ γυνὴ του τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ

(*) Συνέχεια ἀπὸ σελ. 322 τοῦ Α' τόμου.

ὥστε καὶ μόνον ἡ παράθεσις αὐτῶν εἰς λογικὴν σειρὰν θὰ ἐπῆρκει διὰ τὴν ἀντικειμενικὴν ἐντόπισιν τῆς ἱστορικῆς πραγματικότητος, ὥστε τὸ συμπέρασμα νὰ δύναται νὰ ἐξαχθῇ ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ κατὰ φυσικὸν τρόπον.

(Συνεχίζεται)

Διακ. PAUL BALLESTER CONVALIER

τὸ ἀνήκον ἐκ τῆς κληρονομικῆς οὐσίας τοῦ Βαρθολομαίου, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀδελφοὶ του.

199 Πρὸς τὴν Ἐπαρχιακὴν *Δημογεροντίαν Γαστούνης*, ὅτι ἐλήφθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 1460 ἔγγραφόν της, διότι εὐαρεστοῦνται ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας ἀπὸ τὸν πανιερ. Ἅγιον Λαρίσης καὶ ὅτι ἐπὶ νεσε τὴν ἀγιότητα τῆς πανιερότητός του καὶ τὸ εὐδιάθετον τῶν κατοίκων ἠυλόγησε κλπ.

**Ἐκ τῆς μονῆς Ἀγίων Θεοδώρων Σοπωτοῦ,
12 Ἀπριλίου**

200 Πρὸς τὴν *Δημογεροντίαν Καρυταίνης*, νὰ διατάξῃ ν' ἀπομακρυνθῇ ἡ κακοκαλογοραία ἀπὸ τὸ μοναστήριον τῶν Τριποτάμων, διὰ νὰ μὴ ἀπατᾷ τοὺς ἀπλοὺς χριστιανούς, ὡς προλαβόντως ἠπατήθησαν ἀπὸ αὐτὴν καὶ ἀπὸ τόν... ἀχρειοπατέρα καὶ παρὲς αὐτοὺς εἰς ἄδικον θάνατον κλπ.

201 Πρὸς τὸν πανιερ. Ἅγιον Λαρίσης καὶ Τοποτηρητὴν Ὡλένης, νὰ διατάξῃ ἐκκλησιαστικῶς ν' ἀπομακρυνθῇ ἡ κακοκαλογοραία ἀπὸ τὸ μοναστήριον τῶν Τριποτάμων.

Ἐκ τῆς μονῆς Λαύρας, 15 Ἀπριλίου

202 Πρὸς τὸν κατὰ τὴν Ἀχαΐαν Ἐκτακτὸν Ἐπίτροπον, νὰ διατάξῃ εἰς τὴν πόλιν τῶν Καλαβρῶτων νὰ προμηθεύσουν ἓνα κατάλυμα, διότι μέλλει νὰ παρευρεθῇ ἡ Ἐκκλησι. Ἐπιτροπὴ, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἱερῶν της χρεῶν.

**Ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Μ. Σπηλαίου,
17 Ἀπριλίου**

203 Πρὸς τὸν καθηγούμενον καὶ προηγούμενον τῆς ἱερᾶς μονῆς τῶν Ταξιαρχῶν, νὰ ἔλθουν εἰς τὸ Μ. Σπήλαιον νὰ λάβουν τὰς ἀναγκαίας ἐκκλησιαστικὰς ὁδηγίας καὶ νὰ δώσουν καταγραφὴν τῆς καταστάσεως τοῦ μοναστηρίου των. Πρὸς δὲ τούτοις, ἐπεὶ καὶ οἱ κληρονόμοι τοῦ μακαρίτου Π. Πατρὸς ἔδωκαν ἀναφορὰν πρὸς τὴν Ἐκκλησι. Ἐπιτροπὴν, διὰ μίαν χρεωστικὴν των πρὸς αὐτὸν ὁμολογίαν, νὰ παραλάβουν τὰ ἔγγραφα των καὶ τὰ περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως κατάστιχά των, διὰ νὰ θεωρηθῇ ἡ διαφορὰ των αὐτῇ.

204 Πρὸς τὸν πανιερ. Ἅγιον Εὐδοκιάδος καὶ Τοποτηρητὴν Π. Πατρὸς, διότι ἐχειροτόνησε ἓνα ἱερεὺς ἐκ τῶν ὁρίων τῆς ἐπαρχίας Κερνίτζης, δικαίωμα τοῦ πανιερωτάτου Ἀγίου Μετρῶν, νὰ γνωρίζῃ δὲ καὶ ἡ πανιερότης του, ὅτι παντὸς βαθμοῦ αἱ χειροτονίαι εἶναι ἀπηγορευμέναι, μέχρις ἐπομένου τακτικοῦ κανονισμοῦ.

205 Πρὸς τὸν κατὰ τὴν Ἀχαΐαν Ἐκτακτὸν Ἐπίτροπον, νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς πατέρας τῆς Λαύρας ν' ἀφήσουν τὰς ἰδιοτελείας των καὶ ὅσα χωράφια ἔσπειραν οἱ προηγούμενοι διὰ τὸν ἑαυτὸν των νὰ τὰ κάμουν κοινά, καὶ νὰ μετακαλέσουν τοὺς σπαρέντας ἔνθεν κακεῖσε συναδέλφους των εἰς τὴν μετάνοιαν των καὶ ν' ἀποκαταστήσωσι τὴν μονὴν των κοινόβιον, ὡς καὶ πρότερον, καὶ ἂν παρακούσουν νὰ πράξῃ κατ' αὐτῶν πολιτικῶς, ὅτι ἀπαιτεῖται.

206 Πρὸς τὸν ἡγούμενον τῆς Ἀγίας Τριάδος,

νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸ Μέγα Σπήλαιον, διὰ νὰ λάβῃ ἐκκλησιαστικὰς ὁδηγίας καὶ νὰ γίνῃ ἡ καταγραφὴ τῆς καταστάσεως τοῦ μοναστηρίου των.

207 Πρὸς τὸν ἡγούμενον τοῦ Ἀγίου Νικολάου, παρόμοιον.

208 Πρὸς κατοίκους τοῦ χωρίου κάτω Ἀγίου Βλάση, ἀπάντησις εἰς τὴν ἀναφορὰν των, ὅτι κατὰ τὴν ἔννομον ἀπόφασιν τοῦ ἀρχιερέως των, τὸ παράνομον ἀνδρόγυνον πρέπει νὰ διαλυθῇ ἐξάπαντος.

209 Πρὸς τὸν πανιερ. Ἅγιον Ζαργάτας, νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν Μεγασπηλαιώτην Ἐπιφάνιον μετὰ τῆς συνοδείας του νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὴν μετάνοιαν του, εἰ δὲ καὶ παρακούσῃ νὰ τὸν διακηρύξῃ λιποτάκτην τοῦ μοναστηρίου του.

210 Πρὸς τὸν Ἐπιφάνιον Μεγαλοσπηλαιώτην, ν' ἀπέλθῃ εἰς τὸ μοναστήριον του ἀφεύκτως νὰ δώσῃ λόγον τῶν πρακτικῶν του, εἰ δὲ μὴ θὰ παιδευθῇ μεγάλως.

211 Ἀφοριστικὸν πρὸς τοὺς κατοίκους Δημητζίνης, κατὰ τῶν ὅσοι ἔκλεψαν τὸ ἀρχιερατικὸν ὠμοφόριον, κτήμα τῆς Σχολῆς, καὶ τὰ λοιπά της πράγματα.

212 Πρὸς τὸν Οἰκονόμον τῆς Δημητζίνης, ν' ἀναγνώσῃ ἀφεύκτως τὸ ἀφοριστικὸν εἰς ἐπήκοον πάντων τῶν κατοίκων.

213 Πρὸς τοὺς πατέρας τοῦ Μεγαλοσπηλαίου, διὰ νὰ ζώσιν εἰς τὸ ἐξῆς μὲ εὐταξίαν, νὰ φυλάξωσι τὰ καταστροφέντα κεφαλαιωδῶς χρὴ καὶ νὰ μὴ παραβαίνουν τὰ ἀρχαῖα ἔθιμα τῆς Μονῆς.

Μοναστήριον Φίλια, 23 Ἀπριλίου

214 Πρὸς τὸν ἡγούμενον τῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ Ἀγίου Γεωργίου Φονιά, νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν μονὴν τοῦ Φίλια, διὰ νὰ καταγραφῇ τὸ μοναστήριόν του καὶ νὰ λάβῃ ἐκκλησιαστικὰς ὁδηγίας.

215 Ἀφοριστικὸν κατὰ τῶν ὅσοι ἐπῆραν καὶ κατεπάτησαν τὰ πράγματα τοῦ μοναστηρίου Φίλια, καὶ δὲν τὰ ἐπιστρέφουν.

216 Πρὸς τὸν πανιερ. Ἅγιον Ζαργάτας, νὰ ὑπερασπισθῇ τὸν ἀδελφὸν τῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου Φίλια, διὰ νὰ προλάβῃ τὰ προϊόντα ἀπὸ τὰ ἐλαιόδενδρα τοῦ εἰς Σταυροπήγιον μετοχίου των, τὰ ὅποια κατέτρωγον ἄλλοι πρὸ τινος καιροῦ.

217 Ἀφοριστικὸν εἰς Ζαρουχλιώτικα Καλύβια, διὰ νὰ μαρτυρήσουν τὴν ἀλήθειαν ὅσοι ἤξεύρουν, ὅτι ἔχουν ἢ δὲν ἔχουν μοιρασμένον τοῦ Σωτήρη ὁ πατήρ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Κωνσταντῇ.

218 Ἀφοριστικὸν εἰς χωρίον Φτέρη τῶν Καλαβρῶτων, ἂν ὁ Γεώργης καὶ Γεωργάκης δὲν δώσουν πρὸς τὸν ἡγούμενον τοῦ μοναστηρίου Φίλια Καλλίνικον τὸ χρέος των 270 γρ., τὸ ὅποιον ἀρνοῦνται ὅτι δὲν χρεωστοῦν.

Βυτίνα, 26 Ἀπριλίου

219 Πρὸς ἅπαντας τοὺς πατέρας τῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ Ἀγίου Γεωργίου Φίλια, νὰ φυλάττουν εἰς τὸ ἐξῆς τὰ μοναδικὰ των χρῆ, νὰ λησμονήσουν τὰ παρελθόντα καὶ νὰ μεταχειρισθῶν ζῶν ἐνάρετον καὶ θεοφιλή.

220 Πρὸς τὸν ἡγούμενον τῶν *Αἰμυαλῶν*, νὰ παρ-
ρευρεθῇ εἰς τὴν Βυτίαν, διὰ νὰ μάθῃ ἡ Ἐκκλησι-
ᾶ Ἐπιτροπὴ τὴν κατάστασιν τοῦ μοναστηρίου του καὶ
νὰ λάβῃ τὰς ἀπαιτούμενας ἐκκλησιαστικὰς συμβου-
λὰς καὶ ὁδηγίας.

221 Πρὸς τὸν ἡγούμενον τοῦ *Προδρόμου*, ὅμοιον.

222 Πρὸς τὸν ἡγούμενον τοῦ *Φιλοσόφου*, ὅμοιον.

223 Πρὸς τὸν ἡγούμενον *Καλάμι*, ὅμοιον.

224 Πρὸς τὸν ἡγούμενον τῶν *Ἀγίων Θεοδώρων*,
ὅμοιον.

225 Πρὸς τὸν ἡγούμενον τοῦ *Βαλτεσινίκου*, ὅ-
μοιον.

226 Πρὸς τὴν *Διαμάντων* σύζυγον τοῦ ποτὲ
Χατζη-Πανάγου, ὅτι κατὰ τὴν ἀναφορὰν τῆς ἔχει δι-
καίωμα νὰ κληρονομήσῃ τὴν μεταβάσαν εἰς τὴν θυ-
γατέρα τῆς περιουσίαν τοῦ ἀνδρός τῆς, ἐνῶ μάλιστα
ἔζησε εἰκοσιτρεῖς χρόνους ἢ θυγάτηρ αὐτῆς.

227 Πρὸς τὸν *Ἀνάσιον Ἐπανω-αγριδιώτην*, νὰ
παρρευρεθῇ εἰς τὴν Βυτίαν, διὰ νὰ ἐρωτηθῇ περὶ
μίας ἐκκλησιαστικῆς υποθέσεως, δηλ. τί ἡξυῖται περὶ
τοῦ ἁγίου δισκοποτήρου τῆς ἐν Βυτίῃ ἐκκλησίας.

228 Πρὸς τὸν πανοσ. *Πρωτοσύγκελλον Ἀνανίαν*,
τὸν ἐκ Γαρζενίκου, νὰ παραλάβῃ ὅσα ἔγγραφα ἔχει,
ἐνδιαλαμβάνοντα περὶ τῆς ἡγουμενίας του εἰς τὴν
μονὴν τῶν *Ἀγίων Θεοδώρων* καὶ νὰ παρευρεθῇ εἰς
τὴν Βυτίαν.

229 Πρὸς τοὺς πατέρας τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου
Κερνίτζης, νὰ φυλάττουν τὰ μοναδικὰ των χρῆσι καὶ
νὰ πείθονται εἰς τὸν ἡγούμενόν των.

230 Πρὸς ἅπαντας τοὺς *χριστιανούς* τῶν *πέριξ*
τῆς Βυτίνης χωρίων, διὰ νὰ μὴν καταπατοῦν τὰς
ἰδιοκτησίας τῆς ἱερᾶς μονῆς *Κερνίτζης*.

231 Πρὸς τοὺς πατέρας τῆς ἱερᾶς μονῆς τῶν
Ἀγίων Θεοδώρων, καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς κατοίκους
τῶν *πέριξ* χωρίων, ὅτι ἐδιωρίσθη ἡγούμενος τῆς ἱε-
ρᾶς ταύτης μονῆς ὁ πανοσ. *Πρωτοσύγκελλος* κ. Ἀ-
νανίας, πρὸς δὲ τούτους νὰ προσέχουν νὰ μὴν κατα-
πατοῦν τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ μοναστηρίου.

232 Πρὸς τὴν *Ἐκτακτὴν Ἐπιτροπέαν* τῆς
Ἀρκαδίας, νὰ υποχρεώσῃ τὸ ἐναντιούμενον μέρος νὰ
ἐνεργήσῃ ὅ,τι ἀποφασίζουσιν οἱ νόμοι, περὶ τῆς κλη-
ρονομικῆς υποθέσεως τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ *Σωτήρης*
Μαρκόπουλος, κατὰ τὴν ἔγγραφον νομικὴν ἀπόφα-
σιν τῶν ἀρχιερέων, τὴν ὁποίαν φέρει ἀνὰ χεῖρας.

233 *Ἀφοριστικὸν* εἰς ὅλα τὰ *πέριξ* χωρία τῆς
Βυτίνης, ἐναντίον τῶν ὅσοι ἔκλεψαν διάφορα πρά-
γματα τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ ἁγίου *Τρύφωνος* καὶ τῆς
Παναγίας καὶ δὲν τὰ ἐπιστρέφουν.

234 Πρὸς τοὺς *ιερεῖς* καὶ *προκριτοδημογέροντας*
τῆς κωμοπόλεως *Δημητζίτης*, ὅτι κατὰ τὴν ἀναφο-
ρὰν των θέλει ἐνεργήσῃ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι πᾶν ὅ,τι
ἀνήκει ὑπὲρ τῶν σχολείων των.

235 Πρὸς τὸν πανιερ. *Ἅγιον Χαριουπόλεως*,
ν' ἀπέλθῃ εἰς τὸν Πύργον καὶ νὰ θεωρήσῃ τὴν δια-
φορὰν τοῦ *Ζαχαρίου Παρασκευᾶ* δι' ἐκκλησιαστικοῦ
ἐπιτιμίου.

236 Πρὸς τὸν *Γρηγόριον Κολώκαν*, νὰ συνέλθῃ
εἰς τὸν ἐαντόν του καὶ νὰ μὴ προξενῇ σκάνδαλα εἰς
τοὺς *χριστιανούς* περὶ τῆς μονῆς *Προδρόμου*, πρὸς

δὲ νὰ δώσῃ καὶ λογαριασμὸν εἰς τὸ μοναστήριον διὰ
τὴν τριμηνιαίαν προστασίαν του.

237 Πρὸς τὰ *πέριξ* τοῦ μοναστηρίου *Φιλοσόφου*
χωρία, νὰ μὴν καταπατοῦν καὶ ζημιώνουν αὐτὸ κλπ.

238 Πρὸς τοὺς πατέρας τῆς ἱερᾶς μονῆς τῶν
Αἰμυαλῶν, ὅτι ἐδιωρίσθη νὰ μένῃ ἡγούμενος καὶ
ἐφέτος ὁ γέρον Παρθένιος καὶ Σκευοφύλαξ κ. Γεν-
νάδιος. Διὰ νὰ πείθονται πρὸς τὸν ἡγούμενόν των,
ὡς καὶ πρότερον καὶ νὰ φυλάττουν τὰ χρῆσι των τὰ
μοναδικά.

239 *Συμφωνητικὸν* ἔγγραφον μεταξὺ τοῦ ἡγου-
μένου Θεοδοσίου τῆς κατὰ τὴν *Δημητζίαν* ἱερᾶς
μονῆς τοῦ *Φιλοσόφου* καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῶν
προκριτοδημογερόντων τῆς *Δημητζίτης* *Νομοφύλα-*
κος *παπᾶ-κυρ-Ἀνδρέα* καὶ ἐπιτρόπου τῆς ἐν αὐτῇ
Σχολῆς, ὅτι ἐπειδὴ τὸ μοναστήριον τοῦτο εἶναι συν-
ημμένον μὲ τὴν Ἑλλήν. Σχολὴν *Δημητζίτης*, διὰ
πατριαρχικοῦ *σιγγιλιώδους* γράμματος, νὰ δίδῃ κατ'
ἔτος εἰς αὐτὴν ὁ ἡγούμενος γρ. 400 τετρακόσια καὶ
οὐδὲν ἄλλο καὶ οὕτω νὰ μένῃ ἀνενόχλητος.

240 Πρὸς τοὺς *ιερεῖς* καὶ *προκριτοδημογέροντας*
τῆς ἐπαρχίας *Δημητζίτης* καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς εὐ-
σεβεῖς *χριστιανούς*, νὰ σέβωνται τὸν ἀρχιερέα τους
Τοποτηρητὴν Ἅγιον Χαριουπόλεως καὶ νὰ τῷ προσ-
φέρουν τὰ ἀρχαῖα συνήθη ἀρχιερατικὰ δικαιώματα.

241 Πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου *Τρεστενᾶς*,
ἀφοριστικὸν ἐναντίον τῶν ὅσοι ἐπῆραν τὸ πρᾶγμα
τοῦ κ. Π. *Δημητρακοπούλου*.

242 *Ἀφοριστικὸν* εἰς Βυτίαν, ἐναντίον τῶν ὅσοι
ἔκλεψαν τὸ πρᾶγμα τοῦ *Νικολάκη* ἀπὸ τὰ *κουφὰ* καὶ
τοῦ *Λάσκαρη*.

243 Πρὸς τινὰς κατοίκους τοῦ *Κάτω Μαχαλᾶ*
Βυτίνης, ν' ἀποδώσουν τὸ χρέος των πρὸς τὴν ἐκ-
κλησίαν των.

Τριπολιτζά, 1 Μαΐου

244 Πρὸς τὸν *Ἐκτακτὸν Ἐπίτροπον* τῆς *Ἀρ-*
καδίας, ὅτι ἐλήφθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 2475 ἔγγραφον τῆς
Ἐπιτροπείας αὐτῆς, ἐπαρτηρήθησαν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ
ἔγγραφα, τὰ διαλαμβάνοντα τὴν παρὰ νόμον πράξιν
τοῦ *Φατούρου Στεμιτζιώτου* καὶ τῆς παρὰ νόμου αὐ-
τοῦ συζύγου καὶ ἐνεκρίθη νὰ διαζευχθῇ ἐκκλησια-
στικῶς ἡ τοιαύτη συζυγία καὶ ν' ἀφορισθοῦν τῆς
τοῦ *Χριστοῦ Ἐκκλησίας*, ἡ δὲ *Ἐπιτροπεία* ὡς χρέος
τῆς ἅς παιδεύσῃ καὶ πολιτικῶς τὸν παρὰ νόμον.

245 *Διάζευξις* καὶ *ἀφοριστικὸν* τοῦ *Γιάννη* *Φα-*
τούρου, *Στεμιτζιώτου* καὶ τῆς παρὰ νόμου δευτέρας
αὐτοῦ γυναικὸς *Κωνσταντίνας*.

246 Πρὸς τὸν πανιερ. *Ἅγιον Χαριουπόλεως* καὶ
Τοποτηρητὴν Δημητζίτης, νὰ ἐνεργήσῃ τὸ περὶ τοῦ
Φατούρου καὶ παρὰ νόμου αὐτοῦ συζύγου ἀφορι-
στικόν.

247 Πρὸς τὸν πανιερ. *Ἅγιον Ἀνδρούσης*, νὰ
παρτηρήσῃ τὰ ἐσώκλειστα τοῦ *Τοποτηρητοῦ* *Μο-*
νεμβασίας καὶ τοῦ ἡγουμένου τοῦ *Προφήτου Ἡλιοῦ*
καὶ ὅ,τι γνωρίσῃ δίκαιον καὶ ὀρθὸν περὶ οὗ ἀναφέ-
ρονται ἅς ἀποφασίσῃ, περὶ τε τῆς *δευτερογαμίας* τοῦ
Γ. Παπανικολόπουλου καὶ περὶ τῆς *πωλήσεως* τῶν

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ Ο «ΚΟΣΜΟΣ»,

Εἰς τὰ καθήκοντα ἑνὸς συγχρόνου κράτους, δὲν περιλαμβάνεται πλέον μόνον ἡ ἀσφάλεια, ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ. Περιλαμβάνεται καὶ ἡ παιδεία, ἡ κοινωνικὴ πρόνοια, ἡ ἐργατικὴ καὶ ἀγροτικὴ μέριμνα, καὶ γενικῶς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν πολιτῶν. Διότι τὸ σύγχρονον κράτος ὑπάρχει μόνον χάριν τῶν πολιτῶν.

Ἀκόμη καθήκον τοῦ κράτους θεωρεῖται καὶ ἡ μέριμνα διὰ τὴν θρησκείαν ἢ τὰ θρησκευτά, τὰ ὁποῖα ἀκολουθοῦν οἱ πολῖται αὐτοῦ.

Παράπλευρος τοῦ κράτους ἐξουσία καὶ ἀρχή, εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Εἰς τὸ παρελθόν, ὅτε τὰ κράτη δὲν ἐνδιεφέροντο διὰ τὴν πρόνοιαν, διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ διὰ πολλὰ ἄλλα ἐξυπηρετικὰ τῶν πολιτῶν ἔργα, ἐθεωροῦντο ταῦτα ἔργα τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ δὲν ἦτο διόλου παράδοξον ἡ Ἐκκλησία νὰ διατηρῇ πτωχοκομεῖα, νοσοκομεῖα, γηροκομεῖα, ὁρφανοτροφεία καὶ παντὸς εἶδους ἰδρύματα κοινωνικῆς προνοίας, μὴδὲ τῶν ξενοδοχείων («ξενῶνες» καὶ «ἀρχονταρίκια») ἐξαιρουμένων, ἢ σχολεῖα, βιβλιοθήκας καὶ παντοειδῆ μορφωτικὰ κέντρα.

Σήμερον, ὅτε τὰ ἔργα αὐτὰ ἀποτελοῦν καθήκον τοῦ κράτους, ἡ Ἐκκλησία βοηθεῖ μὲν εἰς αὐτὰ τὸ κράτος, δὲν ἀσκεῖ ὅμως ἰδίαν προνοιακὴν ἢ ἐκπαιδευτικὴν πολιτικὴν.

Οὕτε εἶναι καὶ ἀνάγκη σήμερον, νομίζομεν, ν' ἀσχολῇται μὲ τοιοῦτου εἶδους θέματα, τὰ ὁποῖα χρειάζονται πόρους καὶ στελέχη, τόσον ἀπαραίτητα εἰς καιριοτέρους τομεῖς τῆς ἐκκλησιαστικῆς δράσεως. Μόνον ἡ τυχὸν ἀνυπαρξία κοινωνικῶν ἰδρυμάτων, δύναται νὰ δικαιολογήσῃ τὸ εἰδικὸν περὶ ταῦτα ἐνδιαφέρον αὐτῆς.

ἔρειπίων τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, διὰ ν' ἀνακτισθῇ τὸ ἐλαιοτριβεῖον.

248 Πρὸς τὸν πανοσ. *Ἅγιον Πρωτοσύγκελλον καὶ Τοποτηρητὴν Μονεμβασίας*, ὅτι τὰς περὶ ὧν ἀνεφέρθησαν ὑποθέσεις ἀνέθετο ἡ Ἐκκλησι. Ἐπιτροπὴ πρὸς τὸν Ἅγιον Ἀνδρουσῆς καὶ ἀμφότερα τὰ μέρη θέλουν λάβει τὴν ἀπόκρισιν τοῦ ποιητέου ἀπὸ τὴν πανιερότητά του.

249 Πρὸς τὸν ἡγούμενον τῆς κατὰ τὴν Στεμνίτζαν ἱερᾶς μονῆς Προδρόμου, ὅτι ἅμα μάθη ὅτι θέλει συνέλθει ἡ Ἐκκλησι. Ἐπιτροπὴ εἰς ἓν, νὰ γνωστοποιήσῃ τὸν Γρηγόριον Κολώκαν καὶ ἀμφότεροι νὰ παρουσιασθοῦν πρὸς τὴν Ἐκκλησι. Ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ δώσῃ τὸν λογαριασμὸν του, ὡς προδιετάρχη.

Τῇ 3 Μαΐου 1829 ἐν Τριπολιτζᾷ

Ἐτελείωσε τὰ χρῆμα τῆς ἐν Πελοποννήσῳ περιοδείας τῆς

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ
† Ὁ Τριπόλεως Δανιὴλ † Ὁ Ταλαντίου Νεόφυτος
Ὁ Γραμματεὺς
Καλλίνικος Καστόρχης

[Τέλος]

ΤΑΣΟΣ ΑΘ. ΓΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Τί ὅμως; Θὰ περιορισθῇ ἡ Ἐκκλησία εἰς μόνον τὸ τελετουργικὸν πρὸς τὸν «κόσμον» ἔργον τῆς; Ὁ ἀδιαφορήσῃ διὰ τὰς λοιπὰς ἀνάγκας του;

Βεβαίως ὄχι. Διότι οὔτε ἡ Ἐκκλησία ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ πέραν τοῦ «κόσμου» μόνον, οὔτε καὶ ὁ «κόσμος» ἔπαυσε νὰ τὴν ἔχῃ ἀνάγκην.

Ἡ Ἐκκλησία, οὕτως ἢ ἄλλως, εἶναι παράγων καὶ φορεὺς πολιτισμοῦ. Ὅχι μόνον διότι διὰ τῆς διδασκαλίας αὐτῆς ἐπηρεάζει τὸ δίκαιον, τὴν διοίκησιν, τὸν πνευματικὸν βίον καὶ τοὺς κοινωνικοὺς, ἐν γένει, θεσμούς. Ἀλλὰ καὶ διότι εἶναι τὸ μέγα μορφωτικὸν κέντρον τοῦ λαοῦ. Ἡ μουσικὴ αὐτῆς, ἡ ζωγραφικὴ, ἡ ποίησις, ὁ λόγος, αἱ ἐορταὶ καὶ πᾶσα ἐκδήλωσις αὐτῆς, διαμορφώνουν τὴν ἀγωγὴν καὶ τὸν βίον τῶν ἑκατομμυρίων ἀτόμων τοῦ λαοῦ, τὰ ὁποῖα μόνον ἐκείθεν ἱκανοποιοῦν τὸ μουσικὸν τῶν αἰσθημάτων, τὸ ζωγραφικὸν κλπ. καὶ διδάσκονται.

Κάθε ἐπὶ μέρους ἀρχὴ τοῦ κράτους, γνωρίζει καλῶς τὸν τεράστιον αὐτὸν ρόλον, τὸν ὁποῖον παίζει διὰ τὸν λαὸν ἡ Ἐκκλησία. Διὰ τοῦτο οἱ Βασιλεῖς τὴν ὀνομάζουν «Κιβωτὸν τοῦ ἔθνους», οἱ Κυβερνήται τῆς ἀναθέτουν μεγάλους ἐξάνους καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν μεγάλων ἐθνικῶν ἀναγκῶν, καὶ σιωπηρῶς ἐγκρίνουν τὴν ὑπ' αὐτῆς διαχειρίσιν ἐπίσης μεγάλων ἐθνικῶν ζητημάτων καὶ ὁ Τύπος συνεχῶς, ἐπὶ τῶν σοβαρωτέρων, ἰδίᾳ, γεγονότων τῆς ἡμέρας, ἐρωτᾷ: «Τί κάμνει ἡ Ἐκκλησία; Ποῦ εἶναι ἡ Ἐκκλησία; Ἀφήσατε τὴν Ἐκκλησίαν...»

Ἐὰν λοιπόν, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ συντηρῇ ἴδια ἰδρύματα ἡ Ἐκκλησία καὶ νὰ ἀσκῇ ἰδίαν πολιτικὴν εἰς θέματα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἤδη καθήκοντα τοῦ κράτους, ἔχει ὅμως αὕτη λόγον, καὶ ἐκ προοιμίου καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων, διὰ κάθε ἐκδήλωσιν ἀνθρωπίνην, διὰ κάθε δρᾶσιν κρατικὴν καὶ διὰ κάθε ἐνέργειαν, τείνουσαν νὰ ἐξυπηρετήσῃ τοὺς πολίτας τοῦ κράτους, οἵτινες συγχρόνως εἶναι καὶ τέκνα αὐτῆς. Καὶ ὁ λόγος αὐτὸς εἶναι, νὰ διαποτίσῃ συνεχῶς τὰ πάντα μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς.

Ἄς μὴν τῆς ἀρνοῦνται τὸν σημαντικὸν αὐτὸν λόγον, παλινδρομοῦντες ἡγέται τῆς δημοσίας ζωῆς ἢ κρατικὰ ὄργανα, οἱ ὁποῖοι τὴν θέλουν εὐεργετικὴν μὲν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀντίληψίν των.

Ἐν τοῖς ἐπομένοις θὰ ἐξετάσωμεν μερικοὺς τομεῖς τῆς δράσεως τοῦ «κόσμου» καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς θέσιν τῆς Ἐκκλησίας.

Α'

ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ

Ἡ Ἑλλὰς διαθέτει σήμερον πλῆθος ραδιοφωνικῶν σταθμῶν: Ἐθνικὸν Ραδ. Σταθμὸν Ἀθηνῶν (τρία προγράμματα: Ἑλληνικὸν «Ἐθνικὸν» πρόγραμμα, Δεύτερον πρόγραμμα καὶ Σταθμὸν βραχέων κυμάτων), Ἐθνικὸν Ραδ. Σταθμὸν Ἐνόπλων Δυνάμεων, Σταθμοὺς Θεσσαλονίκης, Βόλου, Πατρῶν καὶ Χανίων, καὶ μίαν δεκάδα ἄλλων στρατιωτικῶν Σταθμῶν.

Τὰ περισσότερα ἀκουόμενα προγράμματα, εἶναι

τὰ δυὸ πρῶτα τοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν καὶ τὸ τοῦ κεντρικοῦ τῶν Ἑνόπλων δυνάμεων.

Τὸ «ἐθνικὸν» πρόγραμμα τοῦ Ραδ. Σταθμοῦ Ἀθηνῶν καλύπτει ἐβδομαδιαίως 104 ὥρας καὶ 40' λεπτά, καὶ μεταδίδει εἰδήσεις, ἔσματα, νέα, λογοτεχνίαν - θέατρον, ἀναμεταδόσεις, ξένας ἐκπομπάς, διαφημίσεις καὶ διάφορα ἄλλα, ἐκάστην δὲ Κυριακὴν, τρεῖς ὥρας θρησκευτικοῦ περιεχομένου (μῖαν ὁμιλίαν καὶ τὴν θ. Λειτουργίαν). Ἡ θρησκευτικὴ, δηλαδή, ὥρα εἶναι μόνις τὸ 2,8% τοῦ ὅλου ἐβδομαδιαίου προγράμματος.

Τὸ δεῦτερον πρόγραμμα τοῦ αὐτοῦ Σταθμοῦ καλύπτει 78 ὥρας καὶ 30' λεπτά, τὸ δὲ ποσοστὸν θρησκευτικῆς ὥρας εἶναι 0%.

Ὁ Κεντρικὸς Σταθμὸς τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων ἔχει ἐβδομαδιαῖον πρόγραμμα 89 ὥρων καὶ 15' λεπτῶν, τὸ δὲ ποσοστὸν θρησκευτικῆς ὥρας εἶναι 3,5%, ἥτοι ὥρας 3 καὶ 10' λεπτά.

Τὸ σύνολον τῶν θρησκευτικῶν ὥρων ἐπὶ ὅλων τῶν ραδιοφ. ἐβδομαδιαίων προγραμμάτων τῆς Ἑλλάδος, (πλὴν τῶν στρατ. Σταθμῶν τῶν ἐπαρχιῶν), εἶναι 2,7%, ἥτοι 16 ὥραι καὶ 50' λεπτά, ἐπὶ συνόλου 613 ὥρων καὶ 25' λεπτῶν. Ἄν ληφθῇ δὲ ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὑπὲρ τὰς 15 ὥρας ἀπασχολεῖ ἡ μετάδοσις τῆς ἰδίας πάντοτε θ. Λειτουργίας, μόνις ἀπομένει τὸ ἕκτον τοῦ θρησκ. προγράμματος ἥτοι 0,45%.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἰσχυριὰ αὐτῆς χρησιμοποιοῦσιν τῆς Θρησκείας εἰς τὰ ραδιοφωνικὰ προγράμματα ἐκμηδενίζεται τελείως ἀπὸ τὰς πολλὰς ἐκπομπὰς τῆς λεγομένης «ἐλαφροῦς μουσικῆς», καὶ ὡς μεταδίδονται ὅλων τῶν εἰδῶν τὰ ἀνόητα, καὶ πολλὰκις χυδαῖα, «λαϊκὰ» τραγούδια, καὶ καθὲς εἶδους ἄλλα χυδαῖα κατασκευάσματα, συνοδευόμενα ὑπὸ ποικίλων μουσικῶν βαναυσουργημάτων.

Διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, ἐλεγχομένην μάλιστα ὅτι δῆθεν δὲν ἐπαγορεύει ἐπαρκῶς καὶ δὲν ρίπτει τὸ βάρος αὐτῆς πρὸς ἐξυγίανσιν τῆς ὥς ἄνω διαγραφείσης καταστάσεως, τὸ πρᾶγμα ἀσφαλῶς ἔχει καταντήσῃ ἀφόρητον. Καὶ μία τοιαύτη κατάστασις ὅχι μόνον διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ διὰ πάντα ὕγιως φρονοῦντα εἶναι τελείως ἀπαράδεκτος.

Ἡμεῖς οἱ πολῖται δὲν δίδομεν τὴν ὑποχρεωτικὴν συνδρομὴν μας πρὸς τοὺς Ραδ. Σταθμοὺς διὰ ν' ἀκούωμεν μουσικὴν τῶν καταγωγῶν. Ἐὰν εἰς αὐτὰ ἀρέσκωνται οἱ δευθύνοντες τοὺς σταθμούς, ὡς ἀφίσουν ἐλευθέραν τὴν συνδρομὴν, διὰ νὰ ἐγγραφοῦν οἱ ἱκανοποιούμενοι καὶ τότε θὰ ἴδωμεν ἂν ἡ πελατεία τῶν εἶναι ἡ ἐκλεκτοτέρα τοῦ ἔθνους μερίς. Διερωτώμεθα δὲ τίνας εἶδους «ἐθνικά» προγράμματα προσφέρονται, ἂνευ θρησκείας μὲν, μὲ «μουζούκια» ὅμως καὶ μὲ χυδαῖον ἐρωτισμόν.

Οἱ Ραδιοφωνικοὶ μας Σταθμοὶ ἔχουν καθήκον νὰ δώσουν σημαντικὸν ποσοστὸν τοῦ προγράμματός των εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, διὰ νὰ ὁργανώσῃ τὴν παιδικὴν καὶ τὴν νεανικὴν τῆς ἐκπομπήν, τὰς ὁμιλίας τῆς, νὰ διδάξῃ τὴν ἱστορίαν καὶ νὰ μεταδώσῃ τὸν πλοῦτον τοῦ ὑπερόχου ὕμνογραφικοῦ θησαυροῦ τῆς. Καὶ ἂν τοῦτο δὲν ἐπιτευχθῇ, τότε, νομίζομεν, δὲν ὑπάρχει

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Α'.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ 1952 - 1953

Κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ οἴκ. ἔτους 1952—53 ἡ διαχείρισις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως παρουσιάζει ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Παρ' ὅλην τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν καὶ τὰ ἀναλόγως μικρὰ μέσα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν παρούσαν χρῆσιν διετετέθησαν ἔναντι τοῦ ὅγκου τῶν ἀνειλημμένων υποχρεώσεων, ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία κατώρθωσε διὰ τῶν προσπαθειῶν αὐτῆς, τῆς συνετῆς διαχειρίσεως καὶ τῆς λελογισμένης οἰκονομίας ἐπὶ τῶν δαπανῶν, νὰ ἀνταπεξέλθῃ εἰς τὰς πολλαπλὰς υποχρεώσεις αὐτῆς καὶ νὰ ἀνταποκριθῇ ἐπιτυχῶς εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐπιδιωκομένων σκοπῶν.

Ἡ συνέχισις τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ κτιρίου Οἴκου Φοιτητρίας, ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἀρτισυστάτου Τυπογραφείου, ἡ συντήρησις καὶ λειτουργία τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου, ἡ ἀρτιωτέρα συνέχισις τῶν Περιοδικῶν, ὡς καὶ αἱ τόσαι ἄλλαι ὑπηρεσίαι, αἱ ἐξαρτώμεναι ἐκ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἀπήτησαν καὶ κατὰ τὴν παρούσαν χρῆσιν μεγάλας δαπάνας διὰ τὴν κανονικὴν καὶ εὐρυθμὸν λειτουργίαν καὶ ὁργάνωσιν αὐτῶν. Εἰς τὰς σοβαρὰς καὶ βαρεῖας ταύτας υποχρεώσεις, τολμῶμεν νὰ εἰπώμεν, ὅτι ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία ἀνταπεκρίθη μετὰ πλήρους ἐπιτυχίας, διότι ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ παρόντος Ἀπολογισμοῦ ὅχι μόνον αἱ ἀπαιτηθεῖσαι δαπάναι ἐκαλύφθησαν, ἀλλὰ καὶ περισσώτερα τῶν προβλεφθέντων διετετέθησαν διὰ τὴν καλυτέραν καὶ ἀποδοτικωτέραν λειτουργίαν αὐτῆς.

Παρ' ὅλας τὰς καταβληθείσας προσπάθειας ἡμῶν ἡ ὁλοσχερὴς ἀποπεράτωσις τῶν οἰκοδομικῶν ἔργων τοῦ Οἴκου Φοιτητρίας δὲν ἐπετεύχθη, λόγῳ τῶν ἀπαιτουμένων εἰσέτι ὑπερόγκων δαπανῶν. Ἡ συνεχιζομένη ὅμως ἐκτέλεσις τῶν ἔργων ἐξ ἰδίων κεφαλαίων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας καὶ διαφόρων ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ δωρεῶν παρέχει βασιμους ἐλπίδας περὶ τῆς ὅσον ἔνεστι ταχείας ἀποπεράτωσεως αὐτῶν.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Κεφάλαια: Τὰ Κεφάλαια τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, συμποσούμενα κατὰ τὸν παρελθόν ἔτος εἰς δρχ. 4.792.075.546, ἀνῆλθον κατὰ τὸ τέλος τῆς παρούσης χρήσεως 1952—53 εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 6.030.364.330. Ἐκ τούτων τὸ εἰς ρευστὸν ποσὸν τῶν δρχ. 573.139.243. εὐρίσκεται ἐν τῷ Ταμείῳ καὶ κα-

ἄλλη λύσις: Ἡ Ἐκκλησία θὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἰδρυσιν τοῦ ἰδιοῦ τῆς ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ καὶ θ' ἀντιπαροχθῇ πρὸς τοὺς ἄλλους. Αὐτὸ ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον τῶν τέκνων τῆς, καὶ αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ «Κιβωτὸς τοῦ ἔθνους», ἡ πρωτοστάτις τῶν μεγάλων ἐθνικῶν καὶ κοινωνικῶν ἐξορμήσεων. (Συνεχίζεται)

ΔΑΜΙΑΝΟΣ Μ. ΣΤΡΟΥΜΠΟΥΛΗΣ

τατεθειμένον παρὰ Τραπεζαίς, τὸ δὲ ἐκ δραχμῶν 5.457.225.087 ὑπόλοιπον ἀποτελεῖται ἐκ περιουσιακῶν στοιχείων, ἀντιπροσωπευμένων ὑπὸ κτιρίων καὶ γηπέδων, κτιρίων ὑπὸ ἀνέγερσιν, τυπογραφικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ μηχανημάτων καὶ ἄλλων στοιχείων.

Ἐκτὸς ὅμως τοῦ ὥς ἄνω Τακτικοῦ Κεφαλαίου ἐσχηματίσθη ἰδιαιτέρως ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε χρηρηθεισῶν δωρεῶν καὶ Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον ἐκ δρχ. 730.968.122, ἀξυθθέντος κατὰ δρχ. 133.439.000 τοῦ κατὰ τὴν παρελθούσαν χρήσιν τοιοῦτου ἐκ δρχ. 597.529.122.

Δέον ἐνταῦθα νὰ σημειωθῇ, ὅτι τὰ ὥς ἄνω Κεφάλαια ἐν τῇ πραγματικότητι ἀντιπροσωπεύουν ἀξίαν πολὺ μεγαλυτέραν τῆς ἀναγραφομένης

Ρευστὰ Κεφάλαια: Τὸ εἰς τὸ Ταμεῖον καὶ εἰς πρῶτην ζήτησιν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν κατατεθειμένον ρευστὸν χρηματικὸν ποσὸν ἀνῆρχετο κατὰ τὴν 30ὴν Ἰουνίου 1953 εἰς δρχ. 573.139.243.

Ἔσοδα ἐκ τακτικῶν πόρων: Τὰ κυριώτερά τῶν τακτικῶν ἐσόδων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ στηρίζει τὴν μεγαλυτέραν ἐνεργητικότητα αὐτῆς εἶναι:

α) Ποσοστὸν ἐκ τῶν εἰσπράξεων ἐξ Ἱ. Μονῶν καὶ Ναῶν ἀνελθὸν εἰς δρχ. 1.377.741.468 ἀντὶ τοῦ προϋπολογισθέντος δρχ. 1.680.000.000.

β) Τὰ ἔσοδα ἐξ ἐνσήμων Γάμων καὶ Διαζυγίων ὥς καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἔργων ἀνῆλθον εἰς δρχ. 356.263.610 ἀντὶ τῶν προϋπολογισθέντων δραχμῶν 400.000.000.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω καθαρὰς εἰσπράξεις δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν τὰ κρατηθέντα δι' ἐπιχορήγησιν ὑπὸ τῶν Τοπικῶν Συμβουλίων δρχ. 504.097.761, διὰ προμήθειαν 3% ὑπὲρ τῶν ἐνεργούντων τὴν εἰσπραξίν τῶν ποσοστῶν δρχ. 41.293.695 καὶ διὰ προμήθειαν 3% ὑπὲρ τῶν διαχειριστῶν ἐνσήμων δρχ. 11.091.250.

Ἀκίνητα: Ἡ ἀκίνητος περιουσία τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἀνερχομένη σήμερον εἰς δραχμὰς 2.543.672.100, ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἐξῆς στοιχείων, ὧν ἡ ἀναγραφομένη ἀξία εἶναι πάντως πολὺ μικρότερα τῆς πραγματικῆς.

1) Κτίριον Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου (μόνον δαπάναι διαρρυθμίσεως) δρχ. 617.932.000.

2) Κτίριον Οἴκου Φοιτητρίας ὑπὸ ἀνέγερσιν παρὰ τῇ Ἀγ. Βαρβάρα Δαφνίου (ἐξοδα ἀνεγέρσεως) δρχ. 1.153.914.300.

3) Ἀκίνητα καὶ γήπεδα Ἀγ. Βαρβάρας Δαφνίου δρχ. 267.022.700.

4) Ἀκίνητα καὶ Κτήματα Ἱ. Τάγματος Ἀγ. Παντελεήμονος δρχ. 93.650.000.

5) Ἀκίνητα καὶ περιουσιακὰ στοιχεῖα Ἀγ. Βαρβάρας Πατησίων δρχ. 194.000.000.

6) Κτίρια ὑπὸ ἀνέγερσιν Σχολῆς «Ἐργάνη Ἀθηνᾶ» δρχ. 214.640.000.

7) Ἐπισκευαὶ οἰκημάτων Ἀγ. Βαρβάρας Δαφνίου δρχ. 2.513.100.

Ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἀνεγειρομένων ἤδη κτιρίων, ἐπειδὴ ταῦτα εὐρίσκονται εἰσέτι ὑπὸ ἐκτέλεσιν, δὲν ἀφηρέθη οὐδεμία ἐπ' αὐτῶν ἀπόσβεσις, ἵνα κατὰ τὴν

ἀποπεράτωσιν τούτων ἐξακριβωθῇ ἡ συνολικὴ αὐτῶν δαπάνη. Ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀκινήτων ἐγένετο σχετικὴ ἐπὶ ἐκάστου ἀπόσβεσις, ἀνερχομένη κατὰ τὴν παρούσαν χρήσιν ἐν συνόλῳ εἰς δρχ. 29.770.500.

Εὐαγγ. Ἑκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα παρὰ τῇ Ἀγ. Βαρβάρα (Οἶκος Φοιτητρίας). Διὰ τὸ ὑπὸ ἀνέγερσιν κτίριον τοῦ Οἴκου Φοιτητρίας, τοῦ ὁποίου ἐπερατώθη κατὰ τὴν παρελθούσαν χρήσιν ὁ ἐκ μπετὸν σκελετὸς αὐτοῦ καὶ ἤδη ἐξακολουθεῖ ἡ τοιχοποιία τῶν κάτω ὀρόφων, ἐδαπανήθησαν κατὰ τὴν παρούσαν χρήσιν δρχ. 287.358.200. Παρὰ τὴν κατεβλήθη ποσὸν δρχ. 20.000.000 διὰ τὰ συνταχθέντα σχέδια τῆς μελλούσης νὰ ἀνεγερθῇ Σχολῆς Διακονισσῶν.

Διὰ τὰ εὐαγγ. ταῦτα ἐκπαιδευτήρια τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἐδαπανήθη ἐν συνόλῳ μέχρι τῆς 30-6-53 ποσὸν δρχ. 1.153.914.300. Ἐκ τούτου δρχ. 846.556.100 εἶχον καταβληθῇ κατὰ τὰς προηγουμένους χρήσεις καὶ δρχ. 307.358.200 κατὰ τὴν παρούσαν.

Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία, κρίνουσα ὅτι τὸ κοινωφελὲς τοῦτο ἔργον τῆς ἀνοικοδομήσεως πρέπει τὸ ταχύτερον νὰ ἀχθῇ εἰς πέρας, διέθεσε κατὰ τὸν Προϋπολογισμὸν τῆς νέας χρήσεως ποσὸν δρχ. 300.000.000 πρὸς συνέχισιν τῶν ἐργασιῶν, μὲ τὴν σταθερὰν ἐλπίδα, ὅτι καὶ ἄλλοι θὰ συμβάλουν διὰ τῶν δωρεῶν καὶ τῆς βοηθείας τῶν εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου.

Διεύθυνσις Τύπου καὶ Διαφωτίσεως: Ἡ Διεύθυνσις Τύπου καὶ Διαφωτίσεως καὶ κατὰ τὴν χρήσιν ταύτην ἐσημείωσε ἱκανοποιητικὴν κίνησιν εἰς ὅλας αὐτῆς τὰς ἐκδηλώσεις. Τὸ σύνολον τῶν πραγματοποιηθεισῶν εἰσπράξεων κατὰ τὴν ἐν λόγω χρήσιν ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 1.223.912.165, προερχόμενον:

α) Ἐκ πωλήσεως βιβλίων καὶ ἡμεροδεικτῶν	Δρχ. 826.749.050
β) Ἐκ προσόδων Περιοδικῶν «Χαρούμενο Σπίτι» καὶ «Χαρούμενα Παιδιά»	» 360.515.115
γ) Ἐκ προσόδων «Φωνῆς Κυρίου»	» 36.648.000
Σύνολον Δρχ.	1.223.912.165

Ἐναντι τούτων ἐδαπανήθησαν:

α) Δι' ἐκδοσιν καὶ κυκλοφορίαν Περιοδικῶν «Χαρούμενο Σπίτι» καὶ «Χαρούμενα Παιδιά»	Δρχ. 573.659.850
β) Διὰ Περιοδικῶν «Φωνῆς Κυρίου»	» 28.191.750
γ) Δι' ἐξοδα ἐκδόσεως βιβλίων καὶ ἡμεροδεικτῶν	» 424.597.600
δ) Δι' ἐκδοσιν Λειτουργικῶν Βιβλίων	» 139.914.050
ε) Διάφοροι ἄλλαι δαπάναι	» 53.403.200
Σύνολον	» 1.219.767.350

Ἡ προκύπτουσα διαφορά ὑπὲρ τῶν ἐσόδων ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 4.144.815.

Τὰ ἔσοδα τῶν Περιοδικῶν ὑστέρησαν τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δρχ. 132.836.885, τὰ δὲ ἔσοδα ὑπερέβησαν τὰ προϋπολογισθέντα κατὰ δρχ. 43.659.850.

Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ χρῆσιν, τὰ ἔσοδα τῶν Περιδικῶν ὑστέρησαν τῶν ἐξόδων κατὰ δρχ. 204.688.485, τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι παρουσιάζεται ἑλλειμμα τῆς διαχειρίσεως, διότι τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν συνδρομῶν τοῦ ἔτους 1953, τὸ ὅποιον λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1953, δὲν εἰσεπράχθη εἰσέτι.

ΣΗΜ. Ἐπειδὴ ὁ Ἀπολογισμὸς ἀκολουθεῖ τὸ λογιστικὸν ἔτος, ἐνῶ τὸ Περιδικὸν τὸ ἡμερολογιακόν, πρὸς ἀποφυγὴν σφαλῶν ἐντυπώσεων ἐπισυνάπτεται εἰδικὴν λεπτομερῆ ἔκθεσιν ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν Περιδικῶν.

Τυπογραφεῖον - Βιβλιοδετεῖον : Τὸ Τυπογραφεῖον καὶ τὸ Βιβλιοδετεῖον ἐπραγματοποίησαν τὰ ἑξῆς ἔσοδα :

1) Ἐξ ἐκτυπώσεων τρίτων Δρχ.	221.999.600
(ἐναντι πραγματοποιηθεισῶν ἐργασιῶν ἀξίας δρ. 334.914.600).	
2) Ἐξ ἐκτυπώσεων Ἀποστ. Διακονίας	» 759.094.200
3) Ἐξ ἐκποίησεως ἀχρήστου χάρτου Τυπογραφείου	» 2.625.400
	<u>983.719.200</u>
4) Καθυστερήσεις ἐκ τυπογραφικῶν ἐργασιῶν	» 112.915.000
Σύνολον	<u>» 1.096.634.200</u>

Ἐναντι τούτων ἐγένοντο αἱ ἑξῆς δαπάναι :

1) Μισθοδοσία προσωπικοῦ Δρχ.	662.473.050
2) Καταναλώσιμα ὕλικά καὶ ἄλλα ἔξοδα Τυπογραφείου	» 291.497.650
	<u>953.970.700</u>
3) Ἀξία χρησιμοπονηθέντος χάρτου καὶ ὕλικά	» 76.480.600
4) Ὑπολογισμὸς πρὸς ἀπόσβεσιν μηχανημάτων καὶ ἐγκαταστάσεων	» 51.802.075
Σύνολον	<u>» 1.082.253.375</u>

Ἄρα ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐσόδων ἐκ δραχμῶν 1.096.634.200, ἐὰν ἀφαιρεθοῦν αἱ γενόμεναι δαπάναι δρχ. 1.082.253.375, ἐναπομένει περίσσευμα δρχ. 14.380.825.

Ἐγκαταστάσεις Τυπογραφείου : Πρὸς συμπλήρωσιν καὶ πλουτισμὸν τοῦ Τυπογραφείου αὐτῆς, ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία διέθεσε κατὰ τὴν παρούσαν χρῆσιν δι' ἐγκαταστάσεις καὶ ὕλικά ποσὸν δραχμῶν 79.470.650, ἡνοίχθη δὲ συνάμα πίστωσις καὶ προκατεβλήθη ποσὸν δραχμῶν 26.171.000 διὰ παραγγελθεῖσαν ἤδη Μονοτυπικὴν μηχανὴν ἀξίας περίπου δρχ. 300.000.000, τὴν ὅποιαν ἐπιδιώκομεν συντόμως νὰ παραλάβωμεν πρὸς πληρεστέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Τυπογραφείου.

Κατὰ τὴν γενομένην ἀπογραφὴν εὐρέθησαν παραμένοντα ἀναλώσιμα ὕλικά τοῦ Τυπογραφείου ἀξίας δρχ. 66.637.500, μηχανήματα ἀξίας δρχ. 554.693.500 καὶ ἐγκαταστάσεις ἀξίας δρχ. 449.472.000.

Προσέτι εὐρίσκονται πρὸς παραλαβὴν διάφοροι

τυπογραφικαὶ μελάναι, διὰ τὰς ὁποίας ἔχει ἀνοιχθῆ πίστωσις καὶ προκατεβλήθη ποσὸν δρχ. 42.853.050.

Διαχειρίσεις Βιβλίων καὶ Χάρτου : Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία διὰ τοῦ ἰδιοκτῆτοῦ αὐτῆς Τυπογραφείου προβαίνει μετὰ τῆς μεγαλυτέρας ἐπιμελείας καὶ ταχύτητος εἰς τὸ ἐκδοτικὸν αὐτῆς ἔργον. Αἱ παντὸς εἶδους ἐκδόσεις αὐτῆς εἰς Βιβλία, Περιδικά, Ἡμερολόγια κ.λπ. ἐκτυποῦνται εἰς αὐτὸ λίαν ἐπιμελῶς καὶ μὲ δαπάνας κατὰ πολὺ κατωτέρας τῶν ἀπαιτουμένων εἰς ξένα Τυπογραφεῖα.

Κατὰ τὴν γενομένην ἀπογραφὴν τῆς 30-6-53, ἡ ἀξία τῶν εὐρεθέντων βιβλίων ἐκδόσεως Ἀποστολικῆς Διακονίας εἰς τιμὴν κόστους ἀνῆλθεν εἰς δρχ. 737.615.517, ἡ δὲ ἀξία τῶν παρ' ἡμῖν Βιβλίων Τρίτων πρὸς πώλησιν εἰς δρχ. 38.036.500.

Δι' ἔξοδα ἐκδόσεως Βιβλίων κατὰ τὴν παρούσαν χρῆσιν διετέθη ποσὸν δρχ. 694.869.000.

Τὸ σύνολον τῶν πωληθέντων ὑφ' ἡμῶν βιβλίων τοῖς μετρητοῖς καὶ ἐπὶ πίστῳσι ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 1.097.901.749.

Τὸ προκύψαν κέρδος ἐκ τῆς πωλήσεως βιβλίων ἐκδόσεως Ἀποστολικῆς Διακονίας ἀνῆλθεν εἰς δρχ. 132.146.240, τὸ δὲ ἐκ πωλήσεως Βιβλίων Τρίτων εἰς δρχ. 14.268.600.

Ἐξοδα διαχειρίσεως Ἐντύπων : Δι' ἔξοδα συσκευασίας, μεταφορᾶς καὶ ἀποστολῆς δεμάτων τῶν ἀποστελλομένων ἐντύπων διετέθησαν κατὰ τὴν ἐν λόγῳ χρῆσιν δρχ. 45.619.627.

Διαχειρίσεις Χάρτου : Κατὰ τὴν παρούσαν χρῆσιν διετέθη διὰ τὴν προμήθειαν Τυπογραφικοῦ Χάρτου ποσὸν δρχ. 66.732.500. Κατὰ τὴν γενομένην Ἀπογραφὴν εὐρέθη ἐν τῇ Ἀποθήκῃ ἡμῶν Χάρτης Τυπογραφικὸς ἀξίας δρχ. 85.108.000. Λόγῳ τῆς γενομένης πτώσεως τῶν τιμῶν τοῦ χάρτου καὶ τῆς εἰς κατωτέραν ἀξίαν ἐκτιμήσεως τοῦ ἐν τῇ Ἀποθήκῃ ἡμῶν ἀποθέματος, προέκυψε ζημία ἐκ δραχμῶν 57.213.725.

Βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἀποστ. Διακονίας : Αἱ εἰσπράξεις ἐκ πωλήσεως Βιβλίων ὑπὸ τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς Ἀπ. Διακονίας, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλοθέης, ἀνῆλθον κατὰ τὴν παρούσαν χρῆσιν εἰς δραχμὰς 15.390.000, ἐναντι τῶν πραγματοποιηθέντων ἐσόδων διὰ μισθὸν Βιβλιοπώλου, καθαριότητα κ.λπ. δραχμῶν 11.075.000.

Πρὸς ἐπαύξησιν τῆς κινήσεως τοῦ Βιβλιοπωλείου καὶ εὐρυτέραν διάδοσιν τῶν ἐκδόσεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας προβλέπεται κατὰ τὸν Προϋπολογισμὸν τῆς νέας χρήσεως, ποσὸν δρχ. 70.000.000 διὰ τὴν ἀνέγερσιν εἰς κεντρικωτέραν καὶ καταλληλοτέραν τοποθεσίαν τῶν Ἀθηνῶν, ἰδιοκτῆτου κτιρίου πρὸς καλυτέραν στέγασιν καὶ λειτουργίαν αὐτοῦ.

Βιβλιοθήκαι : Ἡ μέχρι τῆς 30.6.53 ἀξία τῶν ἐν ταῖς Βιβλιοθήκαις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ὑπαρχόντων βιβλίων ἀνῆλθεν εἰς δρχ. 24.970.000. Μετὰ γενομένην ἀπόσβεσιν ἐκ δρχ. 2.500.000 ἐμφανίζεται ἡ ἀξία τῶν Βιβλιοθηκῶν εἰς τὸν Γεν. Ἰσολογισμὸν μὲ δρχ. 22.470.000.

Διεύθυνσις Θείου Κηρύγματος : Ἡ Ἀποστ. Διακονία πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Θ. Κηρύγματος διέθεσε

κατά την παρούσαν χρήσιν διὰ μισθοδοσίαν Βοηθῶν 'Ιεροκλήρων διαφόρων 'Ι. Μητροπόλεων τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 36.040.000.

"Εξοδα δι' ὑποτροφίας εἰς τὸ 'Εξωτερικόν : Κατὰ την παρούσαν χρήσιν ἡ 'Αποστ. Διακονία κατέβαλε δι' ἐξοδα ἀποστολῆς ὑποτρόφων εἰς τὸ 'Εξωτερικὸν δρχ. 10.933.700.

Θεολογικὸν Οἰκοτροφεῖον : Τὸ ἀπὸ τετραετίας ἰδρυθὲν Θεολ. Οἰκοτροφεῖον τῆς 'Αποστ. Διακονίας ἐλειτούργησε καὶ κατὰ την παρεῦσαν χρήσιν λίαν ἱκανοποιητικῶς. Οἱ στεγασθέντες ἐν αὐτῷ οἰκότροφοι σπουδασταὶ τῆς Θεολογίας ἀνῆλθον περὶ τοὺς 180. Τὸ σύνολον τῶν ἐσόδων τοῦ Θεολ. Οἰκοτροφείου ἀνῆλθεν εἰς δρχ. 612.906.000. 'Εκ τούτων δραχμαὶ 347.556.500 εἰσπράχθησαν ἐκ τροφείων τῶν οἰκοτρόφων, δρχ. 72.806.000 εἰς εἶδος ἐκ διαφόρων δωρεῶν καὶ δρχ. 192.543.500 παραμένουν ὡς ὀφειλόμενα τροφεῖα πρὸς εἰσπραξίν.

Τὰ ἐξοδα λειτουργίας τοῦ Θεολ. Οἰκοτροφείου ἀνῆλθον εἰς δρχ. 838.271.700, κατανεμόμενα ὡς ἑξῆς :

Διὰ τροφοδοσίαν	Δρχ. 537.806.100
Μισθοδοσία προσωπικοῦ »	181.037.400
Διάφορα ἄλλα ἐξοδα »	119.428.200

Δρχ. 838.271.700

Ἡ ἐπὶ πλέον προκύψασα διαφορὰ τῶν ἐσόδων ἐκ δρχ. 225.365.700 ἐπεβάρυνεν, ὡς πάντοτε, ἐξ ὁλοκλήρου τὴν 'Απ. Διακονίαν πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ὑψηλοῦ προορισμοῦ τοῦ Οἰκοτροφείου. 'Επιπροσθέτως ἡ 'Απ. Διακονία θέλει ἐπιβαρυνθῇ καὶ μὲ πᾶσαν μὴ τυχὸν εἰσπραξίν ἐκ τῶν ὀφειλομένων.

"Εξοδα συντηρήσεως κτιρίου Θεολ. Οἰκοτροφείου : Δι' ἐξοδα συντηρήσεως τῶν ἐγκαταστάσεων κτιρίου ἐδαπανήθησαν κατὰ την παρούσαν χρήσιν, δρχ. 56.295.650, διὰ συντήρησιν ἐπίπλων καὶ σκευῶν δρχ. 7.020.450, δι' ἐφόδια ρουχισμοῦ, μαγειρικῶν σκευῶν καὶ ἄλλων ἐξόδων δρχ. 41.195.100, ἥτοι ἐν συνόλῳ δρχ. 104.511.200.

"Επιπλα καὶ Σκεύη : Διὰ προμήθειαν ἐπίπλων καὶ σκευῶν τῶν Κεντρικῶν Γραφείων καὶ τοῦ Βιβλιοπωλείου διετέθη κατὰ την παρούσαν χρήσιν ποσὸν δρχ. 4.380.800. Ἡ ὀλικὴ ἀξία τῶν ἄνω ἐπίπλων κατὰ την 30-6-1953 ἀνῆλθεν εἰς δρχ. 56.256.550. 'Επὶ τοῦ ποσοῦ τούτου ἐγένετο ἀπόσβεσις κατὰ την παρούσαν χρήσιν δρχ. 8.488.500 καὶ οὕτω ἐμφανίζονται εἰς τὸν Γεν. 'Ισολογισμόν μὲ καθαρὰν ἀξίαν δρχ. 47.768.050.

Διὰ προμήθειαν ἐπίπλων καὶ σκευῶν τοῦ Θεολ. Οἰκοτροφείου διετέθη κατὰ την παρούσαν χρήσιν ποσὸν δρχ. 7.020.450. Ἡ συνολικὴ ἀξία τῶν ὡς ἄνω ἐπίπλων καὶ σκευῶν κατὰ την 30-6-53 ἀνῆλθεν εἰς δρχ. 206.933.580, ἐγένετο δ' ἐπ' αὐτῶν ἀπόσβεσις δραχ. 20.693.380 καὶ ἀπέμεινε καθαρὰ ἀξία εἰς τὸν Γεν. 'Ισολογισμόν δρχ. 186.240.200.

'Εκ τῆς συνολικῆς ἀξίας τῶν ἐπίπλων καὶ σκευῶν τῆς 'Αγ. Βαρβάρας Δαφνίου, ἀνερχομένης εἰς δραχ. 17.000.000, ἐγένετο κατὰ την παρούσαν χρήσιν ἀπόσβεσις δρχ. 2.550.000 καὶ ἀπέμεινε καθαρὰ ἀξία αὐτῶν εἰς τὸν Γεν. 'Ισολογισμόν δρχ. 14.450.000. Κατὰ

τὴν ἐν λόγῳ χρήσιν οὐδεμία δαπάνη διὰ νέαν προμήθειαν ἐπίπλων ἐγένετο.

Τὰ ἐπιπλα καὶ σκεύη τῶν Γραφείων τοῦ Περιόδικου ἀνελθόντα κατὰ την 30-6-53 εἰς δρχ. 62.909.100, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ἀποσβέσεως δρχ. 3.150.000 ἀναγράφονται εἰς τὸν Γεν. 'Ισολογισμόν μὲ ἀξίαν δρχ. 59.759.100. Κατὰ την παρούσαν χρήσιν διετέθη διὰ προμήθειαν ἐπίπλων ποσὸν δρχ. 8.140.600.

Τὰ ἐπιπλα καὶ σκεύη τοῦ 'Ιδρυματος 'Αγίας Βαρβάρας Πατησίων ἀνέρχονται εἰς ἀξίαν δρχ. 366.500 ἄνευ ἐτέρας προσθήκης κατὰ την παρούσαν χρήσιν.

Ἡ ἀξία τῶν παρὰ διαφόροις 'Ι. Ναοῖς ἐγκαταστάσεων Βιβλιοθηκῶν ἀνερχομένη κατὰ την 30-6-53 εἰς δρχ. 9.945.000 μετὰ τὴν ἀφαιρεθείσαν ἀπόσβεσιν ἐκ δρχ. 944.000, παραμένει ἤδη εἰς τὸν Γ. 'Ισολογισμόν μὲ δρχ. 8.950.500.

"Αγ. Βαρβάρα Δαφνίου : Αἱ πρόσοδοι τοῦ 'Ι. Προσκυνηματος 'Αγ. Βαρβάρας Δαφνίου ἀνῆλθον κατὰ την παρούσαν χρήσιν εἰς δρχ. 322.149.600. 'Εκ τούτων ἐδαπανήθησαν κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα διὰ τὴν λειτουργίαν καὶ συντήρησιν αὐτοῦ δραχμαὶ 111.086.000. 'Εκ τῆς διαχειρίσεως ταύτης προέκυψε καθαρὸν περίσσευμα ἐκ δρχ. 231.063.600.

Ἡ πανήγυρις τῆς 'Αγ. Βαρβάρας κατὰ την 4-12-52 ἀπέδωκεν εἰσπράξεις δρχ. 88.386.000, τὰ δὲ ἐξοδα ὁργανώσεως αὐτῆς ἀνῆλθον εἰς δρχ. 18.895.350. Τὸ καθαρὸν περίσσευμα ἐκ τῆς ἑορτῆς ἀνῆλθεν εἰς δρχ. 69.490.650.

"Ιδρυμα 'Αγ. Βαρβάρας Πατησίων : Τὰ μεταδιδασθέντα ὑπὸ τοῦ 'Ιδρυματος τῆς 'Αγ. Βαρβάρας εἰς τὴν 'Απ. Διακονίαν περιουσιακὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἐξετιμήθησαν εἰς δρ. 200.000.000, ποσὸν πολὺ κατώτερον τῆς πραγματικῆς τῶν ἀξίας, ἀποτελοῦνται ἀπὸ τὸν 'Ι. Ν. τῆς 'Αγίας Βαρβάρας (Πατησίων), ἀπὸ τὴν Νυκτερ. Βιοτ. Σχολῆν «'Εργάνη 'Αθηνᾶ» καὶ ἀπὸ τὴν περιοχὴν αὐτῶν.

Τὰ ἐσοδα τῆς διαχειρίσεως τοῦ 'Ι. Ναοῦ κατὰ την παρούσαν χρήσιν ἀνῆλθον εἰς δρχ. 142.306.400. Τὰ ἐσοδα ταῦτα ὑστέρησαν τῶν προϋπολογισθέντων, διότι δὲν ἐπραγματοποιήθη ἡ δωρεὰ τοῦ Δήμου 'Αθηναίων ἐκ δρχ. 50.000.000 ὡς καὶ ἐτέρων δρχ. 50.000.000 ἐκ μὴ πραγματοποιηθείσης Λαχειοφόρου 'Αγορᾶς.

Αἱ γενόμεναι δαπάναι ἀνῆλθον εἰς δρχ. 134.251.850. Οὕτω προέκυψε περίσσευμα ἐκ τῆς διαχειρίσεως ἐκ δρχ. 9.154.550.

Ἄν καὶ ἡ 'Αποστ. Διακονία δὲν προέβη εἰς οὐδεμίαν οἰκοδομικὴν δαπάνην διὰ τὸ κτίριον τοῦ 'Ι. Ναοῦ, ἐν τούτοις ἐξετελέσθησαν ἔργα διὰ τὴν ἀνέγερσιν αὐτοῦ ἄνω τῶν 30.000.000, διὰ ποσοῦ χορηγηθέντος εὐγενῶς ὑπὸ τοῦ «'Ιδρυματος Κοινωνικῆς Προνοίας «'Η 'Αγία Βαρβάρα», τὸ ὁποῖον διὰ τῶν δωρεῶν αὐτοῦ θὰ προβῇ σὺν τῷ χρόνῳ εἰς τὴν ὁλοσχερῇ ἀπεπέρատωσιν τοῦ 'Ι. Ναοῦ.

Ἡ εἰς τὸ «'Ιδρυμα 'Αγίας Βαρβάρας» ὑπαγομένη Νυκτερινὴ Βιοτεχνικὴ Σχολὴ «'Εργάνη 'Αθηνᾶ» ἐλειτούργησε καὶ κατὰ τὸ ἐν λόγῳ Σχολικὸν ἔτος κατὰ τὸν μᾶλλον καλῶτερον δυνατὸν τρόπον μὲ λίαν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Τὰ πραγματοποιηθέντα ἐσοδα τῆς Σχολῆς κατὰ

τὴν παροῦσαν χρῆσιν ἀνῆλθον εἰς δρχ. 131.993.000, προελθόντα ἐκ διδασκτρων ἤτοι δρχ. 118.993.000 καὶ ἐξ ἐπιχορηγήσεως ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου δρχ. 13.000.000.

Αἱ πραγματοποιηθεῖσαι δαπάναι ἀνῆλθον εἰς δρ. 265.355.800 ὑπερβάσαι κατὰ δρχ. 133.362.800 τὰ γενόμενα ἔσοδα. Ἡ διαφορά αὕτη προήλθεν ἐκ τῆς διαθέσεως δρχ. 174.000.000 διὰ τὴν πραγματοποιουμένην ἡζὴν ἀνέγερσιν τοῦ διδασκτηρίου τῆς Σχολῆς καὶ τῶν ἡλεκτρικῶν αὐτῆς ἐγκαταστάσεων. Ἡ διαφορά αὕτη θὰ ἐξεμνηστεύετο, ἐὰν ἐπραγματοποιεῖτο ἡ ἐκ δρχ. 250.000.000 ὑποσχεθεῖσα καὶ ἀναγραφείσα εἰς τὸν προϋπολογισμόν ἐπιχορηγήσεως τοῦ Ὑπ. Συντονισμοῦ καὶ ἐτέρων 30.000.000 τοῦ Ὑπ. Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας.

Ἡ ταχεῖα ἀποπεράτωσις τοῦ διδασκτηρίου τῆς Σχολῆς καὶ ἡ στέγασις αὐτῆς εἰς ἰδιόκτητον οἶκον, πληροῦν ἀπάρας τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῆς, θὰ συντελέσῃ κατὰ πολὺ εἰς τὴν εὐρυθμὴν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς. Ὁ ἐσωτερικὸς ἐφοδιασμός τῆς Σχολῆς ἐκ θρανίων, μελανοπινάκων καὶ ἄλλων ὀργάνων δὲν θὰ ἐπιβαρύνῃ οὐδὲν τὴν Ἀπ. Διακονίαν, διότι ἡ ἐκτέλεσις τούτων ἀνελήφθη εὐγενῶς ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος Κοινῶν. Προνοίας τῆς Ἀγ. Βαρθάρας Πατησίων, πρὸς τὸ ὅποιον ἡ Ἀπ. Διακονία ἐκρᾶζει τὰς εὐχαριστίας αὐτῆς.

Διαχειρίσεις Ἱ. Τάγματος Ἀγ. Παντελεήμονος: Αἱ πρόσδοσις ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τοῦ Ἱ. Τάγματος Ἀγ. Παντελεήμονος ἀνῆλθον κατὰ τὴν παροῦσαν χρῆσιν εἰς δρχ. 88.628.100, προελθούσαι ἐκ τῶν κάτωθι:

1) Πρόσοδοι ἐκ κτημάτων Κύμης	Δρχ. 37.190.600
2) Κρατ. ἐπιχορηγήσεις Ὑπ. Κοιν. Προνοίας	» 27.000.000
3) Δωρεὰ εἰς εἶδος καὶ χρῆμα	» 18.597.000
4) Ἔσοδα Ἱεροῦ Ναοῦ	» 5.840.500
Σύνολον	» 88.628.100

Ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνω ἐσόδων τῶν κτημάτων καὶ Ὀρφανοτροφείου ἐπραγματοποιήθη καὶ εἰσπραξις ἐξ ἐνοικίων τῶν ἐν Ἀθήναις Ἀκινήτων τοῦ Ἱ. Τάγματος δρχ. 630.800.

Ἄρα γενικὸν σύνολον ἐσόδων περιουσίας Ἱ. Τάγματος Ἀγ. Παντελεήμονος δρχ. 89.258.900.

Τὰ ἀντίστοιχα ἔσοδα τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τοῦ Ἱ. Τάγματος ἀνῆλθον κατὰ τὴν παροῦσαν χρῆσιν εἰς τὰ ἑξῆς:

α) Διὰ συντήρησιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Ὀρφανοτροφείου Κύμης, δρχ. 157.671.210 ποσὸν κατανεμέμενον ὡς ἑξῆς:

1) Τροφοδοσία τροφίμων καὶ προσωπικοῦ Ὀρφανοτροφείου	Δρχ. 82.933.155
2) Μισθοδοσία Προσωπικοῦ	» 35.454.000
3) Δαπάναι γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως	» 10.146.200
4) Θέρμανσις, φωτισμός καὶ ἄλλα ἔσοδα	» 29.137.855

Σύνολον ἐσόδων Ὀρφανοτρ. Δρχ. 157.671.210

Διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς λοιπῆς περιουσίας ἔδωπα-

νῆθησαν δι' ὁδοιπορικὰ καὶ δι' ἔξοδα συμβολαίων δρχ. 883.000.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτιθεμένων καὶ ἐξ ὅλης τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τοῦ Ἱ. Τάγματος προέκυψε κατὰ τὴν λήξασαν χρῆσιν ὅτι τὰ γενικὰ ἔσοδα ἀνῆλθον εἰς δρχ. 89.258.900, τὰ δὲ ἔξοδα εἰς δρχ. 158.554.210. Ὡς ἐξάγεται αἱ δαπάναι ὑπερέβησαν τὰ ἔσοδα κατὰ δρχ. 69.295.310.

Βιοτεχνικὴ Σχολὴ Πάτμου: Τὸ «Βιοτεχνικὸν Ἐργαστήριον ὁ Ἀγ. Ἰωάννης ὁ Θεολόγος» ἐν Πάτμῳ, τὸ ὅποιον εὐρίσκεται εἰσέτι ἐν διοργανώσει, δὲν ἀπέφερε πρὸς τὴν Ἀπ. Διακονίαν οὐδὲν εἰσέτι ἔσοδον ἔναντι τοῦ ὑπ' αὐτῆς χορηγηθέντος ποσοῦ δραχμ. 31.026.500, διὰ τὴν λειτουργίαν καὶ διοργανώσιν αὐτοῦ. Ἐλπίζομεν σὺν τῷ χρόνῳ διοργανοῦμενον νὰ ἀνταποκριθῇ πρὸς τὰς προσδοκίας ἡμῶν.

Ἔξοδα Διοικήσεως καὶ Λειτουργίας: Τὰ ἔξοδα Διοικήσεως καὶ Λειτουργίας τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἀπ. Διακονίας ἀνῆλθον εἰς τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 378.031.000.

Τὰ κυριώτερα τῶν ἐσόδων εἶναι: Μισθοὶ προσωπικοῦ δρχ. 251.986.050, Εἰσφορὰ εἰς Ἱ. Κ. Α δρχ. 51.199.100 (ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰσπραχθῆ ἀπὸ τοὺς ἡσφαλισμένους ποσὸν δρχ. 13.881.450) καὶ τὰ ὑπόλοιπα κατανέμονται εἰς ταχυδρομικά, τηλεγραφικά, τηλεφωνικά, βοηθήματα καὶ ἀγαθοεργίας, ἐντυπα καὶ γραφικὴν ὕλην κλπ. κλπ., (ὡς ὁ Ἀπολογισμὸς ἐξόδων Κεφ. II).

Σημειωτέον ὅτι ἐπραγματοποιήθησαν ἔξοδα κατὰ δρχ. 138.469.000 ὀλιγώτερα τῶν προϋπολογισθέντων.

Ἐνεργητικὰ Στοιχεῖα: Κατὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ καταρτισθέντος Γεν. Ἰσολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1952-53 παρυσιαζόνται τὰ ἑξῆς ἐνεργητικὰ στοιχεῖα, μὴ περιλαμβανόμενα εἰς τὰ ἐπὶ μέρους τοῦ Ἀπολογισμοῦ Κεφάλαια:

Κινηματογραφικὰ Μηχαναὶ	Δρχ. 10.273.000
Διαχειριστὰ ἐντύπων, εἰκόνων κλπ.	» 127.687.450
» ἐνσήμων	» 234.370.169
Οἰκότροφοι Θεολ. Οἰκοτροφείου (ὀφειλόμενα ὅλων τῶν χρήσεων)	» 203.056.500
Χρεῶσται ἐκ Τυπογραφικῶν ἐργασιῶν	» 101.869.000
Διάφοροι προσωρινοὶ λογαριασμοὶ	» 32.739.178
Γραμμάτια εἰσπρακτέα	» 2.714.000

Παθητικὰ Στοιχεῖα: Παθητικὰ στοιχεῖα τοῦ Γεν. Ἰσολογισμοῦ, μὴ περιλαμβανόμενα εἰς τὰ ἐπὶ μέρους Κεφάλαια τοῦ Ἀπολογισμοῦ, εἶναι τὰ ἑξῆς: Ὀφειλόμενα ἐν συνόλῳ δι' ἐπιχορηγήσεις Τοπ. Συμβουλίων ἐπὶ τῶν

εἰσπραττομένων ἐκ τῶν Ἱ. Ναῶν	» 63.334.357
Χορηγῆται ἐντύπων	» 22.745.650
Διάφοροι προσωρινοὶ Πιστωτικοὶ Λογαριασμοὶ	» 7.952.850

Δωρεὰ καὶ ἐπιχορηγήσεις: Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ χρῆσιν ἡ Ἀπ. Διακονία ἔτυχε καὶ πάλιν ἀρκετῶν δωρεῶν εἰς εἶδη καὶ τρόφιμα ὑπὸ διαφόρων Ἱ. Μητροπόλεων καὶ ἰδίᾳ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀλληλοβοηθείας καὶ Σχέσεων μετὰ τῶν Ἑθνῶν Ἐκκλησιῶν, πρωτοστατοῦντος ὡς πάντοτε τοῦ Γραμματέως αὐτῆς κ. Ἀμίλκα Ἀλιβιζάτου, πρὸς τὸν ὅποιον ἡ Ἀπ. Δια-

κονία εκφράζει και αὖθις τὰς θερμὰς αὐτῆς εὐχαριστίας.

Ἐκτὸς τῶν εἰς εἶδος χορηγήσεων, ἐγένοντο πρὸς τὴν Ἀπ. Διακονίαν καὶ αἱ ἀκόλουθοι δωρεαὶ ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως Οἴκου Φοιτητρίας, ἀνελθοῦσαι εἰς δραχ. 128.500.000 καὶ κατανεμόμεναι ὡς ἑξῆς:

Οἰκουμενικὸν Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν μερίμνη κ. Ἀμ. Ἀλιβιζάτου	Δρχ. 75.000.000
Πανεπιστημιακὴ Λέσχη Ἀθηνῶν	50.000.000
Σεβ. Μητροπολίτης Βηρυτου	3.000.000
Ἑλένη Σακελλαρίου	500.000
Σύνολον	Δρχ. 128.500.000

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἐπραγματοποιήθησαν καὶ καθυστεροῦμεναι εἰσπράξεις Ἰ. Ναῶν ἐξ ἐράνου ὑπὲρ τοῦ Οἴκου Φοιτητρίας καὶ διενεργηθέντος τὴν 16-12-51 δρχ. 4.939.000.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Ἐκ τῆς ἀνασκοπήσεως τοῦ παρόντος Ἀπολογισμοῦ προκύπτει, ὅτι τὸ σύνολον τῶν γενικῶν ἐσόδων τῆς παρούσης χρήσεως ἀνῆλθεν εἰς Δρχ. 5.123.996.318. Τὸ δὲ σύνολον τῶν πραγματοποιηθεισῶν δαπανῶν εἰς Δρχ. 4.550.857.075 Δρχ. 573.139.243

Συνεπῶς προέκυψε περίσσευμα ἐκ δρ. 573.139.243 ἀντὶ τοῦ προϋπολογισθέντος τοιούτου ἐκ δραχμῶν 431.558.810.

Συμφώνως πρὸς τὸν συνταχθέντα Γεν. Ἰσολογισμὸν τῆς χρήσεως ταύτης, τὸ ἀρχικὸν Κεφάλαιον τῆς Ἀπ. Διακονίας, ἀνερχόμενον εἰς δρχ. 4.792.075.546, ἠϋξήθη κατὰ τὴν ἐν λόγῳ χρήσιν κατὰ δραχμὰς 1.238.288.784 καὶ οὕτω ἡ νέα χρήσις παρουσιάζεται μὲ σύνολον Κεφαλαίου δρχ. 6.030.364.330.

Παραλλήλως κατὰ τὴν χρήσιν ταύτην ἠϋξήθησαν καὶ τὰ Ἀποθεματικά Κεφάλαια ἀπὸ δρχ. 597.529.122 εἰς δρ. 730.968.122 ἐκ δωρεῶν καὶ ἐράνου ὑπὲρ τοῦ Οἴκου Φοιτητρίας.

Τὰ ἐπιτευχθέντα εὐνοϊκὰ ἀποτελέσματα τῆς παρούσης χρήσεως, εἰς ἐποχὴν μάλιστα γενικῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, καταδεικνύουν τὴν ὑπὸ τῆς Ἀπ. Διακονίας συντελεσθεῖσαν καρποφόρον ἐργασίαν εἰς πάντας τοὺς τομεῖς αὐτῆς. Τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα μᾶς δίδουν τὸ θάρρος νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον μὲ τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν τῶν διαφόρων πόρων αὐτῆς καὶ μὲ τὴν ἀναμενόμενην πάντοτε βοήθειαν καὶ ἠθικὴν ὑποστήριξιν, ὡς καὶ μὲ τὴν συμπαράστασιν τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Πολιτείας καὶ τῆς Κοινωνίας, θὰ δυνήθῃ ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία νὰ φέρῃ εἰς αἴσιον πέρας τὸ κοινωφελὲς ἔργον, τὸ ὁποῖον μετὰ τόσου ζήλου ἔχει ἀναλάβει.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30ῃ Αὐγούστου 1953

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς ὁ π. α. Ὁ Προϊστάμενος τῶν Οἰκ. Ὑπηρεσιῶν
Ἀρχιμ. ΒΑΡΝ. ΤΖΩΡΤΖΑΤΟΣ Ἰ. ΣΑΧΙΝΗΣ

Β.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ 1953 - 54

Κατὰ τὴν παρούσαν χρήσιν 1953-54, λόγῳ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς δράσεως τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας εἰς ὅλας τὰς κατευθύνσεις τῶν ἐνεργειῶν αὐτῆς, προβλέπονται καὶ μεγαλύτεραι δαπάναι πρὸς ἀποτελεσματικὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν, τοὺς ὁποίους αὕτη ἐπιδιώκει.

Τὰ σπουδαιότερα ἔργα, τὰ ὁποῖα ἀπασχόλησαν καὶ θὰ ἀπασχολήσουν καὶ κατὰ τὴν παρούσαν χρήσιν περισσότερο τὴν Ἀποστολικὴν Διακονίαν, ἦσαν καὶ θὰ εἶναι ἡ λειτουργία τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου, ἡ συνέχισις τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ Οἴκου Φοιτητρίας, ἡ ὀργάνωσις καὶ ἐπέκτασις τοῦ νεοσυστάτου Τυπογραφείου καὶ ἡ ἐκδοσις τῶν Περιοδικῶν αὐτῆς.

Διὰ πάντα ταῦτα καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὸ ἐν γένει ἔργον τῆς Ἀποστολ. Διακονίας, ἀπαιτοῦνται κατὰ τὰς προβλέψεις ἡμῶν μεγαλύτεραι δαπάναι ἐκείνων τῶν προηγουμένων χρήσεων. Τοῦτο συμβαίνει, ἀφ' ἑνὸς λόγῳ τῆς ἐπεκτάσεως, ὡς προανέφεραμεν, τῶν ἐργασιῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου λόγῳ τῆς ὑψώσεως τῆς στάθμης τῶν τιμῶν συνεπείᾳ τῆς νομισματικῆς ἀναπροσαρμογῆς.

Ἰνα ἀνταπεξέλθωμεν εἰς τὰς τόσας ἀπαραιτήτους ἀνάγκας, προσεπαθήσαμεν νὰ ἐνισχύσωμεν πᾶσαν δυνατὴν πρόσδοον καὶ νὰ ἐπιδιώξωμεν τὴν περιστολὴν εἰς τὸ ἐλάχιστον πάσης δαπάνης, ὅπως ἡ ἐκτέλεσις τοῦ Προϋπολογισμοῦ πραγματοποιηθῇ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν προϋπολογιζομένων τόσον ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα αὐτοῦ.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὑποβάλλομεν καὶ πάλιν τὴν παράκλησιν, ὅπως καὶ αἱ Ἱεραὶ Μητροπόλεις συντρέξουν τὸ ἐπίμοχθον ἔργον τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας διὰ τῆς ταχείας ἐξοφλήσεως τῶν πρὸς αὐτὴν ὀφειλῶν τῶν, ἀνερχομένων εἰς ἀρκετὰς ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων ἐκ διδύμων, ἐνσήμων κλπ. Ἐπίσης μεγάλως θὰ συνετέλει εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Ὁργανισμοῦ καὶ ἡ καταβολὴ τῶν νομίμως ὀφειλομένων ποσοστῶν ἐξ Ἱερῶν τινων Προσκυνημάτων, ἀνερχομένων ὡσαύτως εἰς ἀρκετὰ ἑκατομμύρια.

Δὲν παραλείπομεν ἐπίσης νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἐλπίδα, ὅτι καὶ οἱ μέχρι τοῦδε εὐνοήσαντες τὴν Ἀποστολικὴν Διακονίαν διὰ διαφόρων δωρεῶν θὰ ἐνισχύσουν καὶ πάλιν τὰς προσπάθειάς αὐτῆς πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπιδιωκομένων σκοπῶν. Ἐπὶ τούτοις δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας, ὅπως εὐχαριστήσωμεν θερμῶς τὸ Οἰκουμενικὸν Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν διὰ τὰς μέχρι τοῦδε δωρεάς του, τὸν συνετέλεσαντα πρὸς τοῦτο Γενικὸν Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀλληλοβοηθείας καὶ Σχέσεων μετὰ τῶν Ἐθνῶν Ἐκκλησιῶν Καθηγητὴν κ. Ἀμίλκαν Ἀλιβιζάτον, ὡς καὶ πάντας τοῦ ἐνισχύσαντας παντοιοτρόπως τὰς προσπάθειάς ἡμῶν.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΕΣΟΔΩΝ & ΕΞΟΔΩΝ

Τὰ προϋπολογιζόμενα ἔσοδα καὶ ἔξοδα κατὰ τὰς πλέον ἀσφαλεῖς ἡμῶν προβλέψεις ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:
Ἔσοδα ἐξ ἐνσήμων: Τὰ ἐξ ἐνσήμων Γάμων καὶ

Διαζυγίων ἔσοδα κατὰ τὴν παρούσαν χρῆσιν 1953-54 προϋπολογίζονται εἰς δρχ. 350.000.000, κατὰ τι ἀνώτερα τῶν τῆς παρελθούσης χρήσεως. Ἐκ τούτων υπολογίζεται νὰ καταβληθῶν δρχ. 15.000.000 εἰς τοὺς διαχειριστὰς ἐνσήμων τοὺς ἀναλαμβάνοντας τὴν διάθεσιν αὐτῶν.

Ἔσοδα 1% ἐξ Ἑκκλησιαστικῶν Ἔργων: Τὰ ἔσοδα ἐξ ἐκτελέσεως Ἑκκλησιαστικῶν ἔργων προϋπολογίσθησαν διὰ τὴν παρούσαν χρῆσιν εἰς δραχμὰς 20.000.000.

Ἔσοδα ἐξ Ἱ. Ναῶν, Μονῶν καὶ Ἱ. Προσκυνημάτων: Τὰ οὐσιωδέστερα καὶ μεγαλύτερα τῶν τακτικῶν ἐσόδων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας εἶναι τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν εἰσφορῶν 3% τῶν Ἱ. Ναῶν καὶ Μονῶν καὶ 5% τῶν Ἱ. Προσκυνημάτων, συμποσούμενα εἰς δρχ. 2.110.000.000.

Σημειωτέον, ὅτι ἐκ τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ δέον ν' ἀφαιρεθῇ τὸ χορηγούμενον ποσοστὸν 40% εἰς τὰ Τοπικὰ Συμβούλια τῆς Ἀποστ. Διακονίας ἐκ δραχμῶν 660.000.000 πρὸς θεραπείαν τῶν πνευματικῶν αὐτῶν ἀναγκῶν, ὡς καὶ 3% ὑπὲρ τῶν ἐνεργούντων τὴν εἰσπραξίν αὐτῶν ἐκ δραχμ. 48.000.000, ὀφειλόμενον ἐκ παρελθουσῶν χρήσεων.

Πρὸς εἰσπραξίν τῶν ἐκ τῶν ἐσόδων τούτων καθυστερουμένων ὀφειλῶν, θὰ καταβληθῇ ἀπὸ μέρους ἡμῶν πᾶσα δυνατὴ ἐνέργεια.

Θεολ. Οἰκοτροφεῖον: Τὸ Θεολ. Οἰκοτροφεῖον, τὸ ὁποῖον τόσας πολυτίμους ὑπηρεσίας προσφέρει εἰς τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν, τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν Ἑκκλησίαν, ἐλπίζομεν, ὅτι καὶ κατὰ τὴν νέαν χρῆσιν θὰ λειτουργήσῃ κανονικώτατα, ὡς καὶ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη.

Τὰ ἐκ τροφείων υπολογιζόμενα ἔσοδα ἐλπίζομεν ν' ἀνέλθουν εἰς δρχ. 550.000.000. Τὰ προβλεπόμενα ἔξοδα υπολογίζονται διὰ τροφοδοσίαν δραχμὰς 450.000.000, διὰ μισθοδοσίαν προσωπικοῦ δραχμὰς 250.000.000 καὶ δι' ἄλλα ἔξοδα (φωτισμός, θέρμανσις, ὕδρευσις, καθαριότης κλπ.) δρχ. 100.000.000.

Ἡ προκύπτουσα μεταξὺ τῶν ἐσόδων, δραχμῶν 550.000.000, καὶ τῶν ἐξόδων, δρχ. 800.000.000, διαφορά ἐκ δρχ. 250.000.000 θὰ ἐπιβαρύνῃ, ὡς προβλέπεται, καὶ πάλιν τὴν Ἀποστ. Διακονίαν, ἥτις βαστάζει πάντοτε τὸ βάρος τῆς ἰσοσκελίσεως τῶν ἐξόδων, ἀποδéléπουσα εἰς τὴν ἐπιτυχίαν καὶ μόνον τοῦ κοινοφελοῦς αὐτοῦ ἔργου.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω δαπανῶν δέον γὰρ υπολογισθῇ καὶ ἐπιπρόσθετος δαπάνη βαρύνουσα τὴν Ἀπ. Διακονίαν ἐκ δρχ. 185.000.000, διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ κτιρίου, τῶν ἐγκαταστάσεων, τῶν ἐπίπλων κλπ.

Τὰ ἐκ τῆς παρελθούσης χρήσεως καθυστερούμενα ἐκ τροφείων παρὰ διαφόρων Ἱ. Μητροπόλεων, τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τινων ἰδιοσυστηρήτων οἰκοτρόφων, ἀνέρχονται εἰς δρχ. 204.894.500, αἵτινες ἀσφαλῶς θὰ εἰσπραχθῶσιν.

Ἑκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα τῆς Ἀποστ. Διακονίας: Πρὸς συνέχισιν τοῦ ἀνεγειρομένου συγκροτήματος τῶν Ἰδρυμάτων παρὰ τῇ Ἀγ. Βαρβάρα Δαφνίου, ἡ Ἀπ. Διακονία παρ' ὅλην τὴν στενότητα τῶν κεφαλαίων αὐτῆς διαθέτει διὰ τὴν νέαν χρῆσιν ἐκ

τῶν ἰδίων αὐτῆς πόρων ποσὸν δρχ. 300.000.000 πρὸς συνέχισιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ Οἴκου Φοιτητρίας, μετὰ τὴν σταθερὰν πεποίθησιν, ὅτι οἱ μέχρι τοῦδε συντρέξαντες εἰς τὴν εὐόδωσιν τοῦ ἔργου τούτου, ὡς καὶ ἄλλοι μιμηταὶ αὐτῶν θέλουσι συντελέσει διὰ νεωτέρων αὐτῶν δωρεῶν καὶ εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν ἀγαθὴν αὐτὴν ἐλπίδα ἐθέσαμεν εἰς τὰ ἔσοδα τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς παρούσης χρήσεως ποσὸν δρχ. 80.000.000 ὡς προβλεπόμενον ἔσodon ἐκ διαφόρων δωρεῶν ὑπὲρ τῶν ἐν λόγῳ ἰδρυμάτων.

Διεύθυνσις Ὁρησκευτικῆς Διαφωτίσεως καὶ Τύπου: Ἡ Διεύθυνσις Ὁρησκευτικῆς Διαφωτίσεως καὶ Τύπου, ἡ ὁποία συγκεντρώνει τὰ μεγαλύτερα ἔσοδα καὶ φυσικῶ τῷ λόγῳ ἐπιβαρύνεται καὶ μετὰς μεγαλυτέρας δαπάνας, κατὰ τοὺς υπολογισμοὺς ἡμῶν ἐκ τῶν δεδομένων στοιχείων παρουσιάζεται ὅτι θὰ πραγματοποιήσῃ κατὰ τὴν παρούσαν χρῆσιν ἐν ὅλῳ ἔσοδα δρχ. 1.958.000.000 ἐναντι δαπανῶν ἀνερχομένων εἰς 1.388.000.000. Ἡ προκύπτουσα διαφορά ὑπὲρ τῶν ἐσόδων υπολογίζεται ν' ἀνέλθῃ εἰς δραχμὰς 570.000.000.

Τὰ προϋπολογιζόμενα ἔσοδα κατανέμονται ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ὡς ἑξῆς:

1. Πρόσοδοι Περιοδικοῦ:	
α) Ἐκ καθυστερουμένων συνδρομῶν Περιοδικοῦ «Τὸ Χαρ. Σπίτι» Δρχ.	50.000.000
β) Ἐξ εἰσπράξεως τρεχουσῶν συνδρομῶν τοῦ αὐτοῦ Περιοδικοῦ »	500.000.000
γ) Ἐκ καθυστερουμένων ὀφειλῶν λήσμου ἀνατύπων τοῦ Περιοδικοῦ «Τὰ Χαρούμενα Παιδιά» »	13.000.000
δ) Ἐκ τρεχουσῶν εἰσπράξεων διαθέσεως διαφόρων ἀνατύπων τοῦ αὐτοῦ Περιοδικοῦ »	30.000.000
ε) Ἐξ εἰσπράξεων διαθέσεως Δελτίου «Ἡ Φωνὴ Κυρίου» . . . »	180.000.000
Σύνολον »	853.000.000
2. Πρόσοδοι πωλήσεως Ἡμεροδεικτῶν 1954 καὶ βιβλίων . . Δρχ.	930.000.000
3. Καθαρὸν Κέρδος ἐκμεταλλεύσεως Τυπογραφείου-Βιβλιοδετ. »	175.000.000
Σύνολον »	1.958.000.000

Αἱ προϋπολογιζόμεναι δαπάναι κατανέμονται ὡς ἑξῆς:

α) Δαπάναι ἐκδόσεως καὶ ἀποστολῆς Περιοδικῶν ἐν γένει Δρχ.	760.000.000
β) Δι' ἔξοδα διαφωτίσεως (Περιοδείαι, Διαλέξεις, Ραδιοφωνικαὶ Ἐκπομπαί, μηχανήματα καὶ ταίρια φωνοληψιῶν κλπ.) . . Δρχ.	40.000.000
γ) Δι' ἔξοδα ἐκδόσεων ἡμεροδεικτῶν καὶ ἄλλων βιβλίων . . »	575.000.000
δ) Δι' ἔξοδα Γραφείου Τύπου . . »	8.000.000
ε) Δι' ἀγορὰν ἐπίπλων καὶ σκευῶν »	5.000.000
Σύνολον Δαπανῶν »	1.388.000.000

Σημειωτέον ὅτι διὰ τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα τῶν

Περιοδικῶν ἐλήφθη ὑπ' ὄψει μόνον ἡ παροῦσα κυκλοφορικὴ τούτων κατὰστασις. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως τὸ ἀποτέλεσμα μελετωμένης νέας ἐξοργιστικῆς πρὸς αὐξήσιν τῆς κυκλοφορίας αὐτῶν θὰ ἐπιβέβη ἀναλόγως τὴν κίνησιν τῶν σχετικῶν ἀριθμῶν.

Τυπογραφεῖον - Βιβλιοδετεῖον : Ἐφοδιασθὲν μέχρι σήμερον διὰ νέων μηχανημάτων καὶ ἐφοδίων λειτουργεῖ μετ' ἐπιτυχίας ὡς πρὸς τὴν ἀπόδοσιν ἐργασίας εἰς ποσότητα καὶ ποιότητα.

Διὰ τὴν νέαν χρῆσιν προϋπελογίσθη ποσὸν 40.000.000 δρχ. πρὸς παραλαβὴν παραγγελθέντος ἡδὴ μονοτυπικοῦ μηχανήματος, ἡ χρησιμοποίησις τοῦ ὁποίου θὰ ἐπιφέρει μεγάλην οἰκονομίαν εἰς τὰ ἐξοδα λειτουργίας τοῦ Τυπογραφείου. Διὰ προμήθειαν ἄλλων ὕλικῶν καὶ ἐπιπλῶν προϋπελογίσθη δαπάνη δρχ. 100.000.000.

Τὰ ἀκαθάριστα ἐσοδα τῆς χρήσεως προϋπολογίζονται ἐξ ἐκτυπώσεων τῆς Ἀπ. Διακονίας εἰς δρχ. 960.000.000, ἐξ ἐκτυπώσεων τρίτων εἰς δρχ. 260.000.000 καὶ ἐξ ἐκποιήσεως ἀχρήστου ὕλικου τοῦ Τυπογραφείου δρχ. 5.000.000, ἥτοι σύνολον δραχμὰς 1.225.000.000.

Αἱ δαπάναι τῆς λειτουργίας τοῦ Τυπογραφείου προϋπελογίσθησαν ὡς ἑξῆς: Μισθοδοσία ἐργατικῆς προσωπικῆς δρχ. 650.000.000, καταναλώσιμα ὕλικά δρχ. 250.000.000 καὶ διάφορα ἄλλα ἐξοδα δρχ. 100.000.000, ἥτοι σύνολον δαπανῶν δρχ. 1.000.000.000. Ἡ προκύπτουσα διαφορά ὑπὲρ τῶν ἐσόδων ἀνέρεται εἰς δρχ. 225.000.000. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τῶν 225.000.000 δρχ., ἐὰν ἀφαιρεθῇ ἡ ἀξία τοῦ προϋπολογιζομένου μέλλοντος νὰ καταναλωθῇ χάρτου καὶ ἄλλων καταναλωσίμων ὕλικῶν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐν τῇ ἀποθήκῃ ἀποθεμάτων ἐκ δρχ. 55.000.000, ὡς καὶ ἡ ἀναλογουσα ἀποσβέσεις μηχανημάτων λόγῳ χρήσεως δρχ. 70.000.000 ἥτοι σύνολον δρχ. 125.000.000, θὰ ἐναπομείνῃ καθαρὸν κέρδος ὑπὲρ τοῦ Τυπογραφείου δραχμ. 100.000.000 καὶ ἀναλυτικώτερον δραχμ. 60.000.000 ἐξ ἐκτυπώσεων τῆς Ἀπ. Διακονίας καὶ δρχ. 40.000.000 ἐξ ἐκτυπώσεων τρίτων.

Βιβλιοπωλεῖον Ἀπ. Διακονίας : Ἡ κίνησις τῆς πωλήσεως βιβλίων εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγίας Φιλοθέης βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἀπ. Διακονίας, ἐκδόσεως Ἀπ. Διακονίας, ὁλονὸν καὶ αὐξάνει. Κατὰ τὰς ἡμετέρας προβλέψεις ἡ εἰσπραξις ἐκ πωλήσεως βιβλίων καὶ τρίτων κατὰ τὴν παρούσαν χρῆσιν θὰ ἀνέλθῃ εἰς δρχ. 34.700.000. Τὰ προϋπολογιζόμενα ἐξοδα λειτουργίας θὰ ἀνέλθουν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δρχ. 17.000.000.

Ἐπειδὴ λόγῳ τῆς μειονεκτικῆς θέσεως τοῦ Βιβλιοπωλείου παρεμποδίζεται ἡ εὐρυτέρα κίνησις αὐτοῦ καὶ ἡ μεγαλύτερα διάδοσις τῶν ἡμετέρων βιβλίων, κατὰ ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τοῦ Κεντρ. Συμβουλίου τῆς Ἀπ. Διακονίας, ἐτέθη εἰς τὸν Προϋπολογισμόν ποσὸν δρχ. 70.000.000 διὰ τὴν ἀνέγερσιν εἰς κεντρικώτερον καὶ καταλλήλοτερον μέρος τῶν Ἀθηνῶν ἰδιοκτητοῦ κτιρίου πρὸς στέγασιν καὶ λειτουργίαν ἀξιοπρεπεστέρου Βιβλιοπωλείου. Διὰ τὸν σκελετὸν τοῦ νέου Βιβλιοπωλείου προϋπελογίσθησαν δρχ. 15.000.000.

Δ/σις Κατηχητικῶν Σχολείων : Ὑπὸ τῆς Δ/σεως Κατηχητικῶν Σχολείων θὰ καταβληθῇ καὶ κατὰ τὴν ὑπ' ὄψει χρῆσιν πᾶσα προσπάθεια, ὥπως παρασχεθῶσι

εἰς τοὺς Κατηχητάς ἱκανὰ μέσα πρὸς καλλιτέραν καὶ ἀποδοτικωτέραν ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου αὐτῶν. Πρὸς τοῦτο προβλέπεται ἡ διάθεσις ποσοῦ δρχ. 50.000.000 διὰ τὴν ἐκδόσιν καὶ νέων καταλλήλων Κατηχητικῶν βοηθημάτων, ὡς καὶ ἐτέρων δρχ. 50.000.000 δι' ἐκτύπων Σημειωματαρίων καὶ Εἰκόνων καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν Κατηχητικῶν Σημάτων. Τὸ ἐσοδὸν ἐκ τῆς διαθέσεως τῶν ἀνωτέρω καὶ τῶν νῦν ὑπαρχόντων τοιούτων προϋπολογίζεται ὅτι θὰ ἀνέλθῃ εἰς 250.000.000 δρχ., ὑπερκαλυπτούσας τὰς προϋπολογισθείσας δαπάνας.

Διαχειρίσις Ἀγ. Βαρβάρας Δαφνίου : Τὰ προϋπολογιζόμενα ἐσοδα ἐκ τοῦ Ἱ. Προσκυνήματος τῆς Ἀγ. Βαρβάρας Δαφνίου ἀνέρχονται εἰς 317.000.000 δρχ. προερχόμενα κυρίως ἐκ κηροῦ, ἐλαίου, ἱεροτελεστιῶν κλπ., ἐναντι προϋπολογιζομένων ἐξόδων δρχ. 246.000.000. Τὸ ὑπὲρ τῶν ἐσόδων πλεόνασμα ὑπολογίζεται ὅτι θ' ἀνέλθῃ εἰς δρχ. 71.000.000. Τὰ ἐσοδα τῆς Πανηγύρεως ὑπολογίζονται εἰς δρχ. 90.000.000 μὲ ἀντίστοιχα ἐξοδα δρχ. 20.000.000.

Κατὰ τὴν παρούσαν χρῆσιν προϋπελογίσθη ποσὸν δρχ. 60.000.000 δι' ἀπραιτήτους ἐπισκευὰς τοῦ Ναοῦ καὶ τοῦ συγκροτήματος τῶν κτιρίων αὐτοῦ.

Διαχειρίσις Ἀγ. Βαρβάρας Πατησίων. Αἱ πρόσοδοι τοῦ Ἱ. Ν. Ἀγ. Βαρβάρας Πατησίων προϋπελογίσθησαν εἰς 262.000.000. Εἰς τὰ ἐσοδα ταῦτα ὑπελογίσθησαν ἐκτὸς τῶν ἄλλων προσόδων καὶ δωρεὰ 30.000.000 δρχ. τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῆς Προνοίας Ἀγίας Βαρβάρας, πρὸς συνέχισιν τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Ναοῦ, δρχ. 50.000.000 τοῦ Δήμου Ἀθηναίων πρὸς κάλυψιν ἐνὸς ρέμματος καὶ ἐξωραϊσμοῦ τοῦ ἐκεῖ χώρου, ὡς καὶ προβλεπόμενον ἕτερον ποσὸν δρχ. 50.000.000 ἐξ εἰσφορῶν διαφόρων ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Ἱ. Ναοῦ.

Τὰ ἐξοδα προϋπελογίσθησαν εἰς δρχ. 230.500.000. Ἐκ τούτων δρχ. 125.000.000 θὰ διατεθοῦν ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Ἱ. Ναοῦ τὰ δὲ ὑπόλοιπα διὰ διάφορα ἄλλα ἐξοδα.

Λειτουργία Σχολῆς «Ἐργάνη Ἀθηνᾶ». Ἡ Βιοτεχν. Σχολὴ τοῦ Ἰδρύματος Ἀγ. Βαρβάρας Πατησίων, κατὰ τὰς προβλέψεις ἡμῶν, θὰ πραγματοποιήσῃ κατὰ τὴν παρούσαν χρῆσιν ἐσοδα δρχ. 261.000.000. Ἐκ τῶν ἐσόδων τούτων τὰ κυριώτερα εἶναι: Ἐσοδα ἐκ διδασκτρων δρχ. 200.000.000, ἐξ ἐκτάκτου ἐπιχορηγήσεως Ἐμπορ. καὶ Βιομηχ. Ἐπιμελητηρίου δρχ. 8.000.000 καὶ διάφορα ποσὰ ἐκ διαφόρων ἄλλων δωρεῶν ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τῆς Σχολῆς.

Αἱ δαπάναι τῆς παρούσης χρήσεως προϋπελογίσθησαν ἐν συνόλῳ δρχ. 287.000.000, ἐκ τῶν ὁποίων διατίθενται ὑπὲρ τοῦ ἡδὴ ἀνεγειρομένου διδαστηρίου τῆς Σχολῆς δρχ. 50.000.000, προερχόμεναι ἐξ ἐπιχορηγήσεως τῆς Ἀπ. Διακονίας. Κατὰ τὴν παρούσαν χρῆσιν προβλέπεται εἰσεῖτις ἐπιχορηγήσεως δρχ. 400.000.000 τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ καὶ Βιομηχανίας διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς Σχολῆς. Τὰ ὑπόλοιπα διατίθενται δι' ἀμοιβὰς τοῦ διδακτικοῦ καὶ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ δρχ. 176.000.000, δι' ἀγορὰν μηχανημάτων, ἄλλων βοηθητικῶν ὀργάνων καὶ ἐπιπλῶν δρχ. 19.000.000, δι' ἡλεκτρικὰς ἐγκαταστάσεις καὶ

παροχήν ηλεκτρικοῦ ρεύματος δρχ. 10.000.000 καὶ τὰ υπόλοιπα δρχ. 32.000.000 δι' ἐξόδα φωτισμοῦ, θερμάνσεως, καθαριότητος κλπ.

Διὰ τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ ἤδη ἀνεγειρομένου διδαστηρίου θὰ δυνηθῇ ἡ Σχολὴ νὰ στεγασθῇ εἰς ἰδιόκτητον οἶκον πληροῦν ἀπάσας τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Σχολῆς. Ὁ ἐσωτερικὸς ἐφοδιασμὸς τῆς Σχολῆς ἐκ θρανίων, μελανοπινάκων κ. ἄ. εἰδῶν δὲν θὰ ἐπιβαρύνῃ οὐδόλως τὸν Προϋπολογισμὸν τῆς Ἀπ. Διακονίας, διότι ἀνελήφθη ἡ ἐκτέλεσις τούτων διὰ δωρεᾶς ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας Ἀγ. Βαρβάρας Πατησίων, πρὸς τὸ ὅποιον ἡ Ἀπ. Διακονία ἐκφράζει τὰς θερμὰς αὐτῆς εὐχαριστίας.

Διαχειρίσεις Ἱ. Τάγματος Ἀγ. Παντελεήμονος. Αἱ πρόσδοσι ἐκ τῆς Διαχειρίσεως τοῦ Ἱ. Τάγματος Ἀγ. Παντελεήμονος προϋπελογίσθησαν εἰς δρχ. 60.000.000, προσερχόμεναι ἐκ προσόδων κτημάτων Κύμης δρχ. 40.000.000, ἐκ κρατικῆς ἐπιχορηγήσεως ὑπὲρ τοῦ Ὀρφανοτροφείου Κύμης δρχ. 12.000.000, ἐξ ἐσόδων Ἱ. Ν. Κύμης δρχ. 6.000.000 καὶ ἐξ ἐνοικίων ἀκινήτου Ἀθηνῶν δρχ. 2.000.000.

Ἐναντι τῶν ἀνωτέρω ἐσόδων τῶν δρχ. 60.000.000 προϋπολογίζονται ἐξόδα ἐν συνόλῳ δρχ. 130.000.000 κατανεμόμενα ὡς ἑξῆς: Διὰ τροφοδοσίαν Ὀρφανοτροφείου δρχ. 40.000.000, διὰ μισθοδοσίαν προσωπικοῦ δρχ. 30.000.000 καὶ διὰ διάφορα ἄλλα ἐξόδα δρχ. 60.000.000.

Τὰ εἰσοδήματα τῶν κτημάτων τῆς Κύμης προϋπολογίζονται εἰς προϊόντα ἀξίας δρχ. 40.000.000, τὰ ὅποια ἡμῶς καταναλίσκονται κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὸ ἐκεῖ Ὀρφανοτροφεῖον καὶ συμπεριλαμβάνονται εἰς τὰ προϋπολογισθέντα ἐξόδα τῆς τροφοδοσίας αὐτοῦ.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω δαπανῶν διὰ τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Κύμης, προϋπολογίζονται δρχ. 2.000.000 διὰ διάφορα ἄλλα μικροῦς ἐξόδα προβλεπόμενα διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς λοιπῆς περιουσίας τοῦ Ἱ. Τάγματος εἰς Ἀθήνας κλπ.

Διαχειρίσεις Βιοτεχνικῆς Σχολῆς «Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος» ἐν Πάτμῳ: Εἰς τὴν παροῦσαν χρήσιν προβλέπεται ὅτι κατὰ τὰ ὑπάρχοντα δεδομένα, ἐκτὸς τῶν διαφόρων τροφίμων καὶ ἐφοδίων, τὰ ὅποια ἀποστέλλονται παρ' ἡμῶν δωρεάν, θὰ χορηγηθῶσι καὶ μετρητὰ περὶ τὰς δρχ. 30.000.000 διὰ τὴν συντήρησιν καὶ λειτουργίαν τῆς Σχολῆς.

Διὰ τῆς ἐνισχύσεως ταύτης ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Σχολή, διοργανουμένη ἐπὶ τὸ καλλίτερον, θὰ κατορθώσῃ διὰ δημιουργίας ἐκθέσεων καὶ πρατηρίων ν' ἀποδώσῃ σὺν τῷ χρόνῳ ἱκανοποιητικώτερα ἀποτελέσματα πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῆς Σχολῆς.

Δαπάναι Διοικήσεως καὶ Λειτουργίας τῶν Κεντρ. Ὑπηρεσιῶν: Τὰ ἐξόδα Διοικήσεως καὶ λειτουργίας τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν κατὰ τὴν παροῦσαν χρήσιν προϋπελογίσθησαν εἰς τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 605.000.000. Ἡ παρατηρουμένη αὐξησις ὀφείλεται εἰς τὴν γενικὴν ὑψώσιν τῶν τιμῶν φωτισμοῦ, θερμάνσεως, ὑδρεύσεως, Ταχυδρομικῶν - Τηλεγραφικῶν - Τηλεφωνικῶν κλπ., ὡς καὶ εἰς τὴν γενικὴν αὐξησιν τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων.

Δαπάναι διάφοροι: Κατὰ τὴν παροῦσαν χρήσιν

προϋπελογίσθησαν καὶ αἱ κάτωθι δαπάναι, ἀνήκουσαι εἰς διάφορα Κεφάλαια καὶ ὑπηρεσίας.

Διὰ μισθοῦ καὶ ὁδοιπορικὰ Βοηθῶν Ἱεροκηρύκων δρχ. 120.000.000.

Διὰ σύγκλησιν Συνεδρίου Ἱεροκηρύκων Δραχμὰς 20.000.000.

Διὰ ἐξόδα Δίψεως Ἐξομολογήσεως δρχ. 10.000.000 ἐξ ὧν δρχ. 5.000.000 δι' ἱδρυσιν εἰδικοῦ Φροντιστηρίου Πνευματικῶν.

Δι' ἐξόδα διοργανώσεως Παραρτημάτων τῆς Ἀπ. Διακονίας δρχ. 30.000.000.

Δι' ἐξόδα Δίψεως Κατηχητικῶν Σχολείων δρχ. 10.000.000.

Δι' ἐξόδα ὑποτροφίας σπουδαστῶν εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν δρχ. 20.000.000.

Δι' ἐξόδα ξενίας ξένων ἀποστολῶν δρχ. 5.000.000.

Δι' ἐξόδα διαχειρίσεως ἐντύπων (ἐξόδα συσκευασίας καὶ ἀποστολῆς δεμάτων κλπ.) δρχ. 92.000.000.

Διὰ δαπάνην προμηθείας Τυπογραφικοῦ χάρτου καὶ ἐξόδα διαχειρίσεως αὐτοῦ δρχ. 105.000.000.

Δι' ἐξόδα καταρτίσεως Βιβλιοθήκης Ἀπ. Διακονίας δρχ. 70.000.000, λόγῳ τῆς ἀποκτήσεως τῆς ἐν Παρίσι Βιβλιοθήκης τοῦ ὁμογενοῦς κ. Μπούντα.

Διὰ προμήθειαν μηχανήματος ἠχογραφήσεως καὶ ἄλλων ὀργάνων δρχ. 20.000.000.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ὁ παρὼν Προϋπολογισμὸς, ὁ ὁποῖος συνετάγη ὅσον τὸ δυνατόν ἐπὶ θετικῶν βάσεων, παρουσιάζει σύνολον ἐσόδων δρχ. 7.525.947.743 ἔναντι συνόλου ἐξόδων 6.277.150.603 δρχ.

Οὕτω ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἐναπομείνῃ περίσσειμα ἐκ δρχ. 1.248.797.140, τὸ ὅποιον κατενεμήθη α) εἰς Ἀποθεματικὸν Τακτικὸν δρχ. 748.797.140 δι' ἐνδεχομένας υπερβάσεις τῶν προϋπολογισθεισῶν πληρωμῶν καὶ β) εἰς Ἑκτακτὸν Ἀποθεματικὸν δρχ. 500.000.000 πρὸς κάλυψιν νέων ἀπροβλέπτων δαπανῶν.

Διὰ τὸ περίσσειμα τοῦτο συνετέλεσεν κατὰ πολὺ τὸ ἐναπομείναν ὑπόλοιπον ἐκ τῆς συνετῆς διαχείρισεως τῆς παρελθούσης χρήσεως, ἥτις ἀφῆκεν περίσσειμα εἰς μετρητὰ καὶ καταθέσεις παρὰ Τραπεζαίας ποσὸν δρχ. 573.139.243. Ἄρα τὸ πραγματικὸν περίσσειμα τῆς παρούσης χρήσεως ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἀνέλθῃ εἰς δρχ. 675.657.897.

Καὶ κατὰ τὴν τρέχουσαν χρήσιν θὰ καταβληθῇ πᾶσα δυνατὴ προσπάθεια, ἵνα ἡ ἐκτέλεσις τοῦ Προϋπολογισμοῦ μὴ ἀποστῇ τῆς πραγματικότητος, ἀλλὰ περιορισθῇ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν προϋπολογισθέντων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20ῇ Ἰουλίου 1953.

Ὁ Γεν. Διευθυντὴς
ἀ.α.

Ὁ Προϊστάμενος
τῶν Οἰκ. Ὑπηρεσιῶν

Ἀρχιμ. ΒΑΡΝ. ΤΖΩΡΤΖΑΤΟΣ

Ι. ΣΑΧΙΝΗΣ

Ὁ μὴ κρατῶν εἰς τὰς χεῖράς του τὴν σημαίαν τῆς ἀγάπης χριστιανὸς δὲν εἶναι γνήσιος χριστιανός.

Ὁ νικῶν τὴν σάρκα διὰ τοῦ ὅπλου τῆς ἐγκρατείας εἶναι γενναῖος στρατιώτης.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ
ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Έπιτροπή Έυποτροφιών

*Άνακοίνωσις θέσεων ύποτροφιών εις τό έξωτερικόν
προσφερομένων διά τό Άκαδημαϊκόν έτος 1954-55*

Υπό του Οίκουμενικού Συμβουλίου των Έκκλησιών προσφέρονται περίπου 100 ύποτροφίαι, εις νέους και νέας διά σπουδάς, εις Καναδάν, Γαλλίαν, Ιταλίαν, Γερμανίαν, Μεγάλην Βρετανίαν, Σουηδίαν, Έλβετίαν, Ήν. Πολιτείαν Άμερικής ή εις οίανδήποτε άλλην χώραν, την όποιαν ό αίτών ήθελεν έκλέξει, χωρίς νά είναι πάντοτε δυνατή ή έπιτυχία ύποτροφίας εις την χώραν της έκλογής του.

Αί ύποτροφίαι αδται δίδονται εις φοιτητάς της Θεολογίας ή και μη θεολόγους φοιτητάς, προετοιμαζομένους πάντως δι' ύπηρεσίαν έκκλησιαστικήν. Ειδικώτερον προτιμώνται φοιτηταί, οί όποιοι έχουν ως κύριον σκοπόν των την έξυπηρέτησιν της Έκκλησίας των και ούχι την άτομικήν αυτών προώθησιν. Αί ύποτροφίαι, περαιτέρω, είναι εκδήλωσις συναδελφώσεως μεταξύ των Έκκλησιών, αί όποίαι προσφέρουν αυτάς τάς εύκαιρίας διά την μεταξύ των ανάπτυξιν χριστιανικής άλληλεγγύης.

Τά προσόντα, τά όποία πρέπει νά έχουν οί αίτούντες, και άλλαι πληροφορίες, αί όποίαι χρειάζονται σχετικώς με αυτάς, έκτίθενται εις την κατωτέρω ανακοίνωσιν, ή όποια έχει τόν τίτλον «*Άρχαί διέπουνσαι την έκλογήν ύποτρόφων*». Τά άναφερόμενα εις αυτήν έντυπα, συμπληρωμένα, δέον νά έπιστραφούν εις Γενεύην διά της Έθνικής Έπιτροπής, Γραφείον Καθηγητού κ. Άμύλκα Σ. Άλιβιζάτου, Άγ. Φιλοθέης 19, ή όποια μεριμνά διά τάς Έυποτροφίας Καναδά και Ήν. Πολιτειών, πρό της 1ης Ιανουαρίου 1954, διά δέ τάς εις την Εύρώπην ύποτροφίας πρό της 1ης Φεβρουαρίου 1954.

Τά άποτελέσματα θά γίνουν γνωστά έντός 2 μέχρι 4 μηνών, από των ως άνω ήμερομηνιών, ταύτα δ' έξαρτώνται, βεβαίως, από τόν αριθμόν των αιτήσεων, αί όποίαι θά ληφθούν από όλον τόν κόσμον, και από τό χρονικόν διάστημα, τό όποιον θά χρειασθί διά νά παραχωρηθούν έκ μέρους των σχετικών πανεπιστημιακών Σχολών αί ύπάρχουσαι θέσεις εις τούς έπιτυχόντας ύποψηφίους.

*Άρχαί διέπουνσαι**την έκλογήν ύποτρόφων φοιτητών*

1. Σκοπός.

α) Τό πρόγραμμα ύποτροφιών έχει σκοπόν νά ένισχύση την εργασίαν και νά πλουτίση τόν από κοινού βίον των Έκκλησιών εις όλας τάς χώρας δι' ανταλλαγής δυναμικών ήγετών, άνδρών και γυναικών, κατά τό διάστημα της προετοιμασίας των διά την ύπηρεσίαν των εις την κοινωνίαν.

β) Ο κύριος σκοπός της προσφοράς των ύποτροφιών αυτών εις τό έξωτερικόν είναι νά δοθί εις τούς σπουδαστάς ή εύκαιρία πρός σπουδήν, ή όποία δέν είναι δυνατή εις την πατρίδα των, ή νά προσφέρη άνωτέραν εργασίαν εις εκείνους, οί όποιοι έχουν τά προσόντα νά ώφεληθούν από αυτήν, ή άκόμη, νά προσφέρη ειδικήν διαπαιδαγώγησιν και πρακτικήν έμπειρίαν, ως την έρευναν βιβλικών σπουδών ή ιστορίαν της Έκκλησίας ή της νεολαίας, νοσοκομειακήν δράσιν, θρησκευτικήν δημοσιογραφίαν, κ.ο.κ.

γ) Αί ύποτροφίαι αúται δέν έχουν σκοπόν νά προωθήσουν προσωπικά ένδιαφέροντα των φοιτητών, αλλά σαφώς άποβλέπουν εις την προπαρασκευήν αυτών δι' άποτελεσματικήν (δυναμικήν) ήγερσιν εις τάς Έκκλησίας και κοινότητας της πατρίδος των.

2. Προϋποθέσεις έπιτυχίας.

1. Ο ύποψήφιος πρέπει νά προκριθί από την σχετικήν Έπιτροπήν Άλληλοβοηθείας και Σχέσεων μετά των Ξένων Έκκλησιών της Χώρας του, προτού ή αίτησίς του έξετασθί από την Έπιτροπήν ύποτροφιών, ως έχων τά άπαιτούμενα προσόντα. Ταύτα είναι τά ακόλουθα:

α) Πρέπει νά έχη ισχυράν πεποίθησιν εις την χριστιανικήν και έκκλησιαστικήν του κλήσιν, κατά τό δυνατόν τελείαν κοινωνικήν υπόστασιν, προσωπικήν άκεραιότητα και ευθύτητα, πεποίθησιν επί τάς ύψηλάς αρχάς της χριστιανικής Ήθικής, καλήν σωματικήν ύγείαν και συναισθηματικήν σταθερότητα.

β) Πρέπει νά παρουσιάση σαφή άναφοράν των άντικειμενικών σκοπών των σπουδών του εις τό έξωτερικόν και σύντομον διάγραμμα του προβλεπομένου προγράμματος εργασίας του έντός της Έκκλησίας και κοινότητος της πατρίδος του, άμα τή έπιτροπή του.

γ) Πρέπει νά χειρίζεται άρκετά καλά την γλώσσαν της χώρας, εις την όποιαν σκοπεύει νά σπουδάση, άκόμη δέ και νά την όμιλή.

δ) Δέν πρέπει νά είναι άνω των 30 έτών, έκτός έξαιρετικών περιπτώσεων αί όποίαι πάλιν πρέπει νά έκτεθούν πλήρως, δι' ειδικήν εξέτασιν.

ε) Πρέπει νά έχη άρκετήν ώριμότητα και προεργασία, διά νά ώφεληθί όσον τό δυνατόν περισσότερο από τάς σπουδάς του εις τό έξωτερικόν. Έάν ύπάρχουν εύκολαί διά θεολογικάς σπουδάς εις την πατρίδα του, θά πρέπει νά έχη συμπληρώσει τουλάχιστον δύο ή προτιμώτερον τρία έτη θεολογικών ή συναφών σπουδών (ως πρός ήμάρς πρέπει νά έχη πτυχίον της Θεολογικής Σχολής).

στ) Έάν είναι νυμφευμένος, δέν πρέπει νά έχη την σύζυγον ή τέκνα μετ' αυτού εις τό έξωτερικόν κατά την διάρκειαν των σπουδών του.

2. Υπό την προϋπόθεσιν, ότι αί ύποτροφίαι αúται είναι μία εκδήλωσις άλληλεγγύης μεταξύ Έκκλησιών, δύο προϋποθέσεις χρειάζονται, τάς όποίας έκαστος ύποψήφιος πρέπει νά έχη ύπ' όψει.

α) Πρέπει νά ύποσχεθί, ότι έπιστρέφων εις την πατρίδα του μετά την συμπλήρωσιν ενός έτους σπουδών εις τό έξωτερικόν, θά είναι έτοιμος νά έξυπηρέτησιν την Έκκλησίαν.

β) Κατά την διάρκειαν της ύποτροφίας πρέπει νά θεωρή τόν έαυτόν του υπό την δικαιοδοσίαν και τούς κανονισμούς της Έπιτροπής ύποτροφιών και του Άκαδημαϊκού Ιδρύματος, τό όποιον ένδιαφέρεται δι' αυτόν.

3. Έυποτροφίαι δι' Άμερικήν και Καναδάν δίδονται δι' έν έτος, κατόπιν όμως αίτήσεως του ύποψηφίου δυνατόν νά θεωρηθί ή αίτησίς του δι' ύποτροφίαν όλιγώτερον του ενός έτους διά σπουδάς, εις ειδικάς περιπτώσεις.

4. Έάν ύπότροφός τις έχη έπιδείξει έξαιρετικάς ικανότητας κατά τό πρώτον έξάμηνον των σπουδών του, παράτασις δέ του χρόνου της ύποτροφίας του θά απέβαινε πρός όφελος της Έκκλησίας του, δύναται νά δώση αίτησιν δι' έν άκόμη έτος σπουδών.

Τοιούτου είδους αίτήσεις δέον νά γίνωνται μέχρι της 31ης Ιανουαρίου εις την Έπιτροπήν Άλληλοβοηθείας και Σχέσεων μετά των Ξένων Έκκλησιών της Χώρας του. Αύτη θά συνεννοηθί με τάς Άρχάς του Πανεπιστημίου, έξ ού προέρχεται ό ύπότροφος, κατόπιν δέ θά συνεννοηθί μετά της Έπιτροπής ύποτροφιών του Οικ. Συμβουλίου, ή όποία τελικώς θά γράψη πρός την ως άνω Έπιτροπήν.

Μή κανονικάί αίτήσεις διά παρατάσεις δέν θά ληφθούν ύπ' όψιν.

5. Η αίτησις του ύποψηφίου πρέπει νά συνιστάται θετικώς υπό της Έκκλησίας του, τοϋθ' όπερ σημαίνει, ότι ή ύποτροφία αύτη, ή ή παρατάσις της,

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει.

Ἡ «Ἐκκλησία» εὔχεται πρὸς τοὺς ἀναγνώστας της, ὅπως τὸ ἀρξάμενον νέον ἔτος ἀποβῇ εἰς πάντας φορεὺς ἀληθινῆς εὐδαιμονίας καὶ ἀδιαπτώτου χαρᾶς, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ὁποίας ἐπικαλεῖται πλουσίαν τὴν εὐλογίαν τοῦ Παναγάρχου Πατρὸς. Ἀλλ' ὥς μὴ λησμονηθῇ ποτε, ὅτι τῆς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ καθίστανται ἄξιοι οἱ ἀγαπῶντες τὸ θέλημά Του καὶ οἱ προσπαθοῦντες νὰ συμμορφώσωσι τὴν ζωὴν των πρὸς αὐτό, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἀποτελεῖ τὴν μόνην πραγματικὴν πηγὴν τῆς εὐδαιμονίας καὶ τῆς χαρᾶς, ὅσης δύναται ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ν' ἀπολαύσῃ ὁ ἄνθρωπος, ὡς ἀρραβὼνα τῆς ἀτελευτήτου μακαριότητος, πρὸς τὴν ὁποίαν μᾶς ὁδηγεῖ ἡ πάροδος τοῦ χρόνου.

Ἐλπιδοφόρος ἀπαρχή.

Μετὰ πολλῶν ἐλπίδων ὑποδέχεται τὴν ἔναρξιν τοῦ νέου ἔτους ἐφέτος ἡ πολυπαθὴς ἀνθρωπότης, διότι οἱ ἐξ ὅλων τῶν σημείων τοῦ παγκοσμίου πολιτικοῦ ὁρίζοντος ἀκουσθέντες λόγοι καὶ αἱ συναφεῖς πρὸς τοὺτους ἐνέργειαι τῶν ἐκπροσώπων τῶν μέχρι τοῦδε τόσον ζωηρῶς διίσταμένων κρατῶν φαίνεται νὰ διαπνέωνται ἀπὸ τὴν συναίσθησιν, τοῦλάχιστον, τῆς βαθνύτης ἀνάγκης τῆς εἰρήνης. Εἴθε αἱ σκοτεινὰ δυνάμεις τῶν ἁμαρτωλῶν συμφερόντων νὰ μὴ δυνηθῶσι ν' ἀποδείξωσι φρούδας τὰς ἐλπίδας ταύτας καὶ νὰ μὴ βυθίσωσιν ἐκ νέου εἰς ἀπόγνωσιν τοὺς μετὰ τόσης ἀνακουφίσεως ἐνωτισθέντας τοὺς εἰρηνικοὺς λόγους τετραυματισμένους ἐκ τῆς τρομερᾶς ἀδελφοκτονίας καὶ αἱματοβορέκτους εἰσέτι λαούς. Εἴθε οἱ εἰρηνικοὶ οὗτοι λόγοι νὰ εὐρωσι τὴν εἰς ἔργα ἀπαράιτητον διὰ τὴν ἀνθρωπίνην εὐημερίαν ἐνσάρκωσιν των καὶ αἱ φιλειρηνικαὶ ἐνέργειαι, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἤρχισε τὸ νέον τοῦτο ἔτος, νὰ ἔχωσι τὴν ἀνταξίαν συνέχειάν των μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἐξαλείψεως ὅλων τῶν αἰτίων καὶ ὅλων τῶν ἀφορμῶν τῆς

θὰ ἐξυπηρετήσῃ περισσότερον τὰ συμφέροντα τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ.

6. Αἱ σπουδαὶ ὑποψηφίου πρέπει ν' ἀποτελοῦν συμπληρωμένον πρόγραμμα πανεπιστημιακῆς ἐργασίας καὶ νὰ ὑπολογισθοῦν κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῶν Ἀξιωματοῦχων τῆς Σχολῆς, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐγγραφῇ.

Αἱ σπουδαὶ αὗται πρέπει κανονικῶς νὰ κατευθύνωνται πρὸς τὴν λήψιν πανεπιστημιακοῦ διπλώματος· ἐὰν δὲ τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν, ἡ ἐκλογὴ τῶν σπουδῶν πρέπει νὰ γίνῃ οὕτως ὥστε νὰ ἐπιτευχῇ ἡ μεγίστη ὠφέλεια, ἡ ὁποία εἶναι δυνατόν νὰ προέλθῃ ἀπὸ τὴν ἀπονομὴν τῆς τοιαύτης ὑποτροφίας. Ὅσακις παρέχεται εὐκαιρία κατὰ τὸ ἔτος τῆς ὑποτροφίας, καθορίζεται μικρὰ περίοδος πραγματικῆς γνωριμίας τοῦ ὑποτρόφου μετὰ τὸ πρακτικὸν ἔργον τῆς Ἐκκλησίας τῆς χώρας, εἰς τὴν ὁποίαν σπουδάζει.

Υ. Γ. Εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους γνωρίζεται, ὅτι ἡ Βαλδεντικὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Ρώμης παρέχει μίαν ὑποτροφίαν, ὑπὸ ἐιδικούς ὁρους, περὶ τῆς ὁποίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβουν πληροφορίας, εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀλληλοβοηθείας καὶ Σχέσεων μετὰ τῶν Ξένων Ἐκκλησιῶν.

καχυποψίας, ἡ ὁποία παρεμποδίζει τὴν εἰρηρικὴν συμβίωσιν καὶ τὴν δημιουργικὴν συνεργασίαν τῶν ἐθνῶν. Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ ὥς ἐνώσωμεν πάντες τὰς πρὸς τὸν Θεὸν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης προσευχὰς μας.

Ἄνθρωποι ἀγάπης καὶ εἰρήνης.

Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπικαλεσθῶμεν μετὰ παρηγορίας καὶ μετ' ἀποτελέσματος τὸν Θεὸν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης, εἶναι ἀνάγκη νὰ εἴμεθα ἄνθρωποι ἀγάπης καὶ εἰρήνης, μαρτυρούμενοι ὄχι μόνον διὰ λόγων ἀλλὰ καὶ δι' ἔργων, προερχομένων ἀπὸ καρδίας εἰρηρικῆς καὶ πράγματι ἀγαπώσης. Καὶ θὰ πρέπῃ λοιπὸν ν' ἀνασκοπήσωμεν ἕκαστος τὸν βίον αὐτοῦ μετὰ θάρρους καὶ εἰλικρινείας, ἵνα διακρίνωμεν ἂν τοιοῦτοι ἢ ἄλλοι οὗτοι ὑπῆρξάμεν μέχρι τοῦδε καὶ ἀνάλογον νὰ λάβωμεν, εἰλικρινῇ πάλιν καὶ θαρραλέαν, τὴν ἀπόφασιν διὰ τὴν νέαν περίοδον τῆς ζωῆς μας, τὴν διὰ τῆς ἐνάρεξος τοῦ νέου ἔτους, σημειουμένην. Πρώτιστα δὲ πάντων ὅσοι διὰ τὴν θρησκευτικότητα αὐτῶν καὶ τὸν ἐνθεὸν ζῆλον δύνανται ἐν Κυρίῳ νὰ καυχηθῶσιν ἰδιαιτέρον ὅλως καὶ ἐπιτακτικώτερον ἔχουσι τὸ καθήκον τοῦτο. Πρώτοι αὗτοι ὀφείλουσι πανταχοῦ καὶ πάντοτε νὰ εἶναι ἄνθρωποι ἀγάπης καὶ εἰρήνης, ὡς ἀποτελοῦντες «τὸ ἅλας τῆς γῆς», κατὰ τὴν ἀθάνατον τοῦ Κυρίου ρῆσιν. Διότι, ὡς αὐτὸς πάλιν ὁ Κύριος εἶπεν: «Ἐὰν τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἁλισθῇσεται;»

Ἀνάγκη μεγίστης προσοχῆς!

Καὶ ἵνα εἰδικώτερον καὶ ἐπὶ μᾶλλον συγκεκριμένων πραγμάτων διηγήσωμεν, σημειοῦμεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη, ἵνα πάντες οἱ πανταχοῦ εἰλικρινῶς πιστεύοντες εἰς τὸν Χριστὸν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Του καὶ εἰλικρινῶς, πράγματι, προσπαθοῦντες ν' ἀγωνισθῶσι «τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν», ἀφέντες ἕκαστος εἰς τὴν μέχρι τοῦδε τυχὸν ἐχώριζεν, ἢ καὶ εἰσέτι χωρίζει, τοῦτον ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν καὶ συμμαχητῶν του, ἀναζητήσωσι μᾶλλον ὅ,τι δύναται νὰ ἐνώσῃ τοὺτους, ἵνα μὴ «εἰς κενὸν» κοπιῶσιν. Διότι «ὅπου ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν φάυλον πρᾶγμα» καί, ὅπως ὁ Κύριος εἶπε, «πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς οὐ σταθῇσεται». Δι' ὃ καὶ τὸ Πνεῦμα, διὰ τοῦ Ἀποστόλου, λέγει: «Εἰ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπ' ἀλλήλων ἀναλωθῇτε».

Ὅ,τι ἐθλίβε τὸν Ἀπόστολον τῶν ἐθνῶν, τὸ «ἐγὼ μὲν εἰμι Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Παῦλον, ἐγὼ δὲ Ἀπολλώ...», ἐπαναλαμβανόμενον συχνὰ καὶ εἰς τὰς ἡμέρας μας, δὲν εἶναι δυνατόν ἢ νὰ προκαλῇ βαθυτάτην θλίψιν εἰς πάντα πονοῦντα διὰ τὸν τόπον τοῦτον. Διότι ὁ ἑλληνικὸς λαός, ὁ τοσαῦτα παθὼν ἀπὸ τῶν ἐκ διαφόρων αἰτίων διαιρέσεων, δικαιούται, ἐπὶ τέλους, ν' ἄξιόι καὶ ν' ἀγαμένη παρὰ τῶν ἑργατῶν τοῦ χριστιανικοῦ Εὐαγγελίου, ὅπως τῷ χορηγεῖσθαι εἰς τὸ νὰ λησμονήσῃ τὰς ἄλλας αἰτίας τῶν διχονοιῶν. Ἀλλ' ὅταν καὶ ὁ θρησκευτικὸς ζῆλος γίνεται νέα ἀφορμὴ πρὸς διαίρεσιν καὶ διχοστασίαν; Τί θὰ συμβῇ; Καὶ αὐτὸς ὁ Χριστὸς τότε ἐρωτᾷ: «Εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί, τὸ σκότος πόσον;»

Ἀσεβής πλαστοπροσωπία.

Εἰς ἀθηναϊκὴν ἐφημερίδα ἐδημοσιεύθη ἡ ἀπορία, πῶς ἐπετράπη ἡ ὑπὸ τῶν καταστηματαρχῶν χρησιμοποίησις τῆς μορφῆς τοῦ ἁγίου Βασιλείου διὰ τὴν διαφήμισιν τῶν ἐμπορευμάτων των, κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου Ἑτους.

Ἡ διάθεσις τοῦ ἀρθρογράφου εἶναι ἀξιοπρόσεκτος καὶ ἀξιεπαινος καὶ ἔχει οὗτος δίκαιον ἀπορῶν καὶ διαμαρτυρόμενος διὰ τὴν διαφημιστικὴν ταύτην μέθοδον, ἐφ' ὅσον πιστεύεται κοινῶς, ὅτι ἡ ὑπ' αὐτῆς χρησιμοποιοιμένη κωμικὴ γεροντικὴ μορφή εἶναι, τῷ ὄντι, ἡ τοῦ ἁγίου Βασιλείου.

Δὲν πρόκειται ὁμως ἐν τῇ πραγματικότητι περὶ τῆς μορφῆς τοῦ μεγάλου Πατρὸς καὶ Διδασκάλου τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ περὶ ἁλλοδαποῦ τινος καὶ πάντῃ ὀθνείου τύπου, ἐλθόντος εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς ἐκ δυσμῶν. Πρόκειται περὶ τοῦ φανταστικοῦ Père Noël τῶν γάλλων, τοῦ καὶ παρὰ τοῖς ἄγγλοις καὶ ἀμερικανοῖς γνωστοῦ ὡς Santa Claus, ὅστις, τοῦτο μὲν ἕνεκα ἀμαθείας, τοῦτο δὲ διὰ τὴν μαστίζουσαν τοὺς κοσμικοὺς κύκλους τῶν μεγαλοπόλεων ξενομανίαν, ἐπέτυχε νὰ πολιτογραφηθῇ καὶ παρ' ἡμῖν, ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ ἡμετέρου ἁγίου Βασιλείου, τοῦ «ἁγίου τῆς Πρωτοχρονιάς».

Πρόκειται λοιπὸν περὶ ἀσεβοῦς πλαστοπροσωπείας, ἡ ὁποία καὶ ὀρθὸν καὶ δίκαιον εἶναι νὰ σταματήσῃ.

Πιθηκισμοῦ κατορθώματα.

Ἀλλὰ καθ' ὅμοιον τρόπον ἐπολιτογραφήθησαν παρ' ἡμῖν καὶ δύο ἕτερα ἔθιμα τῆς Δύσεως, τὸ τοῦ «δένδρου τῶν Χριστουγέννων» καὶ τὸ τοῦ, διατηρήσαντος μάλιστα καὶ τὴν ξενικὴν τὸν ὀνομασίαν, «ρεβεγιόν».

Τὸ ἔθιμον τοῦ «δένδρου», ἐπικίνδυνον, ὡς κοινῶς ὁμολογεῖται, διὰ τὸν πενιχρότατον δασικὸν πλοῦτον τῆς Ἑλλάδος, τείνει βαθμυδὸν νὰ ἐξορίσῃ ὡς μὴ ὠφέλει τὴν πατροπαράδοτον καὶ ἑλληνικωτάτην «Βασιλόπηγαν», πρωτοστατούντων καὶ τινων ἐκ τῶν ἐλλήνων διδασκάλων, τῶν ἐντεταλμένων τὴν ἑλληνοπρεπῆ ἀγωγὴν τῶν Ἑλληνοπαίδων! Τοῦτο δὲ γίνεται ἤδη ὄχι μόνον τῇ ἀνοχῇ, ἀλλὰ καὶ τῇ ἐμπρόκτιφ ἐπιτενύσει τῶν προϋσταμένων των, καὶ ἀνοιτάτων μάλιστα, κρατικῶν λειτουργῶν! Καὶ φρονοῦμεν, ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι ἄμοιρον ἐνδιαφέροντος καὶ ἐξ ἐκείνων, ἅτινα δύνανται νὰ παρέρχωνται ἀπαράτηρητα, ἂν πράγματι ἔξῃ σημασίαν τινὰ διὰ τὸ ἔθνος ὃ σεβασμὸς τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων καὶ ἡ διατήρησις τῶν πατρῶν ἐθίμων.

Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὸ «δένδρον τῶν Χριστουγέννων», ἀθῶον, ἄλλως, καὶ ἀκίνδυνον καθ' ἑαυτό. Ἀλλ' ἐκεῖνα τὰ κοσμικὰ «ρεβεγιόν» τῆς παρομοιῆς τῶν Χριστουγέννων, τὰ βεβηλοῦντα αὐτόχρημα τὴν ἱερότητα τῆς ἑορτῆς, εἰς πείσμα τῶν ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων; Διότι τί ἄλλο εἶναι ἢ κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην πανηγυρικὴ κατάλυσις τῆς καθιερωμένης πρὸς τῆς ἑορτῆς νηστείας καὶ ἡ ἐν εὐθυμῇ διανυκτερεύσεις χριστιανῶν, πορευομένων τὸ πρῶν εἰς τοὺς οἴκους των ἵνα κοιμηθῶσιν, ἀντὶ νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸν καλοῦντα αὐτοὺς ναόν; ... Εἶναι καὶ τοῦτο

θλιβερόν ἀποκύημα τῆς ἀμαθοῦς ξενομανίας κοσμικῶν τινων κύκλων, ἐπιθυμούντων νὰ μιμηθῶσι—καὶ ἐπιτυγχάνοντων νὰ νοθεύωσιν καὶ νὰ καταστήσωσιν ἔνοχον—ὅ,τι ἀλλαχοῦ εἶναι τόσοον φυσικὸν καὶ τόσοον ἀθῶον. Διότι εἰς τὴν Δύσιν, ὅπου ἡ λειτουργία τῶν Χριστουγέννων τελεῖται τὸ μεσονύκτιον, οἱ ἐκκλησιασθέντες ἤδη κατ' αὐτὴν χριστιανοὶ καταλύουν τὴν νηστείαν—ὅπως συμβαίνει καὶ τὸ Πάσχα—εἰς τὴν ἑορτίον οἰκογενειακὴν των τράπεζαν, ἣν διὰ τοὺς ξένους καὶ τοὺς στερουμένους οἰκογενείας ἀντικαθιστᾷ ἡ πρὸς τοιαύτην ἐστίασιν εὐκαιρία τῶν διανυκτερευόντων ἐστιατορίων.

Ἀλλ' ἀρὰ γε, τοῦτο εἶναι τὸ μόνον ἐκ τῶν ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ συμβαινόντων, ὅπερ κατορθοῖ νὰ γελοιοποιήσῃ ὁ πιθηκισμὸς τῆς ἀμαθοῦς κοσμικότητος τῆς δῆθεν... ἀριστοκρατίας;

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Χθὲς (19) ἐπανελήφθησαν αἱ ἀπὸ τῆς 11ης τοῦ παρελθόντος μηνός, ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων, διακοπεῖσαι ἐργασίαι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

— Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2487/746 καὶ ἀπὸ 16 παρελθόντος μηνός Συνδικτικῆς Ἐγκυκλίου παρεκλήθησαν οἱ Σεβ. Ἱεράρχαι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ὑποβάλωσι τὴν ἐκθεσιν πεπραγμένων τοῦ λήξαντος ἔτους 1953.

— Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2063/747 καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς, ὡς ἀνωτέρω, ἡμερομηνίας Συνδικτικῆς Ἐγκυκλίου παρεκλήθησαν οἱ Σεβ. Ἱεράρχαι, ἵνα δώσωσι τοῖς παρ' αὐτοῖς Ἐφημερίοις τὰς ἀπαιτούμενας ὁδηγίας πρὸς παροχὴν πάσης ἱστορικῆς πληροφωρίας, σχετικῆς πρὸς τοὺς ἐκασταχοῦ ἱεροῦς ναοῦς, πρὸς τὸν λογοτέχνην κ. Ἀθαν. Θεοδωρόπουλον, προτιθέμενον νὰ συγγράψῃ «Τρίτομον Ἱστορίαν ἀπασῶν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκκλησιῶν».

— Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2607/748 καὶ ἀπὸ 21 παρελθ. μηνός Συνδικτικῆς Ἐγκυκλίου παρεκλήθησαν οἱ Σεβ. Ἱεράρχαι, ὅπως ἀποστείλωσι τῇ Ἱ. Συνόδῳ καὶ τῷ ΟΔΕΠ συγκεκριμένα κτηματολογικὰ στοιχεῖα τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αὐτῶν ὑπὸ ἀγριελαιῶν κεκαλυμμένων μοναστηριακῶν ἐκτάσεων καὶ ὅπως προέλθωσιν εἰς τὰς ἀναγκαίας πρὸς ἐξημέρωσιν τούτων ἐνεργείας, ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῆς μετὰ τοῦ Δημοσίου συμβάσεως προβλεπομένης προθεσμίας.

Ἀποστολικὴ Διακονία. Ἀποφάσει τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου συνεστήθη παρὰ τῇ Διευθύνσει τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως εἰδικὸν διὰ τοὺς Πνευματικοὺς Πατέρας Φροντιστήριον, εἰς ὃ θὰ φοιτήσωσιν ἅπαντες οἱ ἀσκούντες τὸ λειτούργημα τοῦ Ἐξομολόγου Κληρικοὶ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἡ διάρκεια τῶν μαθημάτων θὰ εἶναι τρίμηνος, ταῦτα δὲ θὰ γίνωνται δις τῆς ἐβδομάδος. Καθ' ἕκαστον τρίμηνον θὰ φοιτῶσιν εἰς αὐτὸ ἀνὰ τριάνοντα, ὀνομαστικῶς ὑπὸ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς πρὸς τοῦτο καλούμενοι, Κληρικοί. Ἡ φοίτησις διὰ τοὺς καλούμενους θὰ εἶναι ὑποχρεωτική. Ἡ σύστασις τοῦ Φροντιστηρίου ἀνγγέλλθη τοῖς ἐνδιαφερομένοις διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 82/18-1-1954 Ἐγκυκλίου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ὁ Γεν. Διευθυντὴς Καθηγητὴς κ. Βασ. Μ. Βέλλας, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Σεβ. Μηταπολίτου Ἡλείας κ. Γερμανοῦ, μετὰβάς τῇ 2ῃ τοῦ παρόντος μηνός εἰς Πύργον, ἔδωκε διάλεξιν ἐν τῇ αὐτῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἐπὶ τοῦ θέματος: «Ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ σύγχρονος σύγκρουσις τῶν κοινωνικῶν ἰδεῶν» ἐνώπιον τῶν Ἀρχῶν τῆς πόλεως καὶ πολυπληθοῦς ἄλλου ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου.

Τὸ πρωτὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὠμίλησε κατὰ τὴν θ. λειτουργίαν ἐν τῷ ἱ. ναῷ τῆς Ἀμαλιάδος, παρακληθεὶς ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου.

Τῇ 4ῃ τοῦ ἰδίου μηνὸς ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἐκόπη ἐν σεμνῇ τελετῇ ἡ «Βασιλόπηττα» τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. βοηθοῦ Ἐπισκόπου Ρωγῶν κ. Διονυσίου, ἐκπροσωποῦντος τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον. Κατ' αὐτὴν, ἀφ' οὗ ἐψάλησαν ἐπικαιρὰ ἐόρτια ᾠσματα καὶ ἀπηγγέλησαν ποιήματα ὑπὸ τῶν τροφίμων τοῦ Οἰκοτροφείου, ὠμίλησεν ὁ Διευθυντὴς αὐτοῦ Αἰδεσιμολ. κ. Ἰωάννης Σπ. Ράμφος καὶ μετ' αὐτὸν ἐξέφρασαν τὰς πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν εὐχαριστίας τῶν οἱ ἐν τῷ ἱδρύματι φιλοξενούμενοι ξένοι φοιτηταὶ ἐξ Ἰσπανίας, Φιλλανδίας, Γιουγκοσλαβίας καὶ Αἰθιοπίας. Παρέστησαν Ἀρχιερεῖς, Ἀκαδημαῖκοι, Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Κληρικοὶ καὶ ἄλλοι προσκεκλημένοι, καθὼς καὶ οἱ φοιτηταὶ τῆς Θεολογ. Σχολῆς.

Μετὰ τὴν τελετὴν ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ρωγῶν μετὰ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. κ. Γερασ. Κονιδάρη καὶ Ν. Τωμαδάκη καὶ τοῦ Αἰδεσ. κ. Σταματ. Γιαννίσου παρεκάθησαν εἰς τὴν κοινὴν φοιτητὴν τράπεζαν τοῦ Οἰκοτροφείου.

Ὁ Διευθυντὴς Θρησκ. Διαφωτίσεως καὶ Τύπου Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. κ. Ἐμμαν. Γ. Μυτιληναῖος, μετὰ τῇ 9ῃ τοῦ ἰδίου μηνὸς εἰς Τρίκαλα, προσκλήσει τὸν Σεβ. Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Δωροθέου, καὶ ξενισθεὶς παρ' αὐτῷ μετὰ πολλῆς τῆς ἀγάπης, ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον τὴν πρωΐαν τῆς ἐπομένης (Κυριακῆς) ἐν τῷ αὐτόθι μητροπολιτικῷ ναῷ· παραστάς δ' ἀκολούθησε εἰς τὴν τελετὴν τῶν ἐγκαινίων τοῦ αὐτόθι ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ἱδρυθέντος Ἐκκλησιαστ. Οἰκοτροφείου καὶ ὁμιλήσας κατ' αὐτὴν μετὰ τὴν Α. Σ., διηρμήνευσε τὴν ἐπὶ τῷ γεγονότι τούτῳ χαρὰν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὠμίλησε πρὸς τοὺς ἐν τῷ μητροπολιτικῷ γραφεῖῳ συγκεντρωθέντας Ἐφημερίους τῆς πόλεως, πρὸς οὓς διὰ λόγων θερμῶν παρουσίασεν αὐτὸν ὁ Πανοσιολ. Πρωτοσύγκελλος κ. Κλεόπας Θωμόπουλος, καὶ τὴν ἑσπέραν συμπαρακαθίσας μετὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου εἰς τὴν κοινὴν τράπεζαν τῶν πρώτων τροφίμων τοῦ ἐγκαινισθέντος Οἰκοτροφείου, ὠμίλησε καταλλήλως πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὸ δεῖπνον.

Ἐπισκεφθεὶς τῇ ἐπομένῃ εἰς τὰς ἑδρας τῶν τοῦς πλησιοχώρους Σεβ. Μητροπολίτας Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Κύριλλον καὶ Δημητριάδος κ. Ἰωακείμ, παρ' ὧν ἐγένετο ἐπίσης μετὰ πολλῆς τῆς ἀγάπης δεκτοί, συνειργάσθη μετ' αὐτῶν ἐπὶ ζητημάτων σχετικῶν πρὸς τὸ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις τῶν ἔργον τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας καὶ τῇ 13ῃ ἐπανεκάμψεν εἰς Ἀθήνας.

Τὸ Θεολογ. Οἰκοτροφεῖον ἐπεσκέφθη τὸν παρελθόντα μῆνα ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δέρκων κ. Ἰάκωβος, ὅστις, συμπαρακαθίσας εἰς τὴν φοιτητικὴν τράπεζαν, ὠμίλησε μετὰ τὸ γεῦμα πρὸς τοὺς φοιτητάς. Ἐπίσης ὠμίλησε πρὸς τοὺς τροφίμους τοῦ Οἰκοτροφείου ὁ Καθηγητὴς τῆς Θεολογ. Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Βασ. Ἰωαννίδης.

Ἐκυκλοφόρησαν τὰ ὑπ' ἀριθ. 25 (1) τεύχη τῶν Περιοδικῶν «Τὸ Χαραρὺμένο Σπῆτι» καὶ «Τὰ Χαραρὺμένα Παιδιά», διὰ τὸν παρόντα μῆνα Ἰανουάριον 1954, καὶ ἐξετυπώθησαν τὰ διὰ τὰς τέσσαρας Κυριακάς τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Φεβρουαρίου φύλλα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», ἅτινα ἤρχισαν ἀποστελλόμενα εἰς τὰς Ἐπαρχίας, παρ' ὧν ἔχουν ζητηθῇ.

Ἐξαντληθεισῶν τῶν δύο πρώτων ἐκδόσεων τῶν «Συμβουλῶν πρὸς τοὺς Ἐξομολογούμενους», ἐκτυποῦνται ἤδη αὐταὶ εἰς τρίτην ἐκδοσιν. Παραγγελλαὶ γίνονται δεκταὶ εἰς τὴν Ἀπ. Διακονίαν.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος τῇ 25ῃ λήξαντος μηνὸς ἐτέλεσε τὴν ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν Χριστουγέννων θείαν Λειτουργίαν ἐν τῷ Καθεδρικῷ ναῷ τῶν Ἀθηνῶν καὶ εὐθὺς μετ' αὐτὴν ἀπηύθυνεν ἀπὸ τοῦ ραδιοφώνου τὸ ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος φύλλου δημοσιευόμενον ἐόρτιον Μήνυμα πρὸς τὸν εὐσεβεῖ ἑλληνικὸν λαόν.

— Τῇ 1ῃ τοῦ παρόντος μηνὸς ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος, περιστοιχούμενος ὑπὸ τῶν ἐκ τῶν Συνδικῶν Συνέδρων Σεβ. Μητροπολιτῶν Δράμας κ. Γεωργίου καὶ Φλωρίνης κ. Βασιλείου, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ὑδρας κ. Προκοπίου καὶ πρώην Λήμνου κ. Βασιλείου καὶ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ρωγῶν κ. Διονυσίου, ἐτέλεσεν ἐν τῷ Καθεδρικῷ ναῷ τῶν Ἀθηνῶν τὴν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους ἐπίσημον Δοξολογίαν, εἰς ἣν παρέστησαν αἱ Α.Α.Μ.Μ. οἱ Βασιλεῖς μετὰ τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ Μέλη τῆς Κυβερνήσεως, τὸ Διπλωματικὸν Σῶμα καὶ οἱ λοιποὶ ἐπίσημοι.

Ἀκολούθως δὲ ἡ Α. Μακαριότης, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ὡς ἀνωτέρω Σεβ. Ἱεραρχῶν, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος κ. Ἰακώβου καὶ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀνῆλθεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ ὑπέβαλε πρὸς τὰς Α.Α.Μ.Μ. τοὺς Βασιλεῖς τὰς ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει συγχαρητήριους εὐχὰς τῆς Ἐκκλησίας.

— Τῇ 6ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἐορτῇ τῶν Θεοφανείων, ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κατελθὼν εἰς Πειραιᾶ ἐτέλεσε τὴν κατάδυσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ μετὰ τῆς συνήθους ἐκκλησιαστικῆς παρατάξεως, ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, μελῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος, πολλῶν ἄλλων ἐπισήμων καὶ μεγάλου πλήθους τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ.

— Τῇ 14ῃ λήξαντος μηνὸς ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος, κατελθὼν εἰς Πειραιᾶ, παρέστη εἰς τὴν ἐπίσημον ὑποδοχὴν τῶν Α.Α.Μ.Μ. τῶν Βασιλέων, ἐπανακαμψάντων ἐκ τοῦ ἀνὰ τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ταξιδίου Αὐτῶν. Ἀκολούθως δ' ἀνελθὼν εἰς τὰ Ἀνάκτορα, ἐνεγράφη εἰς τὸ ἐπὶ τοῖς γενεθλίοις τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως ἀνοιγὲν βιβλίον συγχαρητηρίων.

— Τῇ 30ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς κατὰ τὴν ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως τελεσθεῖσαν συμβολικὴν τελετὴν παραδόσεως τῶν ὑπὸ τῆς ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως δωρηθέντων πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαόν 500.000 δεμάτων ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀνέπεμψεν ἐπικαιρὸν εὐχαριστήριον δέσιν, μεθ' ἣν ὁμιλήσας ὁ ἐν Ἀθήναις Πρεσβευτὴς τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν κ. Κάννον παρέδωκε πρὸς τὴν Α. Μακαριότητα συμβολικῶς ἐν δέμα, ἐπὶ τῇ παραλαβῇ τοῦ ὁποῦ ἡ Α. Μακ. ἀντιφωνήσασα, διηρμήνευσε τὰς πρὸς τοὺς εὐγενεῖς δωρητάς εὐχαριστίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

— Τῇ 31ῃ ἡ Α. Μακαριότης προέστη ἐν τῷ Καθεδρικῷ ναῷ τῶν Ἀθηνῶν τῆς κηδείας τοῦ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν διατελέσαντος Προέδρου τοῦ Ἑλλήν. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἀειμνήστου Ἰωάννου Ἀθανασάκη.

— Τὸ ἑσπέρας τῆς παραμονῆς τῆς πρώτης τοῦ νέου ἔτους ἐτελέσθη ἐν τῷ Ἀρχιεπισκοπεῖῳ ἡ καθιερωμένη τελετὴ τῆς κοπῆς τῆς «Βασιλόπηττας», ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἐν Ἀθήναις παρεπιδημούντων καὶ σχολαζόντων Σεβ. Ἀρχιερέων καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῆς ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν λοιπῶν ἐκκλησιαστικῶν Ὁργανισμῶν.

— Τῇ μὲν 9ῃ τοῦ παρόντος μηνὸς ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος προήδρευσε συνεδρίας τῶν ἐκτελεστῶν τοῦ Κασιμαγείου Κληροδοτήματος Ὑποτροφίῶν, τῇ δὲ 14ῃ τῆς τοῦ ἄρτι διορισθέντος νέου Κεντρ. Συμβουλίου τοῦ ΟΔΕΠ.

— Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐδέχθη τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Νουβίας κ. Ἀνθιμον, τὸν Γεν. Διευθυντὴν

του Πολ. Γραφείου στρατηγόν κ. Χρ. Καρτζέννην, τόν Γεν. Διευθυντήν του Υπουργείου Δημ. Έργων κ. Γεώργ. Μαρκάκη, τούς καθηγητάς της Θεολογίας κ. κ. Βασ. Ίωαννίδην, Ίω. Τράκαν, Γερ. Κονιδάρην και Δημ. Μωραΐτην, τόν πρώην Υπουργόν κ. Άβέρωφ, τόν Διευθυντήν του Υπουργείου Γεωργίας κ. Κατσούλην, τόν Ναύαρχον κ. Γονατάν μετά της κυρίας Γονατᾶ, τόν Διευθυντήν της Λυρικῆς Σκηνῆς κ. Μαντούδην, τούς Βουλευτάς Γορτυνίας κ. κ. Τσοῦρνον και Παπαηλιού, τόν πρώην ὑπουργόν κ. Βαρβούτην κ. ἄ.

Θεολογική Σχολή Ἀθηνῶν. Κατά τήν πανηγυρικὴν συνεδρίαν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν τῆς 30-12-1953 ἀπενεμήθη τὸ ὑπὸ τοῦ ἐν Τήνῳ πανελληνίου ἱεροῦ ἱδρύματος τῆς Εὐαγγελιστρίας προκηρυχθέν βραβεῖον «διὰ τὸ καλῶτερον θεολογικὸν ἔργον τοῦ 1952» εἰς τὸν Καθηγητὴν τῆς Θεολογ. Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Ίωάννην Καρμίρην διὰ τὸ διτόμον ἐκ 1067 συνολικῶς σελίδων σύγγραμμά του, ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ Δογματικὰ καὶ Συμβολικὰ μνημεῖα τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας», διότι «τὸ σύγγραμμα τοῦτο, προϊόν μακρᾶς καὶ ἐπιμελημένης ἐργασίας, ἀποτελεῖ πολὺτιμον βοήθημα δι' ἄλλοδαπούς καὶ ἡμετέρους ἐπιστήμονας, καὶ διακρίνεται διὰ τὴν καθόλου ἐπιστημονικὴν ἐμφάνισίν του», ὥς σημειοῦται ἐν τῇ σχετικῇ ἐκθέσει τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ἀκαδημίας Καθηγητοῦ κ. Δημ. Μπαλάνου.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Α'.

Πρὸ παντὸς ἄλλου ἡ στήλη αὕτη αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκφράσῃ τὴν χαρὰν τῆς διὰ τὴν παρ' ἡμῶν ἀνθήσιν τῆς θεολογικῆς συγγραφικῆς καὶ ἐκδοτικῆς κινήσεως καὶ τὴν μετὰ τῶσων ἐλπίδων ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον αὐξουσάν κυκλοφορίαν τοῦ θρησκευτικοῦ ἐντύπου ὧσων τὸν μορφῶν. Ἀλλὰ πρὶν ἢ ἀσχοληθῶμεν μὲ τὴν, ἀναμφισβητήτως ἀξιέπαινον, ἰδιωτικὴν ἐν προκειμένῳ προσπάθειαν, δίκαιον εἶναι νὰ μὴ ἀγνοήσωμεν ὅτι ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου συντελεῖται ὑπὸ τὴν ἐπίσημον αἰγίδα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ τόπου, τόσῳ μᾶλλον, ὥσῳ σὺνηθες εἶναι παρ' ἡμῖν τὸ φαινόμενον τῆς μεμψιμοιρίας, εἰς τὸ ὁποῖον οὐχὶ σπανίως συντελεῖ καὶ ἡ ἑλλειψὶς ἐπαρκoῦς γνώσεως καὶ ἀκριβοῦς ἐκτιμῆσεως τῶν πραγμάτων.

Καὶ πρώτιστα πάντων ἀξίζει νὰ χαρῇ ὁ ὀρθόδοξος Ἕλλην, καὶ αὐτὸς ἔτι ὁ μὴ περὶ τὴν θεολογίαν ἀσχολούμενος, διὰ τὸ ἀξιοσημείωτον πάντως γεγονός τῆς μερίμνης αὐτῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀνελλιπῶς συνεχιζομένης ἐκδόσεως τοῦ ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ «Θεολογία», ὅπερ εἰσέρχεται ἤδη εἰς τὸν εἰκοστὸν πέμπτον τόμον του. Οἱ μέχρι τοῦδε δημοσιευθέντες 24 τόμοι τῆς «Θεολογίας» περιέχουν βιβλιοθήκην ὁλόκληρον πρωτοτύπων ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν, τὰ μάλιστα προαγουσῶν τὴν ἑλληνικὴν θεολογικὴν ἐπιστήμην, τῶν ὁποίων ἡ κατ' ἰδίαν ἐκδοσις θὰ ἦτο ἐν πολλοῖς τελείως ἀκατόρθωτος διὰ τὸ συνήθως πενιχρὸν βαλάντιον τῶν περὶ τὰ γράμματα ἀσχολουμένων. Ἀπὸ πολλοῦ μάλιστα αἰ ἐν τῇ «Θεολογίᾳ» δημοσιευόμενα ἐργασίαι κυκλοφοροῦσι καὶ αὐτοτελῶς, χάρις εἰς τὴν εὐκολίαν τῶν «ἀνατύπων», ὥρισμένος ἀριθμὸς τῶν ὁποίων παρέχεται δωρεάν εἰς τοὺς συγγραφεῖς.

Περὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ θεολογικοῦ πλούτου, ὅστις ἀποθησαυρίζεται ἐν τῇ «Θεολογίᾳ», θὰ εἶναι δυνατόν νὰ δώσῃ εἰκόνα τινα ἡ ἐκδοσις τοῦ εὐρετηρίου τῶν ἐν αὐτῇ μέχρι τοῦδε δημοσιευθεισῶν ἐργασιῶν, ἥτις εὐχόμεθα νὰ πραγματοποιηθῇ ἐπὶ τῇ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο συμπληρώσει καὶ τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου τόμου.

Ἀνάλογον εὐρετήριο παρασκευάζεται ἤδη διὰ τὴν ὕλην τῆς «Ἐκκλησίας», ἥτις μὲ τὴν λήξιν

τοῦ παρελθόντος ἔτους συνεπλήρωσεν ὁλόκληρον τριακονταετίαν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της.

Εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντας τριᾶκοντα τόμους τῆς «Ἐκκλησίας» περιέχονται ὡς γνωστόν, ὄχι μόνον πολυτιμώτατα ἐπίσημα στοιχεῖα τῆς κατὰ τὰ τελευταῖα 30 ἔτη ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τοῦ τόπου, καθὼς καὶ τῆς ἱστορίας τῶν ἄλλων ὀρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ καὶ σπουδαιότατον ποικίλον ἄλλο ὕλικόν, χρησιμώτατον δι' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἐκκλησιαστικῆς δράσεως, χωρὶς ν' ἀναφέρωμεν καὶ τὰς πολλὰς καὶ ποικίλας καθαρῶς ἐπιστημονικὰς μελέτας, αἵτινες ἔχουν δημοσιευθῇ ἐν τῷ ἐπισήμῳ τούτῳ Δελτίῳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἀμφότερα τὰ περιοδικὰ ταῦτα, ἱδρυθέντα τῷ 1923 ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Χρυσόστομου (Παπαδοπούλου) καὶ ὑπὸ πάντων τῶν διαδόχων αὐτοῦ υἱοθετηθέντα, τυγχάνουσι σήμερον τῆς ὅλως ἰδιαιτέρας μερίμνης τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Κυρίου Σπυρίδωνος, ὅστις ποικιλοτρόπως ἐκδηλοῖ τὸ ὑπὲρ αὐτῶν ζωηρότατον πάντοτε προσώπικόν Του ἐνδιαφέρον.

Ἄλλ' ἐπὶ πλέον, χάρις εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ γεραροῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐπραγματοποιήθη διὰ τῶν πόρων τῆς «Ἐκκλησίας» ἀπὸ τοῦ 1952 καὶ ἡ ἐκδοσις τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Ὁρθοδόξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου τῆς Ἑλλάδος «Ὁ Ἐφημέριος», τὴν μερίμναν τῆς συντάξεως τοῦ ὁποίου ἀνέλαβεν ἡ ἐπὶ τῆς ὀρθοδοξικῆς Διαφωτίσεως καὶ Τύπου ἀρμοδία Διεύθυνσις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Διὰ τοῦ νέου δὲ τοῦτο περιοδικοῦ παρέχεται ἤδη ἡ εὐκαιρία εἰς τοὺς ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα κατ' ἐνορίας διακονοῦντας τὴν Ἐκκλησίαν λειτουργοὺς τοῦ Ὑψίστου, ὅπως κατατοπιζονται ἐπὶ παντὸς ἐνδιαφέροντος τούτους ζητήματος καὶ κατευθύνωνται πρὸς κοινὴν καὶ ἐνιαίαν δρᾶσιν ὑπὲρ τοῦ ἐμπειστευμένου αὐτοῖς χριστεπωνύμου πληρώματος.

Κατὰ πόσον «Ὁ Ἐφημέριος» ἀνταποκρίνεται εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ τοῦτον καὶ κατὰ πόσον τὸσον ὁ σκοπὸς ὅσον καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐπιδιώξεώς του ἀνταπεκρίθησαν εἰς μίαν ὑπάρχουσαν, τῷ ὄντι, πραγματικὴν ἀνάγκην καὶ εἰς μύχιον πόθον τῶν ἐλλήνων Ἐφημερίων, μόλις εἶναι ἀνάγκη καὶ νὰ εἰπώμεν. Οἱ πίνακες μόνον τῶν περιεχομένων τῶν ἐκδοθέντων ἤδη δύο ἐτησίων τόμων, τῶν ὁποίων ὁ δεύτερος εἶναι διπλάσιος τοῦ πρώτου, καὶ αἱ ἐν αὐτοῖς δημοσιευόμεναι γνῶμαι τῶν ἀναγνωστῶν του, εἶναι εἰς θέσιν νὰ καταδείξουν τὸ ὅτι — ὅπως παρὰ πάντων ὁμολογεῖται — ἡ ἐκδοσις του ἐπλήρωσεν ἔν μείγα κενόν.

Ἀπὸ τοῦ σημερινοῦ φύλλου τοῦ «Ὁ Ἐφημέριος» εἰσερχόμενος εἰς τὸ τρίτον ἔτος τῆς ζωῆς του, δικαίως καυχᾶται διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἀναγνωστῶν του, τοὺς ὁποίους θεωρεῖ καὶ συνεργάτας του συγχρόνως. Βασίμως δὲ ἐλπίζει, ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ θὰ ἀποτελέσῃ ἀληθὲς πνευματικὸν κέντρον, περὶ τὸ ὁποῖον συσπειρούμενος ὁ Ἐφημεριακὸς μας Κλήρος, θὰ δυνηθῇ ὄχι μόνον ν' ἀντιληφθῇ ἔτι περισσότερον τὴν μεγάλην δύναμιν, τὴν ὁποίαν ἔχει εἰς χεῖράς του, ἀλλὰ καὶ νὰ τὴν ἀξιοποιήσῃ, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ποιμνίου καὶ πρὸς δόξαν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

ω.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Πανηγυρικός τόμος ἑορτασμοῦ τῆς 1900ῆς ἐπετείου τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἀποστόλου Παύλου εἰς Ἑλλάδα, ἐπιμελεῖα τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἑορτασμοῦ καθηγητοῦ Ἀμύλα Σ. Ἀλιβιζάτου, ἐν Ἀθήναις 1953, σελ. 645.

Μὲ τὴν ἐκπανοήν τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐξῆλθε τοῦ τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ὁ μετὰ χεῖρας ὀγκώδης, καλαίσθητος, ἐπὶ ἐλεγκτοῦ χάρτου, ἐξαιρετικᾶ

ἐπιμελημένος, πανόδετος, καὶ πλουσιώτατος εἰς περιεχόμενον καὶ εἰκόνας πανηγυρικός τόμος τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 1900ῆς ἐπετείου τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἀπ. Παύλου εἰς Ἑλλάδα, εὐλαβὲς ἀφιέρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν Ἀπόστολον τῶν Ἑθνῶν. Συμπληρωθέντων 1900 ἐτῶν τὸ 1951 ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ Παύλου ἐλεύσεως εἰς Ἑλλάδα, δι' ἧς ἠνεώχθη ἡ πύλη μεταδόσεως τοῦ χριστιανισμοῦ εἰς Εὐρώπην καὶ τὸν δυτικὸν κόσμον, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν προτάσεων τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, ἐγκαίρως ἀπεφάνισε τὸν ἑορτασμὸν τοῦ γεγονότος τούτου τῇ συμμετοχῇ πασῶν τῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς οἰκουμένης.

Ἡ μεγαλειώδης σύλληψις τοῦ προγράμματος τῶν κατὰ τόπους ἐν Ἑλλάδι ἑορτῶν, εἰς τὰ μέρη ὅπου μετέβη ὁ Ἀπόστολος, τῆς ἱερᾶς θεωρίας τῶν προσκυνητῶν ἀκολουθοῦσης τὰ ἔχνη τῆς πορείας τοῦ Παύλου ἐν Ἑλλάδι προσέκοπτεν οὐ μόνον εἰς ἑλλειπνὴν ὁργανωτικῶν στελεχῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς οἰκονομικὰ ἀνυπερβλήτα ἐμπόδια. Πάντα ὅμως ὑπερεπληθήθησαν χάρις εἰς τὴν ἀδάμαστον ἐπιμονὴν καὶ θέλησιν τοῦ γεραροῦ προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Σπυριδωνος καὶ εἰς τὸ νευρώδες καὶ δαιμόνιον ὁργανωτικὸν πνεῦμα τοῦ καθηγητοῦ κ. Α. Αλιβιζάτου, ὅστις ὡς Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς ἑορτασμοῦ ἔφερε γενναίως ὁλόκληρον τὸ ἄγχος τῶν ἑορτῶν μέχρι τῶν λεπτομερειῶν τῶν. Γενομένης οὕτω τῆς προετοιμασίας, ἤρξατο ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν ξένων εἰς Ἀθήνας ὁ ἑορτασμός τοῦ γεγονότος διαρκέσας ἐπὶ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς 15·30 Ἰουνίου 1951, στεφθεὶς ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Τὴν ὅλην μεγαλειώδη εἰκόνα τῶν ἑορτῶν καὶ τὴν διεθνῇ ἀτήχησιν αὐτῶν ἀποδίδει ὁ ἐκδοθεὶς πανηγυρικός τόμος.

Μετὰ πρόλογον τῆς Α. Μακ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἑορτασμοῦ καὶ τὸν πίνακα ὀνομάτων τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ τόμος διαιρούμενος εἰς τέσσαρα μέρη περιέχει εἰς τὸ πρῶτον μέρος τὴν πρότασιν τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν καὶ τὴν σχετικὴν προεργασίαν τοῦ προγράμματος, τὰς ἀπευθυνθείσας προσκλήσεις καὶ τὰς ἀπαντήσεις συμμετοχῆς εἰς τὸν ἑορτασμόν. Εἰς τὸν παγκόσμιον συναγεμὸν πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὸν ἑορτασμόν, θλίψιν πολλὴν προὔξεν ἡ μὴ συμμετοχὴ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας. Τὸ δεύτερον μέρος περιέχει τὸ χρονικὸν τοῦ ἑορτασμοῦ εἰς Ἀθήνας, Νεάπολιν καὶ Φιλίππους, Βέροιαν καὶ Θεσσαλονίκην, Πρέβεζαν καὶ Νικόπολιν, Κρήτην, Ρόδον, Κεγχρεὰς καὶ Κόρινθον. Τὸ τρίτον μέρος περιέχει ἐπιστημονικὸν συμπόσιον δέκα ὀκτὼ ἐπιστημόνων, ἡμετέρων καθηγητῶν τῶν Πανεπιστημίων καὶ ξένων διακεκριμένων ἐπιστημόνων. Ὅλων αἱ ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι στρέφονται περὶ τὸν Παῦλον, τὴν δρᾶσιν καὶ τὸ ἔργον του. Τὸ τέταρτον μέρος ἀπεικονίζει τὴν διεθνῇ ἀτήχησιν διὰ τῆς δημοσιεύσεως ἐπιστολῶν καὶ ἀποσπασμάτων ἄρθρων εἰς τὸν παγκόσμιον τύπον. Τὸ τελευταῖον τοῦτο μέρος ἐπιστέφει ἐπιστολὴ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ὅστις ἐξαίρει «τὴν ἄκραν ἐπιτυχίαν καὶ τὴν ἐν ζηλευτῇ τάξει καὶ ἀρμονίᾳ διεξαγωγὴν τῶν ἑορτῶν». Τοῦ τόμου ἐπιτάσσονται διάφοροι πίνακες ἱστολογισμοῦ, ὀνόματα τῶν συμμετασχόντων Ἑλλήνων καὶ ξένων καὶ πίνακες ὀνομάτων καὶ πραγμάτων.

Τοιοῦτος εἰς μέγεθος καὶ περιεχόμενον ὁ ἐκδοθεὶς πανηγυρικός τόμος τῶν ἑορτῶν τοῦ Παύλου ἐπὶ τῇ 1900ῇ ἐπετείῳ τῆς ἀφίξεως αὐτοῦ εἰς Ἑλλάδα, ἀποτελεῖ οὐ μόνον εὐλαβὲς ἀφιέρωμα εἰς τὸν Ἀπόστολον τῶν Ἑθνῶν, ἀδράν εἰκόνα τῶν τελεσθεισῶν ἑορτῶν, καὶ μνημεῖον τοῦ ἱστορικοῦ σταθμοῦ, τὸν ὁποῖον ἀπετέλεσεν ὁ ἑορτασμός, ἀλλὰ καὶ φωτεινὸν ὁδηγὸν πάσης παρομοίας ἑορτῆς καὶ ἱστορικῶν μνημείων αἰώνιον.

Σ. Δ. ΛΩΛΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Κατηχητικὰ Βοηθήματα Ἀποστολικῆς Διακονίας: Ἱστορίαι ἐκ τῶν Ἱερῶν Εὐαγγελίων. Μαθήματα διὰ τὸν Β' Κύκλον τῶν Κατωτέρων Κατηχητικῶν Σχολείων. Ἐκδοσις δευτέρα. Ἀθῆναι 1953 (σελ. 326).

Θ. Φ. Παπακωνσταντίνου, Ἀνατομία τῆς Ἐπαναστάσεως. Θεωρητικὴ καὶ ἱστορικὴ ἀνάλυσις τῆς δυναμικῆς τοῦ Κομμουνισμοῦ. Ἀθῆναι 1952 (σελ. 264).

Ἀκαδημία Ἀθηνῶν: Ἀνθίμου Α. Παπαδοπούλου, Φρασεολογικά. Ἀνάτυπον ἐκ τοῦ ἔκτου τεύχους τοῦ Λεξικογραφικοῦ Δελτίου. Ἀθῆναι, Τύποις Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (σελ. 88).

Τοῦ αὐτοῦ, Ἐκκλησιαστικαὶ λέξεις ἀθησαύριστοι, Ἀνάτυπον ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «Ἀθηνᾶ». Ἀθῆναι 1950 (σελ. 202—225).

Κ. Ν. Κωνσταντινίδης, Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης ὁ ἡγεμόνας (1726—1807) καὶ τὸ Ροδίτικο μοναστήρι τῆς Παναγίας τῆς Καλοπέτρας. Ἀλεξάνδρεια 1953 (σελ. 32).

Κωνστ. Ι. Βουρβέρη τακτικού Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Τὸ Διεθνὲς Συνέδριον Κλασσικῆς Φιλολογίας 1953. Ἀθῆναι 1953.

Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Ρωσίας καὶ τὰ 33 χρόνια τοῦ ἐν Ἀθήναις Σωματείου τῶν ἐκ Ρωσίας ἐλλήνων. Ἐπιμελεῖα Ἐλευθερίου Παυλίδου. Ἐκδοσις τοῦ Σωματείου τῶν ἐκ Ρωσίας ἐλλήνων. Ἀθῆναι 1953 (σελ. 480, μετὰ πολλῶν εἰκόνων).

Ὁρθόδοξος Χριστιανικὴ Γωνιά: Ρένανς Ν. Τριανταφυλλίδου, Ὁ χριστιανισμὸς γάμος. Ἀθῆναι 1953.

Ἀρχιμ. Παντελεήμονος Καρανικόλα, Οἱ Χριστιανοὶ τοῦ Μαλαμπάρ (ἀνάτυπον ἐκ τῆς «Ἐκκλησίας», ἔτος Δ'). Ἐν Ἀθήναις 1953.

Τοῦ αὐτοῦ, Οἱ περιπέτειες ἐνὸς προσκυνητοῦ (μετάφρασις). Ἀθῆναι 1954.

Δαμιανὸς Μιχαὴλ Στρομπύλης, Ταμεῖον, ἥτοι εὐρετήριον ὅλων τῶν κυρίων ὀνομάτων (προσώπων-τόπων κλπ.) τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ. Ἀθῆναι 1954.

= Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α =

Ἱερὰ Μητρόπολις Αἰτωλοακαρνανίας

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πληρώσιν τῆς κενῆς ἐφημεριακῆς θέσεως τοῦ ἐν Παλαμπελίοις Ἱεροῦ Ἑνοριακοῦ Ναοῦ «Ἁγίου Ἀθανασίου», προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ Α. Νόμου 2200/40 «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων», ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5863/1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 2200/40» ὀριζόμενα προσόντα, ἵνα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ σχετικὰ πιστοποιητικά.

Ἐν Μεσολογγίῳ τῇ 23 Δεκεμβρίου 1953

† Ὁ Αἰτωλοακαρνανίας Ἱερόθεος

Ἱερὰ Μητρόπολις Δημητριάδος

Ἐχοντας ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 46, 47 καὶ 48 τοῦ Νόμου 2200/1940, ὡς καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 9 τοῦ Νομ. Διατάγματος 415/47 «περὶ ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων», καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσιν τὴν κενὴν ἐφημεριακὴν θέσιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου Βόλου, ὅπως ἐντὸς προθεσμίας μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ προμνησθέντος Νόμου προβλεπόμενα πιστοποιητικά πρὸς ἀνακήρυξιν τῶν ὡς ὑποψηφίων. Προσόντα: ἀπόφοιτοι Θεολογικῶν Σχολῶν Πανεπιστημίων.

Ἐν Βόλῳ τῇ 12 Ἰανουαρίου 1954.

† Ὁ Δημητριάδος Ἰωακείμ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἐδέσσης καὶ Πέλλης

Ἐχοντας ὑπ' ὄψιν τὸν Νόμον 2200/1940 ἄρθρ. 46 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων», προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πληρώσιν τῶν κενῶν θέσεων 1) Ἀγίου Δημητρίου Ἐδέσσης 2) Ἀγίου Παντελεήμονος Ἀρσενίου, 3) Τιμίου Προδρόμου Κλεισοχωρίου, 4) Ἀ-

γίας Τριάδος Στίβας 5) Ἀγίου Παντελεήμονος Βαλτολεϊβάδου καὶ 6) Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Νέας Πέλλης, καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα προσόντα πρὸς κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω θέσεων, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ δικαιολογητικά των, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν αὐτῶν, ὡς ὑποψηφίων.

Ἐν Ἐδέσσει τῇ 15 Δεκεμβρίου 1953

† Ὁ Ἐδέσσης καὶ Πέλλης Διονύσιος

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἡλείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 46, 47 καὶ 48 τοῦ Α. Ν. 2200/1940 «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων» καὶ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς κενῆς ἐφημεριακῆς θέσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου Καμένης, καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα προσόντα πρὸς κατάληψιν τῆς ἐν λόγω θέσεως, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ δικαιολογητικά των, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν αὐτῶν ὡς ὑποψηφίων.

Ἐν Πύργῳ τῇ 21ῃ Δεκεμβρίου 1953

† Ὁ Ἡλείας Γερμανὸς

Ἱερὰ Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 46 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2200/40 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων», προσκαλοῦμεν τοὺς βουλευμένους νὰ καταλάβωσιν τὴν χρεοῦσαν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τῆς ἐνορίας Γραμματικοῦ, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα μας τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 48 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὀριζόμενα δικαιολογητικά ἔγγραφα τῶν προσόντων αὐτῶν, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων διὰ τὴν ἄνω ἐνορίαν.

Ἐν Καρδίτῃ τῇ 23ῃ Δεκεμβρίου 1953

† Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων Κύριλλος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 46 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2200/40 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων», προσκαλοῦμεν τοὺς βουλευμένους νὰ καταλάβωσιν τὴν χρεοῦσαν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τῆς ἐνορίας Ραχοῦλας, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα μας τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 48 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὀριζόμενα δικαιολογητικά ἔγγραφα τῶν προσόντων αὐτῶν, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων διὰ τὴν ἄνω ἐνορίαν.

Ἐν Καρδίτῃ τῇ 4ῃ Ἰανουαρίου 1954.

† Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων Κύριλλος

Ἱερὰ Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 2200/40 ἀρθρον 46 παράγρ. 2—3 καὶ Α. Ν. 807/45 ἀρθρον 2 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων», καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα (Πτυχίον Θεολογίας, βίον ἀμεμπτον) ὅπως καταλάβωσιν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἐνοριῶν: 1) Ἱεροῦ Ναοῦ Παναγίας Δεξιᾶς καὶ Ἀγίου Ὑπατίου, 2) Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος, ἵνα ὑποβάλλωσιν ἡμῖν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω χρεοῦσων ἐφημεριακῶν θέσεων.

Ἐν Θεσσαλονικῇ τῇ 18ῃ Δεκεμβρίου 1953

† Ὁ Θεσσαλονίκης Παντελεήμων

Ἱ. Μητρόπολις Καρυστίας καὶ Σκύρου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 46, 47 καὶ 48 τοῦ Α. Ν. 2200/40 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων», προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν κενῶν ἐφημεριακῶν θέσεων 1) τοῦ ἐν Ζαπαντίᾳ Ἱ. Ναοῦ «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος» καὶ 2) τοῦ ἐν Παναγιᾷ Ἱ. Ναοῦ «Ἅγιος Νικόλαος», καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα προσόντα πρὸς κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω ἐνοριακῶν θέσεων, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ δικαιολογητικά των, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν αὐτῶν ὡς ὑποψηφίων.

Ἐν Κύμῃ τῇ 13 Ἰανουαρίου 1954.

† Ὁ Καρυστίας καὶ Σκύρου Ἀνανίας

Ἱερὰ Μητρόπολις Φθιώτιδος

Διακηρύττομεν, ὅτι προσκαλοῦμεν τοὺς βουλευμένους νὰ καταλάβωσιν τὰς κενὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν ἐνοριῶν: 1) Δρυμαίας 2) Παρορίου καὶ 3) Νεοχωρίου τ.δ. Ὑπάτης καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 47 τοῦ Α. Ν. 2200/40 «περὶ Ἱ. Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ Α. Ν. 807/1945, ὀριζόμενα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Φθιώτιδος τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 48 τοῦ Α. Ν. 2200 προβλεπόμενα πιστοποιητικά μετὰ σχετικῆς αἰτήσεως των.

Ἐν Λαμίᾳ τῇ 13ῃ Ἰανουαρίου 1954

† Ὁ Φθιώτιδος Ἀμβρόσιος

Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Πέτρας (Κρήτης)

Καλοῦμεν, συμφώνως τῷ Α. Ν. 2200/1940 ἀρθρ. 46 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» καὶ 29 τοῦ Α. Ν. 540/1945, τοὺς βουλευμένους νὰ καταλάβωσιν τὴν κενὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τῆς νεοϊδρυθείσης τρίτης ἐνορίας κατωπόλεως Κρητῶν Ἀγίου Παντελεήμονος, καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα καὶ κανονικά (ἀρθρ. 47 καὶ 48) Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2200/1940 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ἀρθρα 27 καὶ 28 τοῦ Νομ. Διατάγματος 540/1945 «Περὶ ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαιδεύσεως», ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἐκκλησία» (ἀρθρ. 46 Α. Ν. 2200/1940 καὶ εἰς τὸν ἡμερησίον ἐγχώριον Τύπον, ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω Νόμου προβλεπόμενα πιστοποιητικά μετὰ τῆς σχετικῆς αἰτήσεως.

Ἐν Νεαπόλει τῇ 11ῃ Νοεμβρίου 1953

Ὁ Τοποτηρητὴς Ἐπίσκοπος

† Ὁ Πέτρας καὶ Σητείας Φιλόθεος

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,”

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐκδιδόμενον κατὰ δεκαπενθήμερον

ΕΠΟΠΤΕΥΟΝΤΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΣΠΥΡΙΔΩΝ

† Ὁ Φλωρίνης, Ἀλμωπίας καὶ Ἑορδαίας ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

† Ὁ Λευκάδος καὶ Ἰθάκης ΔΩΡΟΘΕΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Ἀκαδημαϊκός

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΕΜΜΑΝ. Γ. ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ

Πρωτοπρεσβύτερος—Καθηγητὴς

*Υπεύθυνος Τυπογραφείου: ΤΙΜΟΛΕΩΝ ΡΟΥΤΣΗΣ

Ἐν Ἀθήναις. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἰαοῦ 1.